Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 141

58ο έτος

Έκδοση στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

28 Απριλίου 2015

Περιεχόμενα

III *Προπαρασκευαστικές πράξεις*

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

2015/C 141/01 Θέση (ΕΕ) αριθ. 7/2015 του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση ενόψει της έκδοσης κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (αναδιατύπωση)
Εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στις 12 Μαρτίου 2015 1

2015/C 141/02 Σκεπτικό του Συμβουλίου: Θέση (ΕΕ) αριθ. 7/2015 του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση ενόψει της έκδοσης του κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (αναδιατύπωση) 55

EL

III

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΘΕΣΗ (ΕΕ) αριθ. 7/2015 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΣΕ ΠΡΩΤΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ

ενόψει της έκδοσης κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (αναδιατύπωση)

Εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στις 12 Μαρτίου 2015

(2015/C 141/01)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 81,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([1]),

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ([2]),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στις 12 Δεκεμβρίου 2012 η Επιτροπή ενέκρινε έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου ([3]). Η έκθεση συμπέρανε ότι ο κανονισμός λειτουργεί ικανοποιητικά σε γενικές γραμμές, αλλά ότι είναι σκόπιμο να βελτιωθεί η εφαρμογή ορισμένων διατάξεών του, προκειμένου να ενισχυθεί η αποτελεσματική διαχείριση των διασυνοριακών διαδικασιών αφερεγγυότητας. Δεδομένου ότι ο κανονισμός έχει ήδη τροποποιηθεί αρκετές φορές και πρόκειται να γίνουν περαιτέρω τροποποιήσεις, θα πρέπει να αναδιατυπωθεί για λόγους σαφήνειας.

(2) Η Ένωση έχει θέσει ως στόχο τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

(3) Η καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς απαιτεί να λειτουργούν αποτελεσματικά και αποδοτικά οι διασυνοριακές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Η έκδοση του παρόντος κανονισμού είναι αναγκαία για την επίτευξη του στόχου αυτού, ο οποίος εμπίπτει στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις κατά την έννοια του άρθρου 81 της συνθήκης.

(4) Οι δραστηριότητες των επιχειρήσεων έχουν αυξανόμενες διασυνοριακές επιπτώσεις και, κατά συνέπεια, η λειτουργία τους ρυθμίζεται όλο και περισσότερο από κανόνες του ενωσιακού δικαίου. Εφόσον και η αφερεγγυότητα αυτών των επιχειρήσεων επηρεάζει την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς χρειάζεται μια ενωσιακή νομοθετική πράξη που θα απαιτεί το συντονισμό των ληπτέων μέτρων σχετικά με τα περιουσιακά στοιχεία του αφερέγγυου οφειλέτη.

(5) Για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς δεν πρέπει να υπάρχουν κίνητρα για τα μέρη να μεταφέρουν τα περιουσιακά τους στοιχεία ή τις νομικές διαφορές τους από ένα κράτος μέλος σε άλλο επιδιώκοντας να βελτιώσουν τη νομική τους θέση εις βάρος του γενικού συνόλου των πιστωτών («forum shopping»).

([1]) ΕΕ C 271 της 19.9.2013, σ. 55.

([2]) Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Φεβρουαρίου 2014 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στη Επίσημη Εφημερίδα) και θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση της 12ης Μαρτίου 2015. Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της … (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στη Επίσημη Εφημερίδα).

([3]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 160 της 30.6.2000, σ. 1).

(6) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να περιέχει διατάξεις περί διεθνούς δικαιοδοσίας για την έναρξη διαδικασιών αφερεγγυότητας και την άσκηση αγωγών που απορρέουν άμεσα από τις διαδικασίες αφερεγγυότητας και συνδέονται στενά με αυτές. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνει διατάξεις για την αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων που εκδίδονται στις διαδικασίες αυτές και διατάξεις για το εφαρμοστέο δίκαιο στις διαδικασίες αφερεγγυότητας. Επιπλέον, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να θεσπίζει κανόνες για το συντονισμό των διαδικασιών αφερεγγυότητας που αφορούν τον ίδιο οφειλέτη ή διαφορετικά μέλη του ιδίου ομίλου εταιρειών.

(7) Οι πτωχεύσεις, οι διαδικασίες λύσης και εκκαθάρισης αφερέγγυων επιχειρήσεων ή άλλων νομικών προσώπων, οι δικαστικοί συμβιβασμοί, οι πτωχευτικοί συμβιβασμοί και άλλες ανάλογες διαδικασίες και αγωγές που συνδέονται με αυτές εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]). Οι εν λόγω διαδικασίες θα πρέπει να διέπονται από τον παρόντα κανονισμό. Κατά την ερμηνεία του παρόντος κανονισμού θα πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να αποφεύγονται τα κανονιστικά κενά μεταξύ των δύο πράξεων. Ωστόσο, το γεγονός και μόνον ότι μια εθνική διαδικασία δεν περιλαμβάνεται στο Παράρτημα Α του παρόντος κανονισμού δεν σημαίνει απαραιτήτως ότι καλύπτεται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012.

(8) Για να επιτευχθεί ο στόχος της βελτίωσης και της επιτάχυνσης των διαδικασιών αφερεγγυότητας που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις, επιβάλλεται οι διατάξεις για τη δικαιοδοσία, την αναγνώριση και το εφαρμοστέο δίκαιο στον τομέα αυτό να συμπεριληφθούν σε ενωσιακή νομοθετική πράξη δεσμευτική και άμεσα εφαρμόσιμη στα κράτη μέλη.

(9) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται στις διαδικασίες αφερεγγυότητας που πληρούν τις προϋποθέσεις τις οποίες προβλέπει ο παρών κανονισμός, ανεξάρτητα από το εάν ο οφειλέτης είναι φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο, έμπορος ή ιδιώτης. Οι εν λόγω διαδικασίες αφερεγγυότητας απαριθμούνται εξαντλητικά στο Παράρτημα Α. Εφόσον μια εθνική διαδικασία περιλαμβάνεται στο Παράρτημα Α, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται χωρίς να ελέγχεται από τα δικαστήρια άλλου κράτους μέλους το εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις τις οποίες προβλέπει ο παρών κανονισμός. Εθνική διαδικασία αφερεγγυότητας μη περιλαμβανομένη στο Παράρτημα Α δεν πρέπει να υπάγεται στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

(10) Το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 θα πρέπει να επεκταθεί στις διαδικασίες με τις οποίες προωθείται η διάσωση οικονομικά βιώσιμων αλλά ευρισκόμενων σε δυσχερή θέση επιχειρήσεων και να δίνεται μια δεύτερη ευκαιρία στους επιχειρηματίες. Θα πρέπει να επεκταθεί ιδίως σε διαδικασίες στις οποίες προβλέπεται η αναδιάρθρωση ενός οφειλέτη σε στάδιο κατά το οποίο υφίσταται μόνο πιθανότητα πτώχευσης και σε διαδικασίες στις οποίες ο οφειλέτης διατηρεί εν όλω ή εν μέρει τον έλεγχο των περιουσιακών στοιχείων και των υποθέσεών του. Θα πρέπει επίσης να επεκταθεί στις διαδικασίες που προβλέπουν απαλλαγή καταναλωτών και αυτοαπασχολούμενων από χρέη ή αναδιάρθρωση των χρεών τους, πχ με τη μείωση του καταβλητέου από τον οφειλέτη ποσού ή την παράταση της περιόδου πληρωμής που του παρέχεται. Δεδομένου ότι αυτές οι διαδικασίες δεν συνεπάγονται αναγκαστικά τον διορισμό διαχειριστού διαδικασίας αφερεγγυότητας, θα πρέπει να εμπίπτουν στον παρόντα κανονισμό εάν διεξάγονται υπό δικαστικό έλεγχο ή εποπτεία. Στο πλαίσιο αυτό, ο όρος «έλεγχος» θα πρέπει να περιλαμβάνει περιπτώσεις στις οποίες το δικαστήριο παρεμβαίνει μόνο κατόπιν άσκησης ένδικου μέσου από πιστωτή ή άλλους ενδιαφερομένους.

(11) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει επίσης να εφαρμόζεται στις διαδικασίες με τις οποίες διατάσσεται προσωρινή αναστολή των πράξεων εκτέλεσης στις οποίες προβαίνουν ατομικά πιστωτές, εφόσον οι πράξεις αυτές ενδέχεται να επηρεάσουν αρνητικά τις διαπραγματεύσεις και να υπονομεύσουν τις προοπτικές αναδιάρθρωσης της επιχείρησης του οφειλέτη. Αυτές οι διαδικασίες δεν θα πρέπει να είναι επιζήμιες για το γενικό σύνολο των πιστωτών και, σε περίπτωση που δεν μπορέσει να συμφωνηθεί σχέδιο αναδιάρθρωσης, θα πρέπει να είναι προκαταρτικές άλλων διαδικασιών υπαγομένων στον παρόντα κανονισμό,.

(12) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται στις διαδικασίες των οποίων η έναρξη υπόκειται σε δημοσιοποίηση, για να μπορούν οι πιστωτές να λαμβάνουν γνώση των διαδικασιών και να αναγγέλλουν τις απαιτήσεις τους, ώστε κατ' αυτόν τον τρόπο να διασφαλίζεται ο συλλογικός χαρακτήρας των διαδικασιών, και για να παρέχεται η δυνατότητα στους πιστωτές να αμφισβητούν τη διεθνή δικαιοδοσία του δικαστηρίου το οποίο κήρυξε την έναρξη της διαδικασίας.

(13) Συνεπώς, ο παρών κανονισμός δεν πρέπει να καλύπτει διαδικασίες αφερεγγυότητας που είναι εμπιστευτικές. Παρότι οι διαδικασίες αυτές είναι δυνατόν να διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο σε ορισμένα κράτη μέλη, η εμπιστευτική φύση τους έχει ως αποτέλεσμα να μην είναι σε θέση να γνωρίζει ένας πιστωτής ή ένα δικαστήριο που ευρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος ότι έχει αρχίσει τέτοιου είδους διαδικασία, καθιστώντας, συνεπώς, δυσχερή την αναγνώριση των αποτελεσμάτων τους σε ολόκληρη την ΕΕ.

(14) Οι συλλογικές διαδικασίες που υπάγονται στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να περιλαμβάνουν το σύνολο ή σημαντικό ποσοστό των πιστωτών στους οποίους οφείλεται το σύνολο ή μεγάλο μέρος των εκκρεμών χρεών του οφειλέτη, εφόσον δεν θίγονται οι απαιτήσεις των πιστωτών που δεν συμμετέχουν σε αυτές τις διαδικασίες. Αυτό ισχύει επίσης για διαδικασίες που αφορούν μόνο τους πιστωτές του οφειλέτη που είναι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί. Οι διαδικασίες που

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 351 της 20.12.2012, σ. 1).

δεν περιλαμβάνουν το σύνολο των πιστωτών του οφειλέτη θα πρέπει να αποσκοπούν στη διάσωση του οφειλέτη. Οι διαδικασίες που οδηγούν σε οριστική παύση των δραστηριοτήτων του οφειλέτη ή στην εκκαθάριση των περιουσιακών του στοιχείων θα πρέπει να περιλαμβάνουν όλους τους πιστωτές του οφειλέτη. Επιπλέον, το γεγονός ότι σε ορισμένες διαδικασίες αφερεγγυότητας για φυσικά πρόσωπα εξαιρούνται συγκεκριμένες κατηγορίες απαιτήσεων, όπως οι απαιτήσεις διατροφής, από την πιθανότητα απαλλαγής από χρέος δεν πρέπει να σημαίνει ότι οι εν λόγω διαδικασίες δεν είναι συλλογικές.

(15) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει επίσης να εφαρμόζεται σε διαδικασίες που, σύμφωνα με το δίκαιο ορισμένων κρατών μελών, αρχίζουν και διεξάγονται για ορισμένο διάστημα σε προσωρινή βάση προτού εκδοθεί διαταγή από το δικαστήριο η οποία να επιβεβαιώνει την οριστική συνέχιση της διαδικασίας. Ασχέτως του χαρακτηρισμού τους ως «προσωρινών», οι διαδικασίες αυτές θα πρέπει να πληρούν όλες τις λοιπές απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.

(16) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται σε διαδικασίες βασιζόμενες σε νομοθεσία περί αφερεγγυότητας. Ωστόσο, διαδικασίες βασιζόμενες στο γενικό εταιρικό δίκαιο που δεν αφορά αποκλειστικώς καταστάσεις αφερεγγυότητας δεν θα πρέπει να θεωρούνται βασιζόμενες σε νομοθεσία περί αφερεγγυότητας. Παρομοίως, στην επιδιωκόμενη αναδιάρθρωση του χρέους δεν θα πρέπει να περιλαμβάνονται ειδικές διαδικασίες κατά τις οποίες διαγράφονται τα χρέη φυσικού προσώπου πολύ χαμηλού εισοδήματος και πολύ χαμηλής αξίας ενεργητικού, εφόσον τέτοιες διαδικασίες δεν προβλέπουν ποτέ πληρωμές στους πιστωτές.

(17) Το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού θα πρέπει να επεκταθεί στις διαδικασίες που ενεργοποιούνται από καταστάσεις στις οποίες ο οφειλέτης αντιμετωπίζει μη οικονομικές δυσκολίες, υπό την προϋπόθεση ωστόσο ότι οι εν λόγω δυσκολίες αποτελούν πραγματική και σοβαρή απειλή για την υπάρχουσα ή τη μελλοντική ικανότητα του οφειλέτη να αποπληρώσει τις οφειλές του όταν γίνουν απαιτητές. Το χρονικό πλαίσιο σχετικά με τον καθορισμό ύπαρξης μιας τέτοιας απειλής μπορεί να εκτείνεται σε αρκετούς μήνες ή ακόμη περισσότερο, ώστε να καλυφθούν περιπτώσεις όπου ο οφειλέτης βρίσκεται αντιμέτωπος με μη οικονομικές δυσκολίες που απειλούν τη λειτουργία της επιχείρησής του και, μεσοπρόθεσμα, τη ρευστότητά του. Αυτό μπορεί να συμβεί, για παράδειγμα, εάν ο οφειλέτης χάσει σύμβαση που έχει καίρια σημασία για αυτόν.

(18) Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τους κανόνες για την ανάκτηση κρατικών ενισχύσεων από αφερέγγυες εταιρείες, όπως έχουν ερμηνευθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(19) Οι διαδικασίες αφερεγγυότητας που αφορούν ασφαλιστικές επιχειρήσεις, πιστωτικά ιδρύματα, εταιρείες επενδύσεων και άλλες εταιρείες, ιδρύματα ή επιχειρήσεις που καλύπτονται από την οδηγία 2001/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]),καθώς και οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων, θα πρέπει να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, λόγω του ότι υπόκεινται όλες σε ειδικό καθεστώς ενώ οι εθνικές αρχές ελέγχου διαθέτουν ιδιαίτερα ευρείες εξουσίες παρέμβασης.

(20) Οι διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν συνεπάγονται κατ' ανάγκη την παρέμβαση δικαστικής αρχής. Συνεπώς, ο όρος «δικαστήριο» στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει, σε ορισμένες διατάξεις, να χρησιμοποιείται εν ευρεία εννοία και να περιλαμβάνει κάθε πρόσωπο ή φορέα που έχει την εξουσία βάσει του εθνικού δικαίου να κηρύσσει την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, οι διαδικασίες (περιλαμβανομένων των πράξεων και των διατυπώσεων που επιτάσσει ο νόμος) δεν θα πρέπει μόνο να είναι σύμφωνες με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, αλλά και να είναι επίσημα αναγνωρισμένες και να παράγουν έννομες συνέπειες στο κράτος μέλος όπου αρχίζει η διαδικασία αφερεγγυότητας.

(21) Οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας ορίζονται στον παρόντα κανονισμό και απαριθμούνται στο Παράρτημα Β. Οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας που διορίζονται χωρίς συμμετοχή δικαστικής αρχής θα πρέπει, βάσει του εθνικού δικαίου, να αποτελούν αντικείμενο κατάλληλης ρύθμισης και να είναι εξουσιοδοτημένοι να ενεργούν σε διαδικασίες αφερεγγυότητας. Το δε εθνικό ρυθμιστικό πλαίσιο θα πρέπει να προβλέπει κατάλληλες ρυθμίσεις για την αντιμετώπιση τυχόν περιπτώσεων σύγκρουσης συμφερόντων.

(22) Ο παρών κανονισμός δέχεται το γεγονός ότι, ως αποτέλεσμα των σημαντικών διαφορών ουσιαστικού δικαίου, δεν είναι πρακτικό να καθιερωθεί μια ενιαία διαδικασία αφερεγγυότητας γενικής εφαρμογής για ολόκληρη την Ένωση. Για το λόγο αυτό, η άνευ εξαιρέσεων εφαρμογή του δικαίου του κράτους έναρξης της διαδικασίας θα οδηγούσε συχνά σε δυσκολίες. Αυτό ισχύει πχ για την εθνική νομοθεσία περί των δικαιωμάτων ασφαλείας, η οποία διαφέρει σημαντικά από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Τα προνόμια που διαθέτουν ορισμένοι πιστωτές στη διαδικασία αφερεγγυότητας είναι επίσης, σε ορισμένες περιπτώσεις, τελείως διαφορετικά. Κατά την επόμενη αναθεώρηση του παρόντος κανονισμού, θα είναι αναγκαίο να προσδιοριστούν περαιτέρω μέτρα προκειμένου να βελτιωθούν τα προνόμια των εργαζομένων σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Ο παρών κανονισμός αποσκοπεί στο να αντιμετωπίσει τις διαφορές στις εθνικές νομοθεσίες με δύο τρόπους: Αφενός θα πρέπει να θεσπιστούν ειδικοί κανόνες για το εφαρμοστέο δίκαιο σε ορισμένες περιπτώσεις ιδιαίτερα σημαντικών δικαιωμάτων και νομικών καταστάσεων (π.χ. εμπράγματα δικαιώματα και συμβάσεις εργασίας). Αφετέρου, παράλληλα με την κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας γενικής εφαρμογής, θα πρέπει να επιτρέπεται και η εφαρμογή εθνικών διαδικασιών που αφορούν μόνο τα περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται στο κράτος έναρξης της διαδικασίας.

([1]) Οδηγία 2001/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 2001, για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 125 της 5.5.2001, σ. 15).

(23) Ο παρών κανονισμός προβλέπει ότι η κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας μπορεί να αρχίζει στο κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται το κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη. Η διαδικασία αυτή είναι γενικής εφαρμογής και αποσκοπεί στο να συμπεριλάβει όλα τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη. Προκειμένου να προστατευθούν να διάφορα συμφέροντα, ο παρών κανονισμός επιτρέπει την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας εκ παραλλήλου με τη διεξαγωγή της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας. Η δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας μπορεί να αρχίσει στο κράτος μέλος όπου έχει εγκατάσταση ο οφειλέτης. Τα αποτελέσματα της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας περιορίζονται στα περιουσιακά στοιχεία που ευρίσκονται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος. Η ύπαρξη υποχρεωτικών κανόνων συντονισμού με την κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας υπηρετεί την ενιαία αντιμετώπιση στην Ένωση.

(24) Όταν έχει αρχίσει κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας κατά νομικού προσώπου ή εταιρείας σε κράτος μέλος διαφορετικό εκείνου της καταστατικής του έδρας, θα πρέπει να υπάρχει δυνατότητα έναρξης δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας στο κράτος μέλος της καταστατικής έδρας, αν ο οφειλέτης ασκεί στο κράτος αυτό οικονομική δραστηριότητα στην οποία χρησιμοποιεί τον ανθρώπινο παράγοντα και περιουσιακά στοιχεία, δεδομένης της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(25) Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο σε διαδικασίες έναντι οφειλέτη του οποίου το κέντρο των κύριων συμφερόντων βρίσκεται στην'Ενωση.

(26) Οι κανόνες δικαιοδοσίας που περιέχονται στον παρόντα κανονισμό καθορίζουν μόνο τη διεθνή δικαιοδοσία, δηλαδή προσδιορίζουν το κράτος μέλος ενώπιον των δικαστηρίων του οποίου μπορεί να αρχίσει μια διαδικασία αφερεγγυότητας. Η κατά τόπον αρμοδιότητα εντός του συγκεκριμένου κράτους μέλους θα πρέπει να καθορίζεται από την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους αυτού.

(27) Πριν την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας, το αρμόδιο δικαστήριο θα πρέπει να εξετάζει αυτεπαγγέλτως εάν το κέντρο των κύριων συμφερόντων του ή η εγκατάσταση του οφειλέτη βρίσκεται πράγματι εντός της δικαιοδοσίας του.

(28) Για να κριθεί εάν το κέντρο των κύριων συμφερόντων είναι επαληθεύσιμο από τρίτους, θα πρέπει να λαμβάνονται ιδιαίτερα υπόψη οι πιστωτές και η αντίληψή τους όσον αφορά τον τόπο στον οποίο ασκεί τη διαχείριση των συμφερόντων του ο οφειλέτης. Αυτό ενδέχεται να απαιτεί, σε περίπτωση μεταβολής του κέντρου των κύριων συμφερόντων, την ενημέρωση των πιστωτών εν ευθέτω χρόνω σχετικά με το νέο τόπο από τον οποίο ο οφειλέτης ασκεί τις δραστηριότητές του, για παράδειγμα με επισήμανση της μεταβολής της διεύθυνσης σε εμπορική αλληλογραφία ή με κοινοποίηση του νέου τόπου κατ' άλλο ενδεδειγμένο τρόπο.

(29) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να περιέχει ορισμένες δικλείδες ασφαλείας για την αποτροπή της δόλιας ή καταχρηστικής άγρας δικαστηρίου (forum shopping).

(30) Συνεπώς, τα τεκμήρια σύμφωνα με τα οποία η καταστατική έδρα, ο τόπος της κύριας επιχειρηματικής δραστηριότητας και η συνήθης διαμονή του προσώπου συνιστούν το κέντρο των κύριων συμφερόντων θα πρέπει να είναι μαχητά και το αντίστοιχο δικαστήριο κράτους μέλους θα πρέπει να αξιολογεί προσεκτικά εάν το κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη βρίσκεται πράγματι σε αυτό το κράτος μέλος. Σε περίπτωση εταιρείας, το τεκμήριο αυτό θα πρέπει να είναι μαχητό όταν η κεντρική διοίκηση εταιρείας βρίσκεται σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο της καταστατικής της έδρας και όταν από μια ολοκληρωμένη αξιολόγηση όλων των σχετικών παραγόντων προκύπτει, κατά τρόπο επαληθεύσιμο από τρίτους, ότι το πραγματικό κέντρο διαχείρισης και εποπτείας της εταιρείας και διαχείρισης των συμφερόντων της βρίσκεται στο εν λόγω άλλο κράτος μέλος. Σε περίπτωση φυσικού προσώπου που δεν ασκεί ανεξάρτητη επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα, το τεκμήριο αυτό θα πρέπει να είναι μαχητό, για παράδειγμα, όταν το μεγαλύτερο μέρος των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη βρίσκεται εκτός του κράτους μέλους της συνήθους διαμονής του ή όταν μπορεί να αποδειχθεί ότι ο κύριος λόγος για τη μετεγκατάσταση ήταν η υποβολή αίτησης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας στη νέα δικαιοδοσία και όταν η εν λόγω αίτηση μπορεί να βλάψει ουσιωδώς τα συμφέροντα των πιστωτών εκείνων που συναλλάχθηκαν με τον οφειλέτη πριν από τη μετεγκατάσταση.

(31) Για τον ίδιο σκοπό της αποτροπής της δόλιας ή καταχρηστικής άγρας δικαστηρίου (forum shopping), το τεκμήριο σύμφωνα με το οποίο το κέντρο των κύριων συμφερόντων βρίσκεται στον τόπο της καταστατικής έδρας του προσώπου, τον τόπο της κύριας επιχειρηματικής δραστηριότητάς του ή τον τόπο της συνήθους διαμονής του, δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται, αντιστοίχως, στην περίπτωση επιχείρησης, νομικού προσώπου ή ατόμου που ασκεί ανεξάρτητη επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα, εάν ο οφειλέτης έχει μεταφέρει την καταστατική έδρα ή τον τόπο της κύριας επιχειρηματικής δραστηριότητάς του σε άλλο κράτος μέλος εντός του τριμήνου που προηγείται της αίτησης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας ή, στην περίπτωση ατόμου που δεν ασκεί ανεξάρτητη επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα, εάν ο οφειλέτης έχει μεταφέρει τη συνήθη διαμονή του σε άλλο κράτος μέλος εντός του εξαμήνου που προηγείται της αίτησης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας.

(32) Σε κάθε περίπτωση, εάν από τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης γεννώνται αμφιβολίες σχετικά με τη δικαιοδοσία του δικαστηρίου, το δικαστήριο θα πρέπει να ζητεί από τον οφειλέτη να υποβάλει πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία προκειμένου να τεκμηριώσει τους ισχυρισμούς του και, εφόσον επιτρέπεται από το εφαρμοστέο στη διαδικασία δίκαιο, να παρέχει στους πιστωτές του οφειλέτη τη δυνατότητα να διατυπώσουν τις απόψεις τους για το ζήτημα της δικαιοδοσίας.

(33) Σε περίπτωση που το δικαστήριο στο οποίο έχει κατατεθεί η αίτηση για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας διαπιστώνει ότι το κέντρο των κύριων συμφερόντων δεν βρίσκεται στο έδαφός του, δεν θα πρέπει να κηρύσσει την έναρξη κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας.

(34) Επίσης, κάθε πιστωτής του οφειλέτη θα πρέπει να διαθέτει αποτελεσματικό ένδικο βοήθημα κατά της απόφασης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας. Οι συνέπειες της προσφυγής κατά της απόφασης για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να διέπονται από το εθνικό δίκαιο.

(35) Τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο έχει αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας θα πρέπει να έχουν δικαιοδοσία και για αγωγές που απορρέουν άμεσα από τις διαδικασίες αφερεγγυότητας και έχουν στενή σχέση με αυτές. Οι αγωγές αυτές θα πρέπει να περιλαμβάνουν τις αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας κατά εναγομένων σε άλλα κράτη μέλη και αγωγές όσον αφορά υποχρεώσεις που γεννώνται κατά τη διάρκεια διαδικασιών αφερεγγυότητας, όπως η προκαταβολή των εξόδων της διαδικασίας. Αντιθέτως, οι αγωγές σχετικά με την εκπλήρωση υποχρεώσεων δυνάμει συμβάσεως που έχει συναφθεί από τον οφειλέτη πριν από την έναρξη της διαδικασίας δεν απορρέουν άμεσα από τη διαδικασία. Εάν η σχετική αγωγή είναι συναφής με άλλη αγωγή που θεμελιώνεται στο γενικό αστικό και εμπορικό δίκαιο, ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να είναι σε θέση να ασκήσει και τις δύο αγωγές στο δικαστήριο του τόπου κατοικίας του εναγομένου, εάν κρίνει ότι αυτό είναι αποτελεσματικότερο. Αυτό θα μπορούσε να συμβεί, για παράδειγμα, εάν ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας επιθυμεί να σωρεύσει αγωγή για την ευθύνη μέλους διοικητικού συμβουλίου βάσει του δικαίου αφερεγγυότητας με αγωγή βάσει του εταιρικού δικαίου ή του γενικού δικαίου των αδικοπραξιών.

(36) Το δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία για την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να μπορεί να διατάξει προσωρινά και συντηρητικά μέτρα από τη στιγμή της υποβολής της αίτησης για την έναρξη διαδικασίας. Τα ασφαλιστικά μέτρα που επιβάλλονται τόσο πριν όσο και μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, είναι ιδιαίτερα σημαντικά για την εξασφάλιση της αποτελεσματικότητάς της. Στη συνάρτηση αυτή, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει διάφορες σχετικές δυνατότητες: Αφενός, το αρμόδιο για την κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας δικαστήριο θα πρέπει να μπορεί να διατάξει προσωρινά συντηρητικά μέτρα και για περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται στο έδαφος άλλων κρατών μελών. Αφετέρου, ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας που ορίστηκε πριν από την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να μπορεί, στο κράτος μέλος όπου υπάρχει εγκατάσταση του οφειλέτη, να ζητήσει τη λήψη των ασφαλιστικών μέτρων που προβλέπονται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους αυτού.

(37) Πριν από την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, το δικαίωμα έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας στο κράτος μέλος στο οποίο έχει εγκατάσταση ο οφειλέτης θα πρέπει να περιορίζεται στους τοπικούς πιστωτές και τις δημόσιες αρχές, ή στις περιπτώσεις που η νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο έχει το κέντρο των συμφερόντων του ο οφειλέτης δεν επιτρέπει την έναρξη κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας. Αιτία αυτού του περιορισμού είναι η έναρξη τοπικής διαδικασίας αφερεγγυότητας πριν από την κύρια διαδικασία να ζητείται μόνον, όταν είναι απολύτως αναγκαία.

(38) Μετά την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, ο παρών κανονισμός δεν περιορίζει το δικαίωμα να ζητηθεί η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας στο κράτος μέλος στο οποίο έχει εγκατάσταση ο οφειλέτης. Ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο νομιμοποιούμενο από την εθνική νομοθεσία του συγκεκριμένου κράτους μέλους, μπορεί να ζητήσει την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας.

(39) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει κανόνες για τον εντοπισμό των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη και οι κανόνες αυτοί θα πρέπει να εφαρμόζονται κατά τον προσδιορισμό των περιουσιακών στοιχείων που υπάγονται στην κύρια ή δευτερεύουσα διαδικασία ή όταν πρόκειται για εμπράγματα δικαιώματα τρίτων. Ειδικότερα, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να διευκρινίζει ότι τα ευρωπαϊκά διπλώματα ευρεσιτεχνίας με ενιαία ισχύ, τα κοινοτικά σήματα ή κάθε άλλο παρόμοιο δικαίωμα, όπως τα κοινοτικά δικαιώματα επί ποικιλιών φυτών ή τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα, θα πρέπει να υπάγονται μόνο στην κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας.

(40) Η δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας είναι δυνατόν να εξυπηρετήσει διάφορους σκοπούς πέραν της προστασίας τοπικών συμφερόντων. Ενδέχεται να προκύψουν περιπτώσεις όπου η πτωχευτική περιουσία του οφειλέτη είναι τόσο περίπλοκη, ώστε να μην είναι δυνατόν να αντιμετωπιστεί ως σύνολο, ή όταν οι διαφορές των νομικών συστημάτων είναι τόσο σημαντικές που να δημιουργούνται δυσκολίες από την επέκταση των συνεπειών της νομοθεσίας του κράτους έναρξης της διαδικασίας στα άλλα κράτη μέλη όπου βρίσκονται τα περιουσιακά στοιχεία. Για το λόγο αυτό, ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας μπορεί να ζητήσει την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας εφόσον το απαιτεί η αποτελεσματική διοίκηση της πτωχευτικής περιουσίας.

(41) Η δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας μπορεί επίσης να παρακωλύσει την αποτελεσματική διαχείριση της πτωχευτικής περιουσίας. Κατά συνέπεια, ο παρών κανονισμός προβλέπει δύο συγκεκριμένες καταστάσεις στις οποίες το δικαστήριο που επιλαμβάνεται αιτήσεως για την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να είναι σε θέση, κατ' αίτηση του διαχειριστή της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, να αναστείλει ή να απορρίψει την έναρξη σχετικής διαδικασίας.

(42) Κατά πρώτο λόγο, ο παρών κανονισμός παρέχει στον διαχειριστή της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας τη δυνατότητα να αναλάβει έναντι των τοπικών πιστωτών τη δέσμευση ότι θα έχουν την ίδια μεταχείριση που θα είχαν εάν είχε αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία. Η δέσμευση αυτή πρέπει να πληροί σειρά προϋποθέσεων που θέτει ο κανονισμός και ιδίως πρέπει να έχει εγκριθεί από ειδική πλειοψηφία των τοπικών πιστωτών. Όταν έχει αναληφθεί η εν λόγω δέσμευση, το δικαστήριο που έχει επιληφθεί αιτήσεως για την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να είναι σε θέση να απορρίψει την αιτηθείσα έναρξη εφόσον κρίνει ότι η δέσμευση αυτή προστατεύει δεόντως το γενικό συμφέρον των τοπικών πιστωτών. Κατά την αξιολόγηση των συμφερόντων αυτών, το δικαστήριο θα πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη του το γεγονός ότι η δέσμευση έχει εγκριθεί με ειδική πλειοψηφία των τοπικών πιστωτών.

(43) Για να δοθεί μια δέσμευση στους τοπικούς πιστωτές, τα περιουσιακά στοιχεία και τα δικαιώματα που βρίσκονται στο κράτος μέλος στο οποίο έχει εγκατάσταση ο οφειλέτης θα πρέπει να αποτελούν υποκατηγορία της πτωχευτικής περιουσίας και, κατά τη διανομή αυτών ή των εσόδων που προέρχονται από την εκποίησή τους, ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να σεβαστεί τα δικαιώματα προτεραιότητας που θα είχαν οι τοπικοί πιστωτές εάν είχε αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας στο εν λόγω κράτος μέλος.

(44) Για την έγκριση της δέσμευσης θα πρέπει να εφαρμόζεται, κατά περίπτωση, το εθνικό δίκαιο. Ειδικότερα, όταν, δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας, οι κανόνες ψηφοφορίας για την έγκριση ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης απαιτούν την προηγούμενη έγκριση των απαιτήσεων των πιστωτών, οι εν λόγω απαιτήσεις θα πρέπει να θεωρείται ότι έχουν εγκριθεί προς το σκοπό της ψηφοφορίας σχετικά με τη δέσμευση. Όταν υπάρχουν διαφορετικές διαδικασίες για την έγκριση σχεδίων αναδιάρθρωσης σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθορίσουν την ειδική διαδικασία που θα πρέπει να εφαρμόζεται εν προκειμένω.

(45) Επιπλέον, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει τη δυνατότητα να αναστέλλει το δικαστήριο προσωρινά την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας, όταν έχει διαταχθεί προσωρινή αναστολή των ατομικών διαδικασιών εκτέλεσης κατά την κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας, ώστε να παραμείνει αποτελεσματική η αναστολή της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας. Το δικαστήριο θα πρέπει να είναι σε θέση διατάσσει την προσωρινή αναστολή εφόσον βεβαιωθεί ότι εφαρμόζονται κατάλληλα μέτρα για την προστασία των γενικών συμφερόντων των τοπικών πιστωτών. Στην περίπτωση αυτή, όλοι οι πιστωτές που θα μπορούσαν να θιγούν από την έκβαση των διαπραγματεύσεων σχετικά με το σχέδιο αναδιάρθρωσης θα πρέπει να ενημερώνονται για τις διαπραγματεύσεις και να έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν σε αυτές.

(46) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική προστασία των τοπικών συμφερόντων, ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας δεν θα πρέπει να μπορεί να προβαίνει σε καταχρηστική ρευστοποίηση ή μεταφορά των περιουσιακών στοιχείων που βρίσκονται στο κράτος μέλος όπου υπάρχει εγκατάσταση, ιδίως με σκοπό να αποτρέψει τη δυνατότητα να ικανοποιηθούν αποτελεσματικά τα τοπικά συμφέροντα, εάν αρχίσει στη συνέχεια δευτερεύουσα διαδικασία.

(47) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εμποδίζει κατά κανένα τρόπο τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο έχει αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας να επιβάλλουν κυρώσεις στα διευθυντικά στελέχη του οφειλέτη για τυχόν αθέτηση των καθηκόντων τους, εφόσον τα δικαστήρια αυτά είναι αρμόδια για την εκδίκαση των εν λόγω διαφορών σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο.

(48) Οι κύριες και δευτερεύουσες διαδικασίες αφερεγγυότητας μπορούν να συμβάλλουν στην αποτελεσματική διαχείριση της πτωχευτικής περιουσίας ή στην αποτελεσματική ρευστοποίηση του συνόλου των περιουσιακών στοιχείων εάν υπάρχει η δέουσα συνεργασία μεταξύ των φορέων που συμμετέχουν σε όλες τις παράλληλες διαδικασίες. Βασική προϋπόθεση είναι εδώ να υπάρχει στενή συνεργασία μεταξύ των διαφόρων διαχειριστών διαδικασίας αφερεγγυότητας και των εμπλεκομένων δικαστηρίων, ιδίως με την επαρκή ανταλλαγή πληροφοριών. Για να εξασφαλιστεί ο δεσπόζων ρόλος της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, ο διαχειριστής της διαδικασίας αυτής θα πρέπει να διαθέτει διάφορες δυνατότητες παρέμβασης στις δευτερεύουσες διαδικασίες αφερεγγυότητας που εκκρεμούν ταυτόχρονα. Ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να μπορεί, ιδίως, να προτείνει πρόγραμμα εξυγίανσης ή πτωχευτικό συμβιβασμό ή να ζητήσει την αναστολή της εκκαθάρισης των περιουσιακών στοιχείων στη δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας. Στο πλαίσιο της συνεργασίας τους, οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας και τα δικαστήρια θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις βέλτιστες πρακτικές συνεργασίας σε διασυνοριακές υποθέσεις αφερεγγυότητας οι οποίες περιέχονται στις αρχές και τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την επικοινωνία και τη συνεργασία, τις οποίες υιοθετούν ευρωπαϊκοί και διεθνείς οργανισμοί που δραστηριοποιούνται στον τομέα του δικαίου αφερεγγυότητας, και ιδίως τις συναφείς κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής Διεθνούς Εμπορικού Δικαίου των Ηνωμένων Εθνών (UNCITRAL).

(49) Ενόψει της συνεργασίας αυτής, οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας και τα δικαστήρια θα πρέπει να μπορούν να συνάπτουν συμφωνίες και πρωτόκολλα με σκοπό τη διευκόλυνση της διασυνοριακής συνεργασίας μεταξύ πολλαπλών διαδικασιών αφερεγγυότητας σε διαφορετικά κράτη μέλη για τον ίδιον οφειλέτη ή μέλη του ίδιου ομίλου εταιρειών, εφόσον αυτό είναι συμβατό με τους κανόνες που εφαρμόζονται σε κάθε μία διαδικασία αφερεγγυότητας. Οι εν λόγω συμφωνίες και πρωτόκολλα μπορεί να ποικίλλουν ως προς τη μορφή (γραπτή ή προφορική) και το πεδίο (από γενικές έως ειδικές) και να συνάπτονται από διάφορα μέρη. Απλές γενικές συμφωνίες μπορούν να τονίζουν την ανάγκη στενής συνεργασίας μεταξύ των μερών, χωρίς να εξετάζουν συγκεκριμένα ζητήματα, ενώ πιο λεπτομερείς, ειδικές συμφωνίες καθιερώνουν ένα πλαίσιο αρχών που θα διέπει πολλαπλές διαδικασίες αφερεγγυότητας και μπορεί να εγκρίνεται από τα αρμόδια δικαστήρια, εφόσον αυτό απαιτείται από το εθνικό δίκαιο. Μπορούν να απηχούν συμφωνία μεταξύ των μερών ως προς το να προβούν ή να μην προβούν σε ορισμένα βήματα ή ενέργειες.

(50) Παρομοίως, τα δικαστήρια διαφορετικών κρατών μελών μπορούν να συνεργάζονται μέσω συντονισμού κατά το διορισμό των διαχειριστών διαδικασιών αφερεγγυότητας. Στο πλαίσιο αυτό, μπορούν να ορίζουν έναν κοινό διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας για περισσότερες διαδικασίες αφερεγγυότητας που αφορούν τον ίδιον οφειλέτη ή διαφορετικά μέλη του ίδιου ομίλου εταιρειών, εφόσον αυτό είναι συμβατό με τους κανόνες που εφαρμόζονται σε κάθε μία από τις διαδικασίες και ιδίως με απαιτήσεις που αφορούν τα προσόντα και την αδειοδότηση του διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας.

(51) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να διασφαλίζει την αποτελεσματική διαχείριση των διαδικασιών αφερεγγυότητας που αφορούν διαφορετικές εταιρείες μέλη ομίλου εταιρειών.

(52) Σε περίπτωση που αρχίσουν διαδικασίες αφερεγγυότητας για περισσότερες εταιρείες του ίδιου ομίλου, οι φορείς που συμμετέχουν στις διαδικασίες αυτές θα πρέπει να συνεργάζονται δεόντως. Κατά συνέπεια, οι διάφοροι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας και τα εμπλεκόμενα δικαστήρια θα πρέπει να υπέχουν παρόμοια υποχρέωση συνεργασίας και επικοινωνίας μεταξύ τους, όπως και στην περίπτωση κύριας και δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας που αφορούν τον ίδιο οφειλέτη. Η συνεργασία μεταξύ διαχειριστών διαδικασιών αφερεγγυότητας δεν θα πρέπει να αντιβαίνει στα συμφέροντα των πιστωτών σε κάθε μία από τις διαδικασίες και η εν λόγω συνεργασία θα πρέπει να αποσκοπεί στην εξεύρεση λύσης, η οποία θα προάγει τις συνέργειες σε επίπεδο ομίλου.

(53) Η θέσπιση κανόνων περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας ομίλων εταιρειών δεν θα πρέπει να περιορίζει τη δυνατότητα ενιαίας δικαιοδοσίας δικαστηρίου για την έναρξη διαδικασιών αφερεγγυότητας σχετικά με περισσότερες εταιρείες μέλη του ίδιου ομίλου, εφόσον κρίνει ότι το κέντρο των κύριων συμφερόντων των εν λόγω εταιρειών βρίσκεται στο ίδιο κράτος μέλος. Στην περίπτωση αυτή, το δικαστήριο θα πρέπει επίσης να μπορεί να διορίζει, εφόσον ενδείκνυται, τον ίδιο διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας για όλες τις σχετικές διαδικασίες, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό δεν είναι ασυμβίβαστο με τους κανόνες που ισχύουν για αυτές.

(54) Προκειμένου να βελτιωθεί περαιτέρω ο συντονισμός μεταξύ των διαδικασιών αφερεγγυότητας μελών ομίλου εταιρειών και να καταστεί δυνατή μία συντονισμένη αναδιάρθρωση του ομίλου, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να θεσπίζει διαδικαστικούς κανόνες για το συντονισμό των διαδικασιών αφερεγγυότητας μελών ομίλου εταιρειών. Ένας τέτοιος συντονισμός θα πρέπει να διασφαλίζει αποτελεσματικότητα και ταυτοχρόνως να επιδεικνύεται σεβασμός στη χωριστή νομική προσωπικότητα εκάστου μέλους του ομίλου.

(55) Ο διαχειριστής που έχει διοριστεί σε διαδικασία αφερεγγυότητας η οποία έχει αρχίσει σε σχέση με μέλος ομίλου εταιρειών θα πρέπει να μπορεί να ζητήσει την έναρξη διαδικασίας συντονισμού σε επίπεδο ομίλου. Ωστόσο, εφόσον το απαιτεί το δίκαιο που εφαρμόζεται στην αφερεγγυότητα, ο εν λόγω διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να λαμβάνει την απαιτούμενη άδεια πριν υποβάλει τη σχετική αίτηση. Στην αίτηση θα πρέπει να προσδιορίζονται τα κύρια στοιχεία του συντονισμού, ιδίως οι γενικές γραμμές του σχεδίου συντονισμού, πρόταση σχετικά με το πρόσωπο που θα πρέπει να διοριστεί ως συντονιστής και, συνοπτικά, τα προβλεπόμενα έξοδα για το συντονισμό.

(56) Για να διασφαλιστεί ο εκούσιος χαρακτήρας της διαδικασίας συντονισμού σε επίπεδο ομίλου, οι συμμετέχοντες διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας θα πρέπει να είναι σε θέση να φέρουν αντιρρήσεις όσον αφορά τη συμμετοχή τους στη διαδικασία εντός ορισμένης προθεσμίας. Για να μπορούν οι συγκεκριμένοι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας να λάβουν τεκμηριωμένη απόφαση σχετικά με τη συμμετοχή στη διαδικασία συντονισμού σε επίπεδο ομίλου, οι εν λόγω διαχειριστές θα πρέπει να ενημερώνονται εγκαίρως ως προς τα κύρια στοιχεία του συντονισμού. Ωστόσο, ένας διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας που είχε αρχικά προβάλει αντιρρήσεις στη συμμετοχή στη διαδικασία συντονισμού σε επίπεδο ομίλου, πρέπει να μπορεί στη συνέχεια να ζητήσει να συμμετάσχει σε αυτήν. Στην περίπτωση αυτή ο συντονιστής πρέπει να λάβει απόφαση σχετικά με το παραδεκτό αυτής της αίτησης. Όλοι οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας, συμπεριλαμβανομένου του αιτούντος διαχειριστού διαδικασίας αφερεγγυότητας, πρέπει να πληροφορούνται την απόφαση του συντονιστή και να έχουν τη δυνατότητα να αμφισβητήσουν αυτήν την απόφαση ενώπιον του δικαστηρίου το οποίο άρχισε τη διαδικασία συντονισμού σε επίπεδο ομίλου.

(57) Η διαδικασία συντονισμού σε επίπεδο ομίλου θα πρέπει πάντοτε να επιδιώκει τη διευκόλυνση της αποτελεσματικής διαχείρισης των διαδικασιών αφερεγγυότητας των μελών του ομίλου και να έχει γενικά θετικό αντίκτυπο στους πιστωτές. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει συνεπώς να διασφαλίζει ότι το δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται αίτηση για διαδικασία συντονισμού σε επίπεδο ομίλου εκτιμά τα σχετικά κριτήρια πριν από την έναρξη της διαδικασίας αυτής.

(58) Οι δαπάνες της διαδικασίας συντονισμού σε επίπεδο ομίλου δεν θα πρέπει να αναιρούν τα πλεονεκτήματα της διαδικασίας αυτής. Επιβάλλεται συνεπώς να διασφαλιστεί ότι οι δαπάνες του συντονισμού και το τμήμα των δαπανών αυτών που θα βαρύνει κάθε μέλος του ομίλου θα είναι επαρκείς, αναλογικές και εύλογες και ότι θα προσδιορίζονται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο έχει αρχίσει η διαδικασία συντονισμού ομίλου. Οι εμπλεκόμενοι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας θα πρέπει επίσης να διαθέτουν τη δυνατότητα ελέγχου των δαπανών αυτών από την αρχή της διαδικασίας. Εφόσον το απαιτεί το εθνικό δίκαιο, για τον έγκαιρο έλεγχο των δαπανών ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας μπορεί να ζητήσει την έγκριση δικαστηρίου ή της επιτροπής πιστωτών.

(59) Εάν ο συντονιστής εκτιμά ότι η εκπλήρωση των καθηκόντων του απαιτεί σημαντική αύξηση των εξόδων σε σύγκριση με τα αρχικώς υπολογισθέντα έξοδα και, εν πάση περιπτώσει, εφόσον τα έξοδα υπερβαίνουν κατά 10 % τα υπολογισθέντα έξοδα, το δικαστήριο που άρχισε τη διαδικασία συντονισμού σε επίπεδο ομίλου πρέπει να επιτρέψει στο συντονιστή να υπερβεί τα εν λόγω έξοδα. Πριν λάβει την απόφασή του, το δικαστήριο που άρχισε τη διαδικασία συντονισμού σε επίπεδο ομίλου πρέπει να παράσχει δυνατότητα ακρόασης στους συμμετέχοντες διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας, προκειμένου αυτοί να του γνωστοποιήσουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με το βάσιμον του αιτήματος του συντονιστή.

(60) Για τα μέλη ομίλου εταιρειών που δεν συμμετέχουν σε διαδικασίες συντονισμού ομίλου, ο παρών κανονισμός πρέπει επίσης να προβλέπει εναλλακτικό μηχανισμό για τη συντονισμένη αναδιάρθρωση του ομίλου. Ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας που διορίζεται σε διαδικασία σχετική με ένα μέλος ομίλου εταιρειών θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να ζητεί αναστολή οποιουδήποτε μέτρου σχετικού με τη ρευστοποίηση περιουσιακών στοιχείων σε διαδικασία που έχει αρχίσει σε σχέση με άλλα μέλη του ομίλου τα οποία δεν υπάγονται στη διαδικασία συντονισμού σε επίπεδο ομίλου. Αυτή η αναστολή μπορεί να ζητηθεί μόνον εάν υποβληθεί σχέδιο αναδιάρθρωσης για τα μέλη του συγκεκριμένου ομίλου, εάν αυτό το σχέδιο είναι προς όφελος των πιστωτών στη διαδικασία για την οποία ζητείται η αναστολή και εάν η αναστολή είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή του σχεδίου.

(61) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εμποδίζει με κανέναν τρόπο τα κράτη μέλη να θεσπίσουν εθνικούς κανόνες προς συμπλήρωση των κανόνων περί συνεργασίας, επικοινωνίας και συντονισμού όσον αφορά την αφερεγγυότητα μελών ομίλων εταιρειών, οι οποίοι προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, υπό την προϋπόθεση ότι το πεδίο εφαρμογής των εν λόγω εθνικών κανόνων περιορίζεται στην εθνική δικαιοδοσία και ότι η εφαρμογή τους δεν παραβλάπτει την αποτελεσματικότητα των κανόνων του παρόντος κανονισμού.

(62) Οι κανόνες σχετικά με τη συνεργασία, την επικοινωνία και το συντονισμό στο πλαίσιο της αφερεγγυότητας μελών ομίλου εταιρειών, οι οποίοι προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να εφαρμόζονται μόνο στο βαθμό που οι διαδικασίες έναντι διαφορετικών μελών του ίδιου ομίλου εταιρειών έχουν αρχίσει σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη.

(63) Κάθε πιστωτής του οποίου η συνήθης κατοικία, ο τόπος διαμονής ή η καταστατική έδρα βρίσκεται στην Ένωση, θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να αναγγείλει τις απαιτήσεις του σε κάθε διαδικασία αφερεγγυότητας που εκκρεμεί στην Ένωση και αφορά τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη. Αυτό θα πρέπει να ισχύει επίσης για τις φορολογικές αρχές και για τους οργανισμούς κοινωνικών ασφαλίσεων. Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εμποδίζει τον διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας να αναγγέλλει απαιτήσεις εξ ονόματος ορισμένων ομάδων πιστωτών, όπως, για παράδειγμα, οι μισθωτοί, εφόσον το προβλέπει το εθνικό δίκαιο. Ωστόσο, προκειμένου να υπάρχει ισότητα μεταχείρισης των πιστωτών, πρέπει να συντονίζεται η κατανομή του προϊόντος της εκκαθάρισης. Ο κάθε πιστωτής θα πρέπει μεν να μπορεί να διατηρεί ό,τι του εκδικάζεται στα πλαίσια μιας διαδικασίας αφερεγγυότητας, δεν θα πρέπει όμως να μπορεί να συμμετέχει στην κατανομή περιουσιακών στοιχείων σε άλλη διαδικασία, εάν δεν έχουν λάβει οι άλλοι πιστωτές της ίδιας σειράς ένα ανάλογο ποσοστιαίο μερίδιο.

(64) Έχει ουσιώδη σημασία οι πιστωτές των οποίων η κατοικία, η συνήθης διαμονή ή η καταστατική έδρα βρίσκεται στην Ένωση να ενημερώνονται για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας σχετικής με τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη τους. Προκειμένου να εξασφαλισθεί η ταχεία διαβίβαση πληροφοριών στους πιστωτές, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]) δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται όπου ο παρών κανονισμός αναφέρεται στην υποχρέωση ενημέρωσης των πιστωτών. Η χρήση τυποποιημένων εντύπων διαθέσιμων σε όλες τις επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης θα πρέπει να διευκολύνει την αναγγελία απαιτήσεων από πιστωτές σε διαδικασίες που αρχίζουν σε άλλο κράτος μέλος. Οι συνέπειες της ατελούς συμπλήρωσης του τυποποιημένου εντύπου θα πρέπει να ορίζονται από την εθνική νομοθεσία.

(65) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει την άμεση αναγνώριση των αποφάσεων που αφορούν την έναρξη, διεξαγωγή και περάτωση των διαδικασιών αφερεγγυότητας που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του, καθώς και των αποφάσεων που συνδέονται άμεσα με αυτές τις διαδικασίες αφερεγγυότητας. Η αυτόματη αναγνώριση θα πρέπει να συνεπάγεται, κατά συνέπεια, την επέκταση σε άλλα κράτη μέλη των επιπτώσεων της διαδικασίας αυτής σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους έναρξής της. Η αναγνώριση των αποφάσεων των δικαστηρίων των κρατών μελών θα πρέπει να βασίζεται στην αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης. Για το σκοπό αυτό, οι λόγοι μη αναγνώρισης θα πρέπει να περιορίζονται στους απολύτως αναγκαίους. Σύμφωνα με την αρχή αυτή, θα πρέπει να επιλύεται η σύγκρουση που προκύπτει στην περίπτωση που οι δικαστικές αρχές δύο κρατών μελών θεωρούν ότι είναι αρμόδιες για την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας. Θα πρέπει να αναγνωρίζεται σε όλα τα άλλα κράτη μέλη η απόφαση του δικαστηρίου που προβαίνει πρώτο στην έναρξη διαδικασίας, χωρίς να έχουν τα άλλα κράτη μέλη τη δυνατότητα να υποβάλλουν την απόφαση αυτή σε έλεγχο.

(66) Ο παρών κανονισμός, στα θέματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του, θα πρέπει να καθορίζει ενιαίους κανόνες για τη σύγκρουση των νομοθεσιών οι οποίοι να αντικαθιστούν, στο πλαίσιο του πεδίου εφαρμογής τους, τις εθνικές διατάξεις ιδιωτικού διεθνούς δικαίου. Εκτός εάν υπάρχει αντίθετη διάταξη, θα πρέπει να εφαρμόζεται η νομοθεσία του κράτους μέλους έναρξης της διαδικασίας (*lex concursus*). Ο κανόνας αυτός για τη σύγκρουση των νομοθεσιών θα πρέπει

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου (ΕΕ L 324 της 10.12.2007, σ. 79).

να εφαρμόζεται τόσο στην κύρια διαδικασία όσο και στις τοπικές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Το *lex concursus* καθορίζει όλα τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας, τόσο τα διαδικαστικά όσο και τα ουσιαστικά, επί των οικείων προσώπων και έννομων σχέσεων. Ο κανόνας αυτός διέπει όλους τους όρους έναρξης, διεξαγωγής και περάτωσης της διαδικασίας αφερεγγυότητας.

(67) Η αυτόματη αναγνώριση μιας διαδικασίας αφερεγγυότητας στην οποία εφαρμόζεται κανονικά το δίκαιο του κράτους έναρξης της διαδικασίας, μπορεί να έρχεται σε αντίθεση με τους κανόνες δυνάμει των οποίων διεξάγονται κανονικά οι συναλλαγές στα άλλα κράτη μέλη. Για να προστατευθούν οι έννομες προσδοκίες και η ασφάλεια των συναλλαγών στα άλλα κράτη μέλη εκτός αυτού της έναρξης της διαδικασίας, θα πρέπει να προβλεφθούν ορισμένες εξαιρέσεις από το γενικό κανόνα.

(68) Είναι ιδιαίτερα αναγκαίο να προβλεφθούν για τα εμπράγματα δικαιώματα ειδικές συνδετικές έννοιες που θα παρεκκλίνουν από τη νομοθεσία του κράτους έναρξης, δεδομένου ότι τα δικαιώματα αυτά ενέχουν σημαντικό ρόλο στη χορήγηση πιστώσεων. Η αιτιολόγηση, η ισχύς και η εμβέλεια ενός τέτοιου εμπράγματου δικαιώματος θα πρέπει να καθορίζονται κανονικά δυνάμει του δικαίου της τοποθεσίας του πράγματος. Ο κάτοχος του εμπράγματου δικαιώματος θα πρέπει, επομένως, να μπορεί να αξιώσει περαιτέρω το διαχωρισμό της εγγύησης από τα περιουσιακά στοιχεία, ή τον ξεχωριστό διακανονισμό της. Εάν, επί των περιουσιακών στοιχείων, υφίστανται εμπράγματα δικαιώματα δυνάμει του δικαίου της τοποθεσίας του πράγματος σε ένα κράτος μέλος, αλλά η κύρια διαδικασία διεξάγεται σε άλλο κράτος μέλος, ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας θα πρέπει να μπορεί να ζητήσει την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας από το αρμόδιο για τα εμπράγματα δικαιώματα δικαστήριο, εάν ο οφειλέτης έχει εγκατάσταση στο κράτος αυτό. Εάν δεν κινηθεί δευτερεύουσα διαδικασία, το πλεόνασμα της πώλησης του περιουσιακού στοιχείου που καλύπτεται από εμπράγματα δικαιώματα πρέπει να καταβληθεί στον διαχειριστή της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας.

(69) Ο παρών κανονισμός προβλέπει σε αρκετές περιπτώσεις τη δυνατότητα του δικαστηρίου να διατάσσει την αναστολή της έναρξης διαδικασίας ή την αναστολή διαδικασιών εκτέλεσης. Η εν λόγω αναστολή δεν πρέπει να θίγει τα εμπράγματα δικαιώματα πιστωτών ή τρίτων.

(70) Εάν, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έναρξης της διαδικασίας, δεν επιτρέπεται ο συμψηφισμός οφειλών, ο πιστωτής θα πρέπει να έχει, ωστόσο, δικαίωμα συμψηφισμού, εφόσον αυτός προβλέπεται δυνάμει της νομοθεσίας που εφαρμόζεται στην απαίτηση του αφερέγγυου οφειλέτη. Ο συμψηφισμός καθίσταται με τον τρόπο αυτό εγγύηση που διέπεται από νομοθεσία την οποία μπορεί να επικαλεσθεί ο πιστωτής τη στιγμή της γένεσης της οφειλής.

(71) Υπάρχει επίσης ανάγκη ιδιαίτερης προστασίας των συστημάτων πληρωμών και των χρηματαγορών. Αυτό ισχύει για τους συμψηφισμούς και τις εκκαθαρίσεις που προβλέπονται σε αυτά τα συστήματα, καθώς και στην εκχώρηση τίτλων και στις ασφάλειες που έχουν συσταθεί για τις συναλλαγές αυτές, σύμφωνα ιδίως με τις διατάξεις της οδηγίας 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]). Μόνο το δίκαιο που εφαρμόζεται στο συγκεκριμένο σύστημα ή στη συγκεκριμένη αγορά θα πρέπει να εφαρμόζεται στις συναλλαγές αυτές. Το δίκαιο αυτό αποσκοπεί στο να αποφευχθεί οποιαδήποτε τροποποίηση των μηχανισμών διακανονισμού και εκκαθάρισης των συναλλαγών που προβλέπονται στα συστήματα πληρωμών ή διακανονισμού ή στις επίσημες χρηματαγορές, σε περίπτωση αφερεγγυότητας ενός των μερών της συναλλαγής. Η οδηγία 98/26/ΕΚ περιέχει ιδιαίτερες διατάξεις που θα πρέπει να υπερισχύουν των γενικών κανόνων του παρόντος κανονισμού.

(72) Για τους σκοπούς της προστασίας των εργαζομένων και των σχέσεων εργασίας, οι επιπτώσεις της διαδικασίας αφερεγγυότητας στη συνέχιση ή στη διακοπή των σχέσεων εργασίας και στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις του κάθε μέρους που απορρέουν από τις σχέσεις αυτές, θα πρέπει να καθορίζονται από το δίκαιο που διέπει τη συγκεκριμένη σύμβαση απασχόλησης δυνάμει των γενικών κανόνων σύγκρουσης των νομοθεσιών. Ακόμη, στις περιπτώσεις όπου για τη διακοπή συμβάσεων απασχόλησης απαιτείται η συγκατάθεση δικαστηρίου ή διοικητικής αρχής, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται εγκατάσταση του οφειλέτη πρέπει να διατηρεί τη διεθνή δικαιοδοσία να δίνει τη συγκατάθεση αυτή, ακόμη και εάν δεν έχει αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας σε αυτό το κράτος μέλος. Κάθε άλλο νομικό ζήτημα περί του δικαίου αφερεγγυότητας, όπως, για παράδειγμα, η ενδεχόμενη προστασία των απαιτήσεων των εργαζομένων με προνόμια και το καθεστώς των προνομίων αυτών, θα πρέπει να επιλύεται σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους όπου άρχισε η διαδικασία αφερεγγυότητας (κύρια ή δευτερεύουσα), εξαιρουμένων των περιπτώσεων κατά τις οποίες παρέχεται δέσμευση αποφυγής των δευτερευουσών διαδικασιών αφερεγγυότητας σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

(73) Εφαρμοστέο δίκαιο στα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί εκκρεμούς δίκης ή εκκρεμούς διαιτητικής διαδικασίας που αφορά περιουσιακό στοιχείο ή δικαίωμα το οποίο αποτελεί τμήμα της πτωχευτικής περιουσίας θα πρέπει να είναι το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο εκκρεμεί η δίκη ή εδρεύει το διαιτητικό δικαστήριο. Η παρούσα διάταξη δεν θα πρέπει πάντως να θίγει τους εθνικούς κανόνες περί αναγνώρισης και εκτέλεσης διαιτητικών αποφάσεων.

(74) Θα πρέπει να προβλεφθεί ευελιξία ως προς ορισμένους κανόνες του παρόντος κανονισμού ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι δικονομικές ιδιαιτερότητες του συστήματος των δικαστηρίων ορισμένων κρατών μελών. Επομένως, όπου ο παρών κανονισμός αναφέρεται σε επίδοση και κοινοποίηση που πρέπει να γίνει από δικαστικό όργανο κράτους μέλους, νοείται επίσης, εφόσον το απαιτούν οι δικονομικοί κανόνες κράτους μέλους, η παραγγελία από αυτό το δικαστικό όργανο με την οποία διατάσσεται η επίδοση.

([1]) Οδηγία 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998, σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων (ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 45).

(75) Προς το συμφέρον των συναλλαγών, θα πρέπει, κατόπιν αιτήματος του διαχειρσιτή διαδικασίας αφερεγγυότητας, να δημοσιεύεται σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση, το βασικό περιεχόμενο της απόφασης για την έναρξη της διαδικασίας. Στην περίπτωση που υπάρχει εγκατάσταση στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους, η δημοσίευση θα πρέπει να είναι υποχρεωτική. Και στις δύο περιπτώσεις, η δημοσίευση δεν θα πρέπει να αποτελεί, ωστόσο, προϋπόθεση για την αναγνώριση της διαδικασίας που διεξάγεται σε άλλο κράτος μέλος.

(76) Προκειμένου να βελτιωθεί η ενημέρωση των οικείων πιστωτών και δικαστηρίων και να αποτραπεί η έναρξη παράλληλων διαδικασιών αφερεγγυότητας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποχρεούνται να δημοσιεύουν τις σχετικές πληροφορίες που αφορούν διασυνοριακές διαδικασίες αφερεγγυότητας σε δημόσια προσπελάσιμο ηλεκτρονικό μητρώο. Για να διευκολυνθεί η πρόσβαση πιστωτών και δικαστηρίων άλλων κρατών μελών σε αυτές τις πληροφορίες, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει τη διασύνδεση των μητρώων αφερεγγυότητας μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την ευχέρεια να δημοσιεύουν τις σχετικές πληροφορίες σε διάφορα μητρώα και θα πρέπει να είναι δυνατή η διασύνδεση περισσότερων από ένα μητρώων ανά κράτος μέλος.

(77) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να καθορίζει τον ελάχιστο όγκο πληροφοριών προς δημοσίευση στα μητρώα αφερεγγυότητος. Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να εμποδίζονται να καταχωρίζουν πρόσθετες πληροφορίες. Αν ο οφειλέτης είναι φυσικό πρόσωπο που ασκεί αυτοτελή ή επιχειρηματική δραστηριότητα, το μητρώο θα πρέπει μόνο να αναφέρει τον αριθμό μητρώου. Ως αριθμός μητρώου πρέπει να νοείται ο αριθμός μητρώου της ανεξάρτητης επιχειρηματικής ή επαγγελματικής δραστηριότητος του οφειλέτη που έχει καταχωριστεί στο εμπορικό μητρώο, εάν υπάρχει.

(78) Ιδιαίτερη σημασία για τους πιστωτές έχουν οι πληροφορίες σχετικά με ορισμένες πτυχές της διαδικασίας αφερεγγυότητος, όπως οι προθεσμίες για την αναγγελία των απαιτήσεων ή για την υποβολή προσφυγών κατά αποφάσεων. Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει συνεπώς να επιβάλλει στα κράτη μέλη τον υπολογισμό αυτών των προθεσμιών σε ατομική βάση. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να δικαιούνται να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους προσθέτοντας υπερσυνδέσμους στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, όπου θα παρέχονται κατανοητές πληροφορίες σχετικά με τα κριτήρια υπολογισμού των εν λόγω προθεσμιών.

(79) Προκειμένου να προστατεύονται επαρκώς οι πληροφορίες σχετικά με φυσικά πρόσωπα που δεν ασκούν επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να εξαρτούν την πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές από συμπληρωματικά κριτήρια αναζήτησης, όπως ο προσωπικός αριθμός αναγνώρισης του οφειλέτη, η διεύθυνσή του, η ημερομηνία γέννησης ή η περιφέρεια του αρμόδιου δικαστηρίου, ή να εξαρτούν την εν λόγω πρόσβαση από αίτηση προς αρμόδια αρχή ή από την εξακρίβωση της ύπαρξης έννομου συμφέροντος.

(80) Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να δικαιούνται να μην καταχωρίζουν στα μητρώα αφερεγγυότητάς τους πληροφορίες σχετικά με φυσικά πρόσωπα που δεν ασκούν ανεξάρτητη επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα. Στην περίπτωση αυτή τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνούν ώστε οι σχετικές πληροφορίες να διαβιβάζονται στους πιστωτές με ατομική κοινοποίηση και οι απαιτήσεις των πιστωτών που δεν έχουν λάβει τις πληροφορίες να μην θίγονται από τη διαδικασία.

(81) Σε ορισμένες περιπτώσεις, κάποια από τα συμμετέχοντα πρόσωπα ενδέχεται να μην έχουν ενημερωθεί για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας και να ενεργούν καλή τη πίστει κατά τρόπο αντίθετο προς αυτόν που επιβάλλουν οι νέες περιστάσεις. Προκειμένου να προστατευτούν τα πρόσωπα αυτά, τα οποία, αγνοώντας την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας σε άλλο κράτος μέλος, προβαίνουν σε καταβολή ποσού στον οφειλέτη ενώ θα έπρεπε να την κάνουν στον διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας σε άλλο κράτος μέλος, θα πρέπει να προβλέπεται ο απελευθερωτικός χαρακτήρας αυτής της καταβολής.

(82) Προκειμένου να διασφαλιστούν ενιαίοι όροι εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, ενδείκνυται να ανατεθούν εκτελεστικές εξουσίες στην Επιτροπή. Οι εξουσίες αυτές θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]).

(83) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στο Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, ο παρών κανονισμός επιδιώκει να προαγάγει την εφαρμογή των άρθρων 8, 17 και 47, τα οποία αφορούν, αντίστοιχα, την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, το δικαίωμα στην ιδιοκτησία και το δικαίωμα σε αποτελεσματικό ένδικο βοήθημα και σε δίκαιη δίκη.

(84) Η οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([2]) και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([3]) εφαρμόζονται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, όπως τροποποιήθηκε.

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

([2]) Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31).

([3]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1).

(85) Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1182/71 του Συμβουλίου ([1]).

(86) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορεί όμως, θέτοντας ένα νομικό πλαίσιο ορθής διεξαγωγής των διασυνοριακών διαδικασιών αφερεγγυότητας, να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ). Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως αυτή διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.

(87) Σύμφωνα με το άρθρο 3 και το άρθρο 4α παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας σχετικά με το χώρο ελευθερίας, ασφαλείας και δικαιοσύνης, που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία γνωστοποίησαν ότι επιθυμούν να συμμετάσχουν στην έκδοση και την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

(88) Η Δανία, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 για τη θέση της Δανίας που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και, κατά συνέπεια, δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.

(89) Ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων γνωμοδότησε στις 27 Μαρτίου 2013 ([2]),

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός ισχύει για τις δημόσιες συλλογικές διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών προσωρινών μέτρων, που βασίζονται σε νομοθεσία περί αφερεγγυότητας και στο πλαίσιο των οποίων, για τους σκοπούς της διάσωσης, της αναδιάρθρωσης χρέους, της εξυγίανσης ή της εκκαθάρισης,

α) ο οφειλέτης στερείται, εν όλω ή εν μέρει, τα περιουσιακά του στοιχεία και διορίζεται διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας·

β) τα περιουσιακά στοιχεία και οι υποθέσεις του οφειλέτη τίθενται υπό δικαστικό έλεγχο ή επιτήρηση· ή

γ) προσωρινή αναστολή των ατομικών διαδικασιών εκτέλεσης διατάσσεται από δικαστήριο ή επέρχεται εκ του νόμου, προκειμένου να διεξαχθούν διαπραγματεύσεις μεταξύ του οφειλέτη και των πιστωτών του, υπό τον όρο ότι οι διαδικασίες κατά τις οποίες διατάσσεται αναστολή προβλέπουν ενδεδειγμένα μέτρα για την προστασία του συνόλου των πιστωτών και, αν δεν επιτευχθεί συμφωνία, προηγούνται μιας των διαδικασιών του στοιχείου α) ή β).

Όταν οι διαδικασίες που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο μπορούν να αρχίσουν εφόσον υπάρχει απλώς πιθανότητα αφερεγγυότητας, πρέπει να έχουν ως σκοπό την αποφυγή της αφερεγγυότητας του οφειλέτη ή την παύση των επιχειρηματικών του δραστηριοτήτων.

Οι διαδικασίες στις οποίες αναφέρεται η παρούσα παράγραφος απαριθμούνται στο Παράρτημα Α.

2. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στις διαδικασίες της παραγράφου 1 οι οποίες αφορούν

α) ασφαλιστικές επιχειρήσεις·

β) πιστωτικά ιδρύματα·

γ) εταιρείες επενδύσεων και άλλες εταιρείες, ιδρύματα και επιχειρήσεις που διέπονται από την οδηγία 2001/24/ΕΚ, όπως έχει τροποποιηθεί· ή

δ) οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων.

([1]) Κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1182/71 του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1971, περί καθορισμού των κανόνων που εφαρμόζονται στις προθεσμίες, ημερομηνίες και διορίες (ΕΕ L 124 της 8.6.1971, σ. 1).

([2]) ΕΕ C 358 της 7.12.2013, σ. 15.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

1) ως «συλλογικές διαδικασίες» νοούνται οι διαδικασίες οι οποίες περιλαμβάνουν όλους τους πιστωτές του οφειλέτη ή σημαντικό ποσοστό τους εφόσον, στην τελευταία περίπτωση, οι διαδικασίες δεν θίγουν τις απαιτήσεις των πιστωτών οι οποίοι δεν συμμετέχουν σε αυτές,

2) ως «οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων» νοούνται οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) όπως ορίζονται στην οδηγία 2009/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]) και οργανισμοί εναλλακτικών επενδύσεων (ΟΕΕ) όπως ορίζονται στην οδηγία 2011/61/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([2]),

3) ως «οφειλέτης που έχει τη διαχείριση της περιουσίας του» νοείται ο οφειλέτης ως προς τον οποίο έχει αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας που δεν συνεπάγεται υποχρεωτικά το διορισμό διαχειριστή της διαδικασίας ή την πλήρη μεταβίβαση των δικαιωμάτων και καθηκόντων διαχείρισης των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη σε διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας και όπου επομένως ο οφειλέτης εξακολουθεί να διατηρεί πλήρως ή τουλάχιστον εν μέρει τον έλεγχο των περιουσιακών στοιχείων και υποθέσεών του,

4) ως «διαδικασίες αφερεγγυότητας» νοούνται οι διαδικασίες που απαριθμούνται στο Παράρτημα Α,

5) ως «διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας» νοείται κάθε πρόσωπο ή όργανο του οποίου το καθήκον, μεταξύ άλλων και στο πλαίσιο προσωρινής διαδικασίας, είναι:

   i) να προβαίνει στην επαλήθευση και την παραδοχή των απαιτήσεων που υποβάλλονται κατά τη διαδικασία αφερεγγυότητας,

   ii) να εκπροσωπεί το συλλογικό συμφέρον των πιστωτών,

   iii) να διαχειρίζεται, εν όλω ή εν μέρει, τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία έχουν αφαιρεθεί από τον οφειλέτη,

   iv) να ρευστοποιεί τα αναφερόμενα στο σημείο (iii) περιουσιακά στοιχεία ή

   v) να επιβλέπει τη διαχείριση των υποθέσεων του οφειλέτη.

   Τα πρόσωπα ή όργανα του πρώτου εδαφίου απαριθμούνται στο Παράρτημα Β·

6) ως «δικαστήριο» νοείται:

   i) στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ), στο άρθρο 4 παράγραφος 2,στα άρθρα 5 και 6, στο άρθρο 21 παράγραφος 3, στο άρθρο 24 παράγραφος 2 στοιχείο ι), στα άρθρα 36 και 39 και στα άρθρα 61 έως 77, το δικαστικό όργανο κράτους μέλους,

   ii) σε όλα τα άλλα άρθρα, η δικαστική ή άλλη αρμόδια αρχή κράτους μέλους η οποία νομιμοποιείται να κηρύσσει την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή να λαμβάνει αποφάσεις κατά τη διάρκειά της·

7) ως «απόφαση για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας» νοείται, μεταξύ άλλων,

   i) απόφαση με την οποία κηρύσσεται από οποιοδήποτε δικαστήριο η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας ή επιβεβαιώνεται η έναρξη της διαδικασίας και

   ii) η απόφαση με την οποία το δικαστήριο διορίζει διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας.

8) ως «χρόνος έναρξης της διαδικασίας», νοείται το χρονικό σημείο κατά το οποίο αρχίζει να παράγει αποτελέσματα η περί ενάρξεως απόφαση, είτε υπόκειται σε ένδικα μέσα είτε όχι·

9) ως «κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ένα περιουσιακό στοιχείο», νοείται:

   i) εάν πρόκειται για ονομαστικές μετοχές εταιρειών εκτός από τις αναφερόμενες στο σημείο ii), το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η καταστατική έδρα της εταιρείας που έχει εκδώσει τις μετοχές,

   ii) εάν πρόκειται για χρηματοπιστωτικά μέσα, η κυριότητα των οποίων αποδεικνύεται από εγγραφές σε βιβλίο ή για λογαριασμό που τηρείται από ή για λογαριασμό ενδιαμέσου («τίτλοι υπό μορφή λογιστικής εγγραφής»), το κράτος μέλος στο οποίο τηρείται το βιβλίο ή ο λογαριασμός όπου πραγματοποιούνται οι λογιστικές εγγραφές,

   iii) εάν πρόκειται για μετρητά κατατεθειμένα σε λογαριασμό που τηρείται σε πιστωτικό ίδρυμα, το κράτος μέλος το οποίο εμφαίνεται στο διεθνή αριθμό του τραπεζικού λογαριασμού (IBAN) ή, για μετρητά κατατεθειμένα σε λογαριασμό που τηρείται σε πιστωτικό ίδρυμα χωρίς διεθνή αριθμό IBAN, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η κεντρική διοίκηση του πιστωτικού ιδρύματος στο οποίο τηρείται ο λογαριασμός ή, όταν ο λογαριασμός τηρείται σε υποκατάστημα, πρακτορείο ή άλλη εγκατάσταση, το κράτος μέλος στο οποίο αυτά βρίσκονται,

([1]) Οδηγία 2009/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) (ΕΕ L 302 της 17.11.2009, σ. 32).

([2]) Οδηγία 2011/61/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2011, σχετικά με τους διαχειριστές οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων και για την τροποποίηση των οδηγιών 2003/41/ΕΚ και 2009/65/ΕΚ και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 (ΕΕ L 174 της 1.7.2011, σ. 1).

iv) εάν πρόκειται για περιουσιακό στοιχείο ή δικαίωμα το οποίο πρέπει να εγγραφεί από τον κύριο ή το δικαιούχο σε δημόσιο μητρώο, πλην των αναφερομένων στο σημείο (i), το κράτος μέλος στο οποίο τηρείται το μητρώο,

v) εάν πρόκειται για ευρωπαϊκά διπλώματα ευρεσιτεχνίας, το κράτος μέλος για το οποίο έχει χορηγηθεί το ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας,

vi) εάν πρόκειται για δικαιώματα δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα, το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου ο δικαιούχος έχει τη συνήθη διαμονή του ή την καταστατική του έδρα,

vii) εάν πρόκειται για ενσώματα περιουσιακά στοιχεία, πλην των αναφερομένων στα σημεία (i) έως (iv), το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου βρίσκονται τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία,

viii) εάν πρόκειται για απαιτήσεις κατά τρίτων οι οποίες δεν αφορούν τα αναφερόμενα στο σημείο (iii) περιουσιακά στοιχεία, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται το κέντρο των κυρίων συμφερόντων του τρίτου που οφείλει να τις ικανοποιήσει, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1,

10) ως «εγκατάσταση» νοείται ο τόπος στον οποίο ο οφειλέτης ασκεί ή άσκησε, κατά το τρίμηνο πριν την υποβολή της αίτησης για την έναρξη κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, μη προσωρινή οικονομική δραστηριότητα στην οποία χρησιμοποιεί τον ανθρώπινο παράγοντα και περιουσιακά στοιχεία,

11) ως «τοπικός πιστωτής» νοείται ο πιστωτής του οποίου οι απαιτήσεις κατά του οφειλέτη γεννήθηκαν λόγω της λειτουργίας εγκατάστασης σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο του κέντρου των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη, ή σε σχέση με τη λειτουργία της εγκατάστασης αυτής,;

12) «πιστωτής» νοείται ο πιστωτής που έχει συνήθη διαμονή, κατοικία ή καταστατική έδρα σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος έναρξης της διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένων των φορολογικών αρχών και των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών,

13) ως «όμιλος εταιρειών» νοείται μητρική επιχείρηση με όλες τις θυγατρικές της επιχειρήσεις,

14) ως «μητρική επιχείρηση» νοείται επιχείρηση η οποία ελέγχει, άμεσα ή έμμεσα, μία ή περισσότερες θυγατρικές επιχειρήσεις. Επιχείρηση η οποία καταρτίζει ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις σύμφωνα με την οδηγία 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]) θεωρείται ως μητρική επιχείρηση.

Άρθρο 3

Διεθνής δικαιοδοσία

1. Αρμόδια για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας είναι τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το κέντρο των κυρίων συμφερόντων του οφειλέτη («κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας»). Το «κέντρο των κύριων συμφερόντων» θα πρέπει να αντιστοιχεί στον τόπο όπου ο οφειλέτης ασκεί συνήθως τη διοίκηση των συμφερόντων του και, συνεπώς, είναι τόπος επαληθεύσιμος από τους τρίτους.

Για τις εταιρείες και τα νομικά πρόσωπα τεκμαίρεται, μέχρις αποδείξεως του εναντίου, ότι κέντρο των κυρίων συμφερόντων είναι ο τόπος της καταστατικής έδρας. Το τεκμήριο αυτό ισχύει μόνο εφόσον η συνήθης διαμονή δεν έχει μεταφερθεί σε άλλο κράτος μέλος εντός του τριμήνου που προηγείται της αίτησης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας.

Για τα φυσικά πρόσωπα που ασκούν ανεξάρτητη επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα, ως κέντρο των κύριων συμφερόντων τεκμαίρεται ο τόπος της κύριας επιχειρηματικής δραστηριότητας του προσώπου, μέχρι αποδείξεως του εναντίου. Το τεκμήριο αυτό ισχύει μόνο εφόσον ο τόπος της κύριας επιχειρηματικής δραστηριότητας του προσώπου δεν έχει μεταφερθεί σε άλλο κράτος μέλος εντός του τριμήνου που προηγείται της αίτησης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας.

Για οποιοδήποτε άλλο φυσικό πρόσωπο που ασκεί ανεξάρτητη επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα, ως κέντρο των κύριων συμφερόντων τεκμαίρεται ο τόπος της συνήθους διαμονής του προσώπου μέχρι αποδείξεως του εναντίου. Το τεκμήριο αυτό ισχύει μόνο εφόσον η συνήθης διαμονή δεν έχει μεταφερθεί σε άλλο κράτος μέλος εντός του εξαμήνου που προηγείται της αίτησης για έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας.

2. Όταν το κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη ευρίσκεται σε κράτος μέλος, τα δικαστήρια άλλου κράτους μέλους είναι αρμόδια για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας, κατ' αυτού, μόνον εάν έχει εκεί εγκατάσταση. Η διαδικασία αυτή παράγει αποτελέσματα μόνον έναντι των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη που βρίσκονται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

([1]) Οδηγία 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών, την τροποποίηση της οδηγίας 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 182 της 29.6.2013, σ. 19).

3. Όταν έχει αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας σύμφωνα με την παράγραφο 1, οποιαδήποτε διαδικασία αρχίσει στη συνέχεια σύμφωνα με την παράγραφο 2 αποτελεί δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας.

4. Τοπική διαδικασία αφερεγγυότητας βάσει της παραγράφου 2 χωρεί πριν από την έναρξη κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας σύμφωνα με την παράγραφο 1, μόνον:

α) όταν είναι αδύνατο να αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας κατά την παράγραφο 1 ως εκ των προϋποθέσεων που θέτει η νομοθεσία του κράτους μέλους όπου βρίσκεται το κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη· ή

β) όταν η έναρξη τοπικής διαδικασίας αφερεγγυότητας ζητείται από:

i) πιστωτή η απαίτηση του οποίου γεννάται από ή σε σχέση με τη λειτουργία εγκατάστασης που βρίσκεται στο έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο ζητείται η έναρξη τοπικής διαδικασίας ή

ii) δημόσια αρχή η οποία, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται η εγκατάσταση, έχει το δικαίωμα να ζητήσει την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας.

Μετά την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, η τοπική διαδικασία καθίσταται δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας.

Άρθρο 4

Έλεγχος της δικαιοδοσίας

1. Το δικαστήριο που επιλαμβάνεται αιτήσεως για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας εξετάζει αυτεπαγγέλτως εάν είναι αρμόδιο δυνάμει του άρθρου 3. Η απόφαση η οποία διατάσσει την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας προσδιορίζει τους λόγους στους οποίους θεμελιώνεται η δικαιοδοσία του δικαστηρίου και, ιδίως, εάν η δικαιοδοσία βασίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 ή 2.

2. Κατά παρέκκλιση από τα οριζόμενα στην παράγραφο 1, όταν έχει αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας χωρίς δικαστική απόφαση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τα κράτη μέλη μπορούν να αναθέτουν στον διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας που διορίζεται στο πλαίσιο της διαδικασίας να εξετάσει αν το κράτος μέλος στο οποίο εκκρεμεί αίτηση για την έναρξη διαδικασίας είναι αρμόδιο σύμφωνα με το άρθρο 3. Εάν το δικαστήριο είναι αρμόδιο, ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας προσδιορίζει στην απόφαση έναρξης της διαδικασίας τους λόγους στους οποίους θεμελιώνεται η δικαιοδοσία του δικαστηρίου και, ιδίως, εάν η δικαιοδοσία βασίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 ή 2.

Άρθρο 5

Δικαστικός έλεγχος της απόφασης για την έναρξη κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας

1. Ο οφειλέτης ή οποιοσδήποτε πιστωτής μπορεί να προσβάλει ενώπιον δικαστηρίου την απόφαση για την έναρξη κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας για λόγους διεθνούς δικαιοδοσίας.

2. Η απόφαση για την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας μπορεί να προσβληθεί από μέρη πέραν αυτών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ή για λόγους άλλους από την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας, στις περιπτώσεις που αυτό προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 6

Δικαιοδοσία επί αγωγών που απορρέουν άμεσα από τη διαδικασία αφερεγγυότητας και έχουν στενή σχέση με αυτήν

1. Τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο έχει αρχίσει η διαδικασία αφερεγγυότητας σύμφωνα με το άρθρο 3 έχουν δικαιοδοσία για κάθε αγωγή που απορρέει άμεσα από τη διαδικασία και έχει στενή σχέση με αυτήν, όπως οι ανακλητικές αξιώσεις.

2. Εάν αγωγή προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 είναι συναφής με αγωγή σε αστική ή εμπορική υπόθεση κατά του ιδίου εναγομένου, ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας μπορεί να ασκήσει και τις δύο αγωγές στα δικαστήρια του κράτους μέλους της κατοικίας του εναγομένου ή, εάν οι εναγόμενοι είναι περισσότεροι, στα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται η κατοικία οποιουδήποτε από αυτούς, υπό την προϋπόθεση ότι τα δικαστήρια αυτά είναι αρμόδια σύμφωνα με τους κανόνες του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012.

Το πρώτο εδάφιο ισχύει για τον οφειλέτη που έχει τη διαχείριση της περιουσίας του, εφόσον είναι ικανός βάσει του εθνικού δικαίου να ασκεί αγωγές υπέρ της πτωχευτικής περιουσίας.

3. Θεωρούνται συναφείς, για τους σκοπούς της παραγράφου 2, αγωγές που συνδέονται μεταξύ τους τόσο στενά, ώστε να υπάρχει συμφέρον να εκδικαστούν και να κριθούν ταυτόχρονα, για να αποφευχθεί ο κίνδυνος έκδοσης ασυμβίβαστων μεταξύ τους αποφάσεων, όπως θα συνέβαινε εάν οι υποθέσεις εκδικάζονταν χωριστά.

Άρθρο 7

Εφαρμοστέο δίκαιο

1. Εάν ο παρών κανονισμός δεν ορίζει άλλως, δίκαιο εφαρμοστέο στη διαδικασία αφερεγγυότητας και στα αποτελέσματά της είναι το δίκαιο του κράτους μέλους έναρξης της διαδικασίας, κατωτέρω καλουμένου «κράτος έναρξης».

2. Το δίκαιο του κράτους έναρξης ρυθμίζει τις προϋποθέσεις έναρξης, τη διεξαγωγή και την περάτωση της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Βάσει του δικαίου αυτού, ορίζονται συγκεκριμένα:

α) οι οφειλέτες που, ως εκ της ιδιότητάς τους, έχουν πτωχευτική ικανότητα·

β) η πτωχευτική και μεταπτωχευτική περιουσία·

γ) οι εξουσίες·του οφειλέτη και οι εξουσίες του διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας·

δ) οι προϋποθέσεις συμψηφισμού·

ε) τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί των υφισταμένων συμβάσεων στις οποίες ο οφειλέτης είναι συμβαλλόμενο μέρος·

στ) τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί των ατομικών διώξεων εκ μέρους πιστωτών, εκτός εάν υφίσταται εκκρεμοδικία·

ζ) οι πτωχευτικές και οι μεταπτωχευτικές απαιτήσεις·

η) οι κανόνες αναγγελίας, εξέλεγξης και τελικής επαλήθευσης των πιστώσεων·

θ) οι κανόνες διανομής του προϊόντος της ρευστοποιήσεως των περιουσιακών στοιχείων, η κατάταξη των απαιτήσεων και τα δικαιώματα των πιστωτών οι οποίοι ικανοποιήθηκαν εν μέρει μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, βάσει εμπραγμάτου δικαιώματος ή διά συμψηφισμού·

ι) οι προϋποθέσεις και τα αποτελέσματα της περατώσεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας, ιδίως διά πτωχευτικού συμβιβασμού·

ια) τα δικαιώματα των πιστωτών μετά την περάτωση της διαδικασίας αφερεγγυότητας·

ιβ) ο καταλογισμός των εξόδων και δαπανών της διαδικασίας αφερεγγυότητας·

ιγ) οι κανόνες που άπτονται της ακυρότητας, ακυρωσίας ή του ανενεργού των επιβλαβών για όλους τους πιστωτές δικαιοπραξιών.

Άρθρο 8

Εμπράγματα δικαιώματα τρίτων

1. Η έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας δεν θίγει εμπράγματα δικαιώματα πιστωτών ή τρίτων επί πραγμάτων ή ασωμάτων αντικειμένων, κινητών ή ακινήτων, τόσο συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων όσο και περιουσιών, ως συνόλου που κατά καιρούς αλλάζει, ανηκόντων στον οφειλέτη και ευρισκόμενων σε άλλο κράτος μέλος κατά την έναρξη της διαδικασίας.

2. Εμπράγματα δικαιώματα κατά την έννοια της παραγράφου 1 είναι:

α) το δικαίωμα απευθείας ή μέσω τρίτου διάθεσης περιουσιακού στοιχείου και ικανοποίησης από το τίμημα ή τις προσόδους του, ιδίως δυνάμει ενεχύρου ή υποθήκης·

β) το αποκλειστικό δικαίωμα είσπραξης μιας απαιτήσεως, και δη το δικαίωμα το οποίο είναι ασφαλισμένο είτε με ενέχυρο, αντικείμενο του οποίου είναι η απαίτηση, είτε με εκχώρηση της απαιτήσεως αυτής·

γ) το δικαίωμα διεκδίκησης του περιουσιακού στοιχείου εις χείρας οιουδήποτε κατέχοντος ή καρπουμένου αντίθετα προς την επιθυμία του δικαιούχου ή/και επιστροφής του στον διεκδικούντα·

δ) το εμπράγματο δικαίωμα καρπώσεως περιουσιακού στοιχείου.

3. Εξομοιώνεται προς εμπράγματο δικαίωμα το δικαίωμα το εγγεγραμμένο σε δημόσιο βιβλίο και αντιτάξιμο έναντι τρίτων, βάσει του οποίου είναι δυνατή η απόκτηση εμπραγμάτου δικαιώματος, κατά την έννοια της παραγράφου 1.

4. Η παράγραφος 1 δεν κωλύει τις κατ' άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο ιγ) αγωγές αναγνώρισης της ακυρότητας ή ακυρώσεως ή κήρυξης του ανενεργού της δικαιοπραξίας.

Άρθρο 9

Συμψηφισμός

1. Η έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας δεν θίγει το δικαίωμα του πιστωτή να προτείνει συμψηφισμό απαιτήσεώς του προς την αντίστοιχη απαίτηση του οφειλέτη, εφόσον ο εν λόγω συμψηφισμός επιτρέπεται από το δίκαιο που διέπει την απαίτηση του αφερέγγυου οφειλέτη.

2. Η παράγραφος 1 δεν κωλύει τις αγωγές αναγνώρισης της ακυρότητας, ακύρωσης ή κήρυξης του ανενεργού της δικαιοπραξίας, κατά το άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο ιγ).

Άρθρο 10

Επιφύλαξη κυριότητας

1. Η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά του αγοραστή περιουσιακού στοιχείου δεν θίγει τα δικαιώματα του πωλητή που απορρέουν από επιφύλαξη κυριότητας, εάν, κατά την έναρξη της διαδικασίας, το περιουσιακό στοιχείο ευρίσκεται σε κράτος μέλος διάφορο του κράτους έναρξης.

2. Η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά του πωλητή περιουσιακού στοιχείου, μετά την παράδοση του περιουσιακού στοιχείου, δεν αποτελεί λόγο λύσεως ή καταγγελίας της πωλήσεως ούτε κωλύει τον αγοραστή να αποκτήσει την κυριότητα του πωληθέντος, εάν, κατά την έναρξη της διαδικασίας, το περιουσιακό στοιχείο βρίσκεται σε κράτος μέλος διάφορο του κράτους έναρξης.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν κωλύουν τις αγωγές αναγνώρισης της ακυρότητας, ακύρωσης ή κήρυξης του ανενεργού της δικαιοπραξίας, κατά το άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο ιγ).

Άρθρο 11

Σύμβαση με αντικείμενο ακίνητο

1. Τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί συμβάσεως παρεχούσης δικαίωμα κτήσεως και καρπώσεως ακινήτου, διέπονται αποκλειστικά από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται το ακίνητο.

2. Το δικαστήριο το οποίο κήρυξε την έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας είναι αρμόδιο να εγκρίνει τη λύση ή τροποποίηση των συμβάσεων που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο όταν,

α) το δίκαιο του κράτους μέλους που είναι εφαρμοστέο στις εν λόγω συμβάσεις προβλέπει ότι η σύμβαση μπορεί να λυθεί ή να τροποποιηθεί μόνο με την έγκριση του δικαστηρίου που κήρυξε την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας· και

β) δεν έχει αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας στο εν λόγω κράτος μέλος.

Άρθρο 12

Συστήματα πληρωμής και χρηματαγορές

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 8, τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των συμμετεχόντων σε σύστημα πληρωμών ή διακανονισμού ή σε χρηματαγορά, διέπονται αποκλειστικά από το δίκαιο του κράτους μέλους το διέπον το εν λόγω σύστημα ή την αγορά.

2. Η παράγραφος 1 δεν κωλύει την άσκηση αγωγής για αναγνώριση της ακυρότητας, ακύρωσης ή κήρυξης του ανενεργού πληρωμών ή συναλλαγών, βάσει του δικαίου το οποίο διέπει το συγκεκριμένο σύστημα πληρωμών ή τη χρηματαγορά.

Άρθρο 13

Σύμβαση εργασίας

1. Τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί συμβάσεως εργασίας και επί της σχέσεως εργασίας, διέπονται αποκλειστικώς από το δίκαιο του κράτους μέλους το διέπον τη σύμβαση εργασίας.

2. Τα δικαστήρια του κράτους μέλους στα οποία δύναται να αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας διατηρούν τη δικαιοδοσία να εγκρίνουν τη λύση ή τροποποίηση των συμβάσεων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, ακόμη και εάν δεν έχει αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας στο εν λόγω κράτος μέλος.

Το πρώτο εδάφιο ισχύει και για αρχή που είναι αρμόδια δυνάμει του εθνικού δικαίου να εγκρίνει τη λύση ή την τροποποίηση των συμβάσεων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 14

Αποτελέσματα επί των δικαιωμάτων που υπόκεινται σε καταχώριση

Τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας τα σχετικά με δικαιώματα του οφειλέτη επί ακινήτου, πλοίου ή αεροσκάφους, τα οποία χρήζουν καταχωρίσεως σε δημόσιο βιβλίο, διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους το οποίο επιτάσσει την τήρηση του βιβλίου.

Άρθρο 15

Ευρωπαϊκά διπλώματα ευρεσιτεχνίας με ενιαία ισχύ και κοινοτικά σήματα

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ένα ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας με ενιαία ισχύ, ένα κοινοτικό σήμα ή κάθε ανάλογο δικαίωμα προβλεπόμενο εκ του ενωσιακού δικαίου δύναται να περιληφθεί μόνο στη διαδικασία του άρθρου 3 παράγραφος 1.

Άρθρο 16

Επιβλαβείς πράξεις

Το άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο ιγ) δεν ισχύει εάν αυτός ο οποίος επωφελήθη δικαιοπραξίας επιβλαβούς για το σύνολο των πιστωτών προσκομίσει απόδειξη ότι:

α) η δικαιοπραξία αυτή διέπεται από το δίκαιο κράτους μέλους άλλου από το κράτος έναρξης και

β) ότι το δίκαιο του κράτους μέλους αυτού δεν παρέχει στη συγκεκριμένη περίπτωση κανένα μέσο προσβολής της δικαιοπραξίας αυτής.

Άρθρο 17

Προστασία του αποκτώντος τρίτου

Εάν ο οφειλέτης, με δικαιοπραξία συναφθείσα μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, διαθέσει εξ επαχθούς αιτίας:

α) ακίνητο, ή

β) πλοίο ή αεροσκάφος εγγραφόμενο υποχρεωτικά σε δημόσιο βιβλίο, ή

γ) κινητές αξίες, των οποίων προϋπόθεση ύπαρξης είναι η εγγραφή σε δημόσιο βιβλίο προβλεπόμενο εκ του νόμου,

το κύρος της δικαιοπραξίας διέπεται από το δίκαιο του κράτους στο οποίο ευρίσκεται το ακίνητο ή το οποίο επιτάσσει την τήρηση του βιβλίου.

Άρθρο 18

Αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί εκκρεμών δικών ή διαιτητικών διαδικασιών

Τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί εκκρεμούς δίκης ή εκκρεμούς διαιτητικής διαδικασίας που αφορά περιουσιακό στοιχείο ή δικαίωμα το οποίο αποτελεί τμήμα της περιουσίας του οφειλέτη, διέπονται αποκλειστικά από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο εκκρεμεί η δίκη ή εδρεύει το διαιτητικό δικαστήριο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 19

Βασική αρχή

1. Η κήρυξη της έναρξης μιας διαδικασίας αφερεγγυότητας από τα κατ' άρθρο 3 αρμόδια δικαστήρια κράτους μέλους, αναγνωρίζεται στο έδαφος όλων των άλλων κρατών μελών μόλις αρχίσει να παράγει τα αποτελέσματά της στο κράτος έναρξης.

Ο κανόνας του πρώτου εδαφίου ισχύει επίσης και όταν, ως εκ της ιδιότητας του οφειλέτη, είναι αδύνατη στα υπόλοιπα κράτη μέλη η κατ' αυτού έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας.

2. Η αναγνώριση της διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 1 δεν εμποδίζει την έναρξη διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 2 από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους. Στην περίπτωση αυτή, η τελευταία αυτή διαδικασία είναι δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας κατά την έννοια του κεφαλαίου III.

Άρθρο 20

Αποτελέσματα της αναγνώρισης

1. Η απόφαση έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας του άρθρου 3 παράγραφος 1 παράγει άνευ ετέρου σε κάθε άλλο κράτος μέλος τα αποτελέσματα που ορίζει το δίκαιο του κράτους έναρξης, εφόσον ο παρών κανονισμός δεν προβλέπει άλλως και ενόσω δεν έχει κινηθεί σ' αυτό το άλλο κράτος μέλος καμία άλλη διαδικασία του άρθρου 3 παράγραφος 2.

2. Τα αποτελέσματα διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 2 δεν αμφισβητούνται στα άλλα κράτη μέλη. Τυχόν περιορισμοί των δικαιωμάτων των πιστωτών και δη αναστολή πληρωμών ή άφεση χρέους, καθόσον αφορά περιουσιακά στοιχεία ευρισκόμενα σε άλλο κράτος μέλος, αντιτάσσονται μόνον στους συγκατατεθέντες πιστωτές.

Άρθρο 21

Εξουσίες του διαχειριστού διαδικασίας αφερεγγυότητας

1. Ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας ο οποίος διορίζεται από δικαστήριο αρμόδιο βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 1 δικαιούται να ασκεί εντός άλλου κράτους μέλους όλες τις εξουσίες που του απονέμει το δίκαιο του κράτους ενάρξεως, εφόσον δεν έχει κηρυχθεί σ' αυτό η έναρξη άλλης διαδικασίας αφερεγγυότητας ή δεν έχει ληφθεί άλλο αντίθετο ασφαλιστικό μέτρο λόγω υποβολής αιτήσεως ενάρξεως διαδικασίας αφερεγγυότητας στο εν λόγω άλλο κράτος. Ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας δικαιούται ιδίως, με την επιφύλαξη των άρθρων 8 και 10, να μεταφέρει τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη εκτός του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκονται.

2. Ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας ο οποίος διορίζεται από δικαστήριο αρμόδιο βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 2 δικαιούται, εντός των άλλων κρατών μελών, να επικαλείται δικαστικώς ή εξωδίκως το γεγονός ότι, μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, κινητά περιουσιακά στοιχεία μεταφέρθηκαν από το κράτος έναρξης στο συγκεκριμένο άλλο κράτος μέλος. Ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας δικαιούται επίσης να ασκεί αγωγές πτωχευτικής ανάκλησης προς όφελος των πιστωτών.

3. Κατά την άσκηση των εξουσιών του, ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας τηρεί το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο προτίθεται να ενεργήσει, και δη τις διαδικασίες ρευστοποίησης των περιουσιακών στοιχείων. Οι εξουσίες αυτές δεν περιλαμβάνουν μέτρα καταναγκασμού, εκτός αν έχουν διαταχθεί από δικαστήριο του εν λόγω κράτους μέλους, ούτε δικαίωμα αποφάσεως επί νομικής διαδικασίας ή διαφοράς.

Άρθρο 22

Απόδειξη του διορισμού του διαχειριστού διαδικασίας αφερεγγυότητας

Ο διορισμός του διαχειριστού διαδικασίας αφερεγγυότητας αποδεικνύεται με την προσκόμιση επικυρωμένου αντιγράφου της πρωτότυπης απόφασης διορισμού ή με οποιαδήποτε άλλη βεβαίωση του αρμόδιου δικαστηρίου.

Μετάφραση στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους εντός του οποίου ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας προτίθεται να ενεργήσει δύναται να ζητηθεί. Άλλη επικύρωση ή ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται.

Άρθρο 23

Απόδοση και καταλογισμός

1. Ο πιστωτής ο οποίος, μετά την έναρξη διαδικασίας του άρθρου 3 παράγραφος 1, ικανοποίησε καθ' οιονδήποτε τρόπο, και δη μέσω αναγκαστικής εκτελέσεως, εν όλω ή εν μέρει την απαίτησή του με περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη ευρισκόμενα σε άλλο κράτος μέλος, οφείλει να αποδώσει ότι έλαβε στον διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας, υπό την επιφύλαξη των άρθρων 8 και 10.

2. Προς εξασφάλιση ίσης μεταχείρισης των πιστωτών, ο πιστωτής ο οποίος, στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας, ικανοποίησε μέρος της απαίτησής του, δεν συμμετέχει στις διανομές τις πραγματοποιούμενες στο πλαίσιο άλλης διαδικασίας μέχρις ότου οι πιστωτές της αυτής τάξεως ή κατηγορίας λάβουν ισοδύναμο μέρος στο πλαίσιο της άλλης διαδικασίας.

Άρθρο 24

Κατάρτιση μητρώων αφερεγγυότητας

1. Τα κράτη μέλη δημιουργούν και τηρούν στο έδαφός τους ένα ή περισσότερα μητρώα στα οποία δημοσιεύονται πληροφορίες σχετικά με διαδικασίες αφερεγγυότητας («μητρώα αφερεγγυότητας»). Οι πληροφορίες αυτές θα δημοσιεύονται το συντομότερο δυνατόν μετά την έναρξη των εν λόγω διαδικασιών.

2. Οι πληροφορίες που προβλέπονται στην παράγραφο 1 δημοσιοποιούνται υπό τους όρους του άρθρου 27, και περιλαμβάνουν τα ακόλουθα στοιχεία («υποχρεωτικές πληροφορίες»):

α) την ημερομηνία έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας·

β) το δικαστήριο το οποίο κήρυξε την έναρξη της διαδικασίας και τον αριθμό της υπόθεσης, αν υπάρχει·

γ) το είδος της προβλεπόμενης στο Παράρτημα Α διαδικασίας αφερεγγυότητας που έχει αρχίσει και, κατά περίπτωση, τυχόν σχετική υποκατηγορία της διαδικασίας που έχει αρχίσει σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο·

δ) αν η δικαιοδοσία για την έναρξη της διαδικασίας θεμελιώνεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, στο άρθρο 3 παράγραφος 2 ή στο άρθρο 3 παράγραφος 4·

ε) αν ο οφειλέτης είναι εταιρεία ή νομικό πρόσωπο, την επωνυμία του οφειλέτη, τον αριθμό μητρώου, την καταστατική έδρα ή, εφόσον διαφέρει, την ταχυδρομική διεύθυνση·

στ) αν ο οφειλέτης είναι φυσικό πρόσωπο, είτε ασκεί ανεξάρτητη επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα είτε όχι, το όνομα του οφειλέτη, τον αριθμό μητρώου, εφόσον υπάρχει, και την ταχυδρομική του διεύθυνση ή, εφόσον η διεύθυνση προστατεύεται, τον τόπο και την ημερομηνία γέννησης του οφειλέτη·

ζ) το επώνυμο, την ταχυδρομική ή την ηλεκτρονική διεύθυνση του διορισθέντος διαχειριστού της διαδικασίας αφερεγγυότητας, εφόσον υπάρχει·

η) την προθεσμία για την αναγγελία απαιτήσεων, εφόσον υπάρχει, ή αναφορά στα κριτήρια υπολογισμού της·

θ) την ημερομηνία περάτωσης της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, εφόσον υπάρχει·

ι) το δικαστήριο ενώπιον του οποίου πρέπει να κατατίθεται προσφυγή κατά της απόφασης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας σύμφωνα με το άρθρο 5 και, κατά περίπτωση, τη σχετική προθεσμία ή τα κριτήρια υπολογισμού της.

3. Η παράγραφος 2 δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να περιλαμβάνουν επιπλέον πληροφορίες ή έγγραφα στα εθνικά τους μητρώα αφερεγγυότητας, όπως η παύση διευθυντικών στελεχών στο πλαίσιο διαδικασιών αφερεγγυότητας.

4. Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να περιλαμβάνουν στα μητρώα αφερεγγυότητας τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου σχετικά με πρόσωπα τα οποία δεν ασκούν ανεξάρτητη επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα ούτε να προβαίνουν σε δημοσιοποίηση των εν λόγω πληροφοριών μέσω του συστήματος διασύνδεσης των εν λόγω μητρώων, υπό τον όρο ότι οι γνωστοί αλλοδαποί πιστωτές ενημερώνονται, δυνάμει του άρθρου 54, σχετικά με τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο ι) του παρόντος άρθρου.

Σε περίπτωση που κράτος μέλος κάνει χρήση της δυνατότητας που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, οι διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν θίγουν τις αξιώσεις των αλλοδαπών πιστωτών που δεν έχουν λάβει τις πληροφορίες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

5. Η δημοσίευση πληροφοριών στα μητρώα δυνάμει του παρόντος κανονισμού δεν παράγει άλλα νομικά αποτελέσματα εκτός από τα προβλεπόμενα στο εθνικό δίκαιο και στο άρθρο 55 παράγραφος 6.

Άρθρο 25

Διασύνδεση των μητρώων αφερεγγυότητας

1. Δημιουργείται, με εκτελεστικές πράξεις της Επιτροπής, αποκεντρωμένο σύστημα διασύνδεσης των μητρώων αφερεγγυότητας. Το εν λόγω σύστημα απαρτίζεται από τα μητρώα αφερεγγυότητας και τη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, η οποία θα χρησιμεύει ως κεντρικό ηλεκτρονικό σημείο πρόσβασης του κοινού στις πληροφορίες του συστήματος. Το σύστημα παρέχει υπηρεσία αναζήτησης σε όλες τις επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης προκειμένου να καθίστανται διαθέσιμες οι υποχρεωτικές πληροφορίες και κάθε άλλο έγγραφο ή πληροφορία που περιλαμβάνεται στα μητρώα αφερεγγυότητας και το οποίο/την οποία τα κράτη μέλη επιλέγουν να καταστήσουν διαθέσιμο/διαθέσιμη μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης.

2. Με εκτελεστικές πράξεις που εκδίδει σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 87, η Επιτροπή θεσπίζει, έως … (*).

α) την τεχνική προδιαγραφή που ορίζει τις μεθόδους επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών με ηλεκτρονικά μέσα βάσει της καθορισθείσας προδιαγραφής διεπαφής για το σύστημα διασύνδεσης των μητρώων αφερεγγυότητας·

β) τα τεχνικά μέτρα που εξασφαλίζουν τις στοιχειώδεις προδιαγραφές ασφάλειας τεχνολογίας πληροφοριών για τη διάθεση και διαβίβαση πληροφοριών στο πλαίσιο του συστήματος διασύνδεσης των μητρώων αφερεγγυότητας·

γ) ελάχιστα κριτήρια για την υπηρεσία αναζήτησης που παρέχει η διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, βάσει των πληροφοριών του άρθρου 24·

δ) ελάχιστα κριτήρια για την παρουσίαση των αποτελεσμάτων των σχετικών αναζητήσεων, βάσει των πληροφοριών του άρθρου 24·

ε) τα μέσα και τις τεχνικές προϋποθέσεις πρόσβασης στις υπηρεσίες που παρέχει το σύστημα διασύνδεσης· και

στ) γλωσσάριο με βασικές εξηγήσεις σχετικά με τις εθνικές διαδικασίες αφερεγγυότητας του παραρτήματος Α.

Άρθρο 26

Κόστος της δημιουργίας και της διασύνδεσης των μητρώων αφερεγγυότητας

1. Η δημιουργία, η συντήρηση και η μελλοντική ανάπτυξη του συστήματος διασύνδεσης των μητρώων αφερεγγυότητας χρηματοδοτούνται από τον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης.

2. Κάθε κράτος μέλος φέρει το κόστος της δημιουργίας και της προσαρμογής των εθνικών του μητρώων αφερεγγυότητας προκειμένου να καταστούν αυτά διαλειτουργικά με την διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, καθώς και το κόστος διαχείρισης, λειτουργίας και συντήρησης των εν λόγω μητρώων. Το ανωτέρω δεν θίγει τη δυνατότητα υποβολής αίτησης επιχορήγησης για τη στήριξη των δραστηριοτήτων αυτών στο πλαίσιο των χρηματοδοτικών προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 27

Όροι πρόσβασης σε πληροφορίες μέσω του συστήματος διασύνδεσης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι υποχρεωτικές πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 24 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως ι) να διατίθενται δωρεάν μέσω του συστήματος διασύνδεσης μητρώων αφερεγγυότητας.

(*) 48 μήνες από την έναρξη ισχύος του κανονισμού.

2. Ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να χρεώνουν εύλογα τέλη για την πρόσβαση στα έγγραφα ή τις επιπλέον πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 24 παράγραφος 3 μέσω του συστήματος διασύνδεσης μητρώων αφερεγγυότητας.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν συμπληρωματικά κριτήρια αναζήτησης σχετικά με τον οφειλέτη, πέραν των ελάχιστων κριτηρίων του άρθρου 25 παράγραφος 2 στοιχείο γ), όταν πρόκειται για την πρόσβαση σε υποχρεωτικές πληροφορίες που αφορούν πρόσωπα τα οποία δεν ασκούν ανεξάρτητη επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα, καθώς και πρόσωπα που ασκούν ανεξάρτητη επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα, όταν οι διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν αφορούν τη δραστηριότητα αυτή.

4. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι η πρόσβαση στις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 προϋποθέτει υποβολή αίτησης στην αρμόδια αρχή. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαρτούν την πρόσβαση στις εν λόγω πληροφορίες από την διακρίβωση της ύπαρξης έννομου συμφέροντος για την πρόσβαση αυτή. Ο αιτών έχει τη δυνατότητα να υποβάλει την αίτηση πληροφοριών ηλεκτρονικά με τυποποιημένο έντυπο μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης. Εάν απαιτείται έννομο συμφέρον, επιτρέπεται στον αιτούντα να τεκμηριώσει το αίτημά του με ηλεκτρονικά αντίγραφα των σχετικών εγγράφων. Η αρμόδια αρχή πρέπει να απαντήσει στον αιτούντα εντός τριών εργάσιμων ημερών.

Ο αιτών δεν υποχρεούται να παράσχει μεταφράσεις των εγγράφων που τεκμηριώνουν την αίτησή του ούτε επιβαρύνεται με τις δαπάνες μετάφρασης στις οποίες ενδεχομένως υποβάλλεται η αρμόδια αρχή.

Άρθρο 28

Δημοσιότητα σε άλλο κράτος μέλος

1. Ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή ο οφειλέτης ο οποίος έχει τη διαχείριση της περιουσίας του πρέπει να ζητεί η απόφαση για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας και, κατά περίπτωση, η απόφαση διορισμού του διαχειριστού της διαδικασίας αφερεγγυότητας να δημοσιεύονται σε κάθε άλλο κράτος μέλος στο οποίο ο οφειλέτης διαθέτει εγκατάσταση, σύμφωνα με τις ισχύουσες στο οικείο κράτος μέλος διατυπώσεις δημοσιότητας. Στη δημοσίευση αναφέρεται επίσης το όνομα του διορισθέντος διαχειριστού της διαδικασίας και διευκρινίζεται εάν ο εφαρμοσθείς κανόνας δικαιοδοσίας είναι ο κανόνας του άρθρου 3 παράγραφος 1 ή παράγραφος 2.

2. Ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή ο οφειλέτης ο οποίος έχει τη διαχείριση της περιουσίας του μπορεί να ζητεί τη δημοσίευση των πληροφοριών που προβλέπονται στην παράγραφο 1 σε κάθε άλλο κράτος μέλος στο οποίο κρίνει ότι αυτό είναι απαραίτητο, σύμφωνα με τις ισχύουσες στο οικείο κράτος μέλος διατυπώσεις δημοσιότητας.

Άρθρο 29

Εγγραφή σε δημόσια μητρώα άλλου κράτους μέλους

1. Όταν, σύμφωνα με το δίκαιο κράτους μέλους στο οποίο υπάρχει εγκατάσταση του οφειλέτη και η εγκατάσταση είναι καταχωρισμένη σε δημόσιο μητρώο του κράτους αυτού, ή σύμφωνα με το δίκαιο κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται ακίνητη περιουσία ανήκουσα στον οφειλέτη, απαιτείται η δημοσίευση στο κτηματολόγιο, σε μητρώο εταιρειών ή άλλο δημόσιο μητρώο, των προβλεπόμενων στο άρθρο 28 πληροφοριών σχετικά με την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή ο οφειλέτης ο οποίος έχει τη διαχείριση της περιουσίας του λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο για την καταχώριση αυτή.

2. Ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή ο οφειλέτης ο οποίος έχει τη διαχείριση της περιουσίας του μπορεί να ζητεί την καταχώριση των πληροφοριών αυτών σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος, εφόσον το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο τηρείται το μητρώο επιτρέπει την εν λόγω καταχώριση.

Άρθρο 30

Έξοδα

Τα έξοδα των βάσει των άρθρων 28 και 29 δημοσιεύσεων και καταχωρίσεων θεωρούνται έξοδα και δαπάνες της διαδικασίας.

Άρθρο 31

Παροχή υπέρ του οφειλέτη

1. Ο προβαίνων εντός κράτους μέλους σε εκπλήρωση παροχής προς όφελος οφειλέτη υποκείμενου σε διαδικασία αφερεγγυότητας η οποία άρχισε σε άλλο κράτος μέλος, ενώ θα έπρεπε να είχε εκτελεσθεί προς όφελος του διαχειριστού της διαδικασίας αυτής, ελευθερώνεται, εάν αγνοούσε την έναρξη της διαδικασίας.

2. Εφόσον η εκπλήρωση μιας τέτοιας παροχής έλαβε χώρα πριν από τις κατ' άρθρο 28 διατυπώσεις δημοσιότητας ο προβαίνων στην εκπλήρωση της παροχής τεκμαίρεται, μέχρις αποδείξεως του εναντίου, ότι δεν γνώριζε την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας. Όταν η παροχή εκπληρούται μετά τις ανωτέρω διατυπώσεις δημοσιότητας, ο προβαίνων στην εκπλήρωση της παροχής τεκμαίρεται, μέχρις αποδείξεως του εναντίου, ότι γνώριζε την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας

Άρθρο 32

Αναγνώριση και εκτελεστότητα άλλων αποφάσεων

1. Οι αποφάσεις για τη διεξαγωγή και την περάτωση διαδικασίας αφερεγγυότητας οι εκδιδόμενες από δικαστήριο του οποίου η απόφαση περί ενάρξεως της διαδικασίας αναγνωρίζεται σύμφωνα με το άρθρο 19, καθώς και ο πτωχευτικός συμβιβασμός που εγκρίνεται από το δικαστήριο αυτό, αναγνωρίζονται επίσης άνευ ετέρου. Οι αποφάσεις αυτές εκτελούνται σύμφωνα με τα άρθρα 39 έως 44 και 47 έως 57 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012.

Το πρώτο εδάφιο ισχύει επίσης για τις αποφάσεις που αποτελούν άμεση απόρροια της διαδικασίας αφερεγγυότητας και έχουν στενό σύνδεσμο με αυτήν, ακόμη και αν εκδοθούν από άλλο δικαστήριο.

Το πρώτο εδάφιο ισχύει επίσης για τις αποφάσεις ασφαλιστικών μέτρων που λαμβάνονται μετά από την αίτηση έναρξης μιας διαδικασίας αφερεγγυότητας ή σε σχέση με αυτήν.

2. Η αναγνώριση και η εκτέλεση των λοιπών αποφάσεων πλην αυτών της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου διέπονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012, εφόσον αυτός τυγχάνει εφαρμογής.

Άρθρο 33

Δημόσια τάξη

Οιοδήποτε κράτος μέλος δικαιούται να αρνηθεί την αναγνώριση διαδικασίας αφερεγγυότητας που άρχισε σε άλλο κράτος μέλος ή την εκτέλεση απόφασης ληφθείσας στο πλαίσιο τέτοιας διαδικασίας, εάν η αναγνώριση ή η εκτέλεση πρόκειται να παράγει αποτελέσματα προδήλως αντίθετα προς τη δημόσια τάξη αυτού και δη τις θεμελιώδεις αρχές του ή τα δικαιώματα και τις ελευθερίες του ατόμου που κατοχυρώνονται συνταγματικώς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΥΣΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 34

Έναρξη διαδικασίας

Η έναρξη κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας με απόφαση δικαστηρίου κράτους μέλους αναγνωριζόμενη σε άλλο κράτος μέλος καθιστά δυνατή την έναρξη, στο άλλο αυτό κράτος μέλος τα δικαστήρια του οποίου είναι αρμόδια βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 2, δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου. Όταν η κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας απαιτούσε να είναι αφερέγγυος ο οφειλέτης, η αφερεγγυότητα του οφειλέτη δεν επανεξετάζεται στο κράτος μέλος όπου μπορεί να αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας. Η δευτερεύουσα διαδικασία παράγει αποτελέσματα μόνο ως προς τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη που βρίσκονται στο κράτος μέλος της δευτερεύουσας διαδικασίας.

Άρθρο 35

Εφαρμοστέο δίκαιο

Τη δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας διέπει το δίκαιο του κράτους μέλους όπου άρχισε η δευτερεύουσα διαδικασία, εκτός αν άλλως ορίζει ο παρών κανονισμός.

Άρθρο 36

Δικαίωμα ανάληψης δέσμευσης με σκοπό την αποφυγή της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας

1. Με σκοπό να αποφευχθεί το άνοιγμα δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας, ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας μπορεί να αναλάβει μονομερή δέσμευση («δέσμευση») όσον αφορά τα περιουσιακά στοιχεία που ευρίσκονται στο κράτος μέλος στο οποίο θα μπορούσε να αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία, σύμφωνα με την οποία κατά τη διανομή των περιουσιακών στοιχείων ή των εσόδων που θα προέλθουν από τη ρευστοποίησή τους, θα σεβασθεί τα δικαιώματα διανομής και προτεραιότητας που θα ίσχυαν για τους πιστωτές δυνάμει του εθνικού δικαίου αν είχε αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας στο εν λόγω κράτος μέλος. Η δέσμευση προσδιορίζει τα αντικειμενικά στοιχεία στα οποία βασίζεται, ιδίως όσον αφορά την αξία των περιουσιακών στοιχείων που ευρίσκονται στο σχετικό κράτος μέλος και τις υπάρχουσες δυνατότητες ρευστοποίησης των στοιχείων αυτών.

2. Όταν έχει αναληφθεί δέσμευση σύμφωνα με το παρόν άρθρο, το εφαρμοστέο δίκαιο για τη διανομή των εσόδων από την ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, την κατάταξη των απαιτήσεων και τα δικαιώματα των πιστωτών σε σχέση με τα περιουσιακά στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο θα μπορούσε να είχε αρχίσει η δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας. Κρίσιμο χρονικό σημείο για τον καθορισμό των περιουσιακών στοιχείων για τα οποία γίνεται λόγος στην παράγραφο 1 είναι η στιγμή της ανάληψης της δέσμευσης.

3. Η δέσμευση γίνεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους στο οποίο θα μπορούσε να είχε αρχίσει η δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας ή, αν υπάρχουν περισσότερες επίσημες γλώσσες στο εν λόγω κράτος μέλος, στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου στον οποίο θα μπορούσε να είχε αρχίσει η δευτερεύουσα διαδικασία.

4. Η δέσμευση συντάσσεται γραπτώς. Υπόκειται στις ενδεχόμενες λοιπές τυπικές προϋποθέσεις και στις ενδεχόμενες απαιτήσεις έγκρισης όσον αφορά τις διανομές του κράτους της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας.

5. Η δέσμευση εγκρίνεται από τους γνωστούς τοπικούς πιστωτές. Οι κανόνες για την ειδική πλειοψηφία και την ψηφοφορία που διέπουν την έγκριση σχεδίων αναδιάρθρωσης σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους όπου άρχισε η δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας ισχύουν επίσης για την έγκριση της δέσμευσης. Εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, οι πιστωτές θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα συμμετοχής στην ψηφοφορία με μέσα επικοινωνίας εξ αποστάσεως. Ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας ενημερώνει τους γνωστούς τοπικούς πιστωτές για τη δέσμευση, τους κανόνες και τις διαδικασίες έγκρισής της και σχετικά με την έγκριση ή την απόρριψη της δέσμευσης.

6. Η δέσμευση που έχει αναληφθεί και εγκριθεί σύμφωνα με το παρόν άρθρο ισχύει υποχρεωτικά για την πτωχευτική περιουσία. Στην περίπτωση έναρξης δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας σύμφωνα με τα άρθρα 37 και 38, ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας μεταβιβάζει στον διαχειριστή της δευτερεύουσας διαδικασίας τυχόν περιουσιακά στοιχεία τα οποία μετέφερε από το έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους μετά την ανάληψη της δέσμευσης ή, αν τα περιουσιακά στοιχεία έχουν ήδη εκποιηθεί, τα σχετικά έσοδα.

7. Όταν έχει αναληφθεί δέσμευση από τον διαχειριστή της διαδικασίας, αυτός ενημερώνει τους τοπικούς πιστωτές σχετικά με τις διανομές που πρόκειται να γίνουν προτού προβεί στην προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 διανομή των περιουσιακών στοιχείων και εσόδων. Αν οι παρεχόμενες πληροφορίες δεν συμφωνούν με τους όρους της δέσμευσης ή το εφαρμοστέο δίκαιο, κάθε τοπικός πιστωτής έχει τη δυνατότητα προσβολής της διανομής ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας με σκοπό να εγκριθεί διανομή σύμφωνη με τους όρους της δέσμευσης και το εφαρμοστέο δίκαιο. Στην περίπτωση αυτή, δεν πραγματοποιείται καμία διανομή έως ότου αποφασίσει το δικαστήριο σχετικά με το πρόβλημα.

8. Οι τοπικοί πιστωτές μπορούν να προσφύγουν ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο άρχισε η κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας με σκοπό να υποχρεωθεί ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας να λάβει, για να εξασφαλισθεί η τήρηση των όρων της δέσμευσης, κάθε πρόσφορο μέτρο που προβλέπεται δυνάμει του δικαίου του κράτους μέλους της κύριας διαδικασίας.

9. Οι τοπικοί πιστωτές μπορούν επίσης να προσφύγουν στα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο θα μπορούσε να είχε αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας, προκειμένου να ζητήσουν από το δικαστή να λάβει προσωρινά ή ασφαλιστικά μέτρα για να εξασφαλισθεί η συμμόρφωση του διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας με τους όρους της δέσμευσης.

10. Ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας ευθύνεται για οποιαδήποτε ζημία προκληθεί σε τοπικό πιστωτή λόγω παράλειψής του να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις και απαιτήσεις που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

11. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, μια αρχή εγκατεστημένη στο κράτος μέλος όπου θα μπορούσε να είχε αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας η οποία υποχρεούται, βάσει της οδηγίας 2008/94/ΕΚτου Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]), να διασφαλίζει την πληρωμή των ανεξόφλητων απαιτήσεων των μισθωτών που προέρχονται από συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας θεωρείται ως «τοπικός πιστωτής», εφόσον αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 37

Δικαίωμα υποβολής αιτήματος έναρξης δευτερευουσών διαδικασιών αφερεγγυότητας

1. Την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας δικαιούται να ζητήσει:

α) ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας·

β) οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ή αρχή που νομιμοποιείται να ζητήσει την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας βάσει του δικαίου του κράτους μέλους στο οποίο ζητείται η έναρξη της δευτερεύουσας διαδικασίας.

2. Όταν μια δέσμευση έχει καταστεί υποχρεωτική σύμφωνα με το άρθρο 36, το αίτημα για την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας πρέπει να υποβάλλεται εντός 30 ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης σχετικά με την έγκριση της δέσμευσης.

Άρθρο 38

Απόφαση περί έναρξης δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας

1. Το δικαστήριο που επιλαμβάνεται αίτησης για την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας ενημερώνει αμέσως τον διαχειριστή της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας ή τον οφειλέτη ο οποίος έχει τη διαχείριση της περιουσίας του στην κύρια διαδικασία και του επιτρέπει να προβάλει τους ισχυρισμούς του σχετικά με την αίτηση.

2. Όταν ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας έχει αναλάβει δέσμευση σύμφωνα με το άρθρο 36, το αναφερόμενο στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου δικαστήριο δεν κηρύσσει την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας κατόπιν αιτήσεως του διαχειριστού εφόσον κρίνει ότι η δέσμευση προστατεύει επαρκώς τα γενικά συμφέροντα των τοπικών πιστωτών.

3. Σε περίπτωση που διατάχθηκε προσωρινή αναστολή των ατομικών διαδικασιών εκτέλεσης προκειμένου να επιτραπεί η διεξαγωγή διαπραγματεύσεων μεταξύ του οφειλέτη και των πιστωτών του, το δικαστήριο, κατόπιν αιτήσεως του διαχειριστού της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή του οφειλέτη που έχει τη διαχείριση της περιουσίας του, μπορεί να αναστείλει την έναρξη της δευτερεύουσας διαδικασίας για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες, υπό τον όρο ότι έχουν ληφθεί τα ενδεδειγμένα μέτρα προστασίας των τοπικών πιστωτών.

Το αναφερόμενο στην παράγραφο 1 δικαστήριο μπορεί να διατάσσει ασφαλιστικά μέτρα για την προστασία των συμφερόντων των τοπικών πιστωτών απαιτώντας από τον διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή τον οφειλέτη ο οποίος έχει τη διαχείριση της περιουσίας του να μην απομακρύνει ή διαθέσει οιαδήποτε περιουσιακά στοιχεία που ευρίσκονται στο κράτος μέλος όπου έχει εγκατάσταση, εκτός εάν αυτό συμβαίνει κατά τη συνήθη ροή των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων. Το δικαστήριο δύναται επίσης να διατάξει άλλα μέτρα για την προστασία των συμφερόντων των τοπικών πιστωτών κατά τη διάρκεια της αναστολής εκτός αν αυτό είναι ασυμβίβαστο με τους εθνικούς κανόνες πολιτικής δικονομίας.

Η αναστολή της έναρξης της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας ανακαλείται από το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αιτήσεως οιουδήποτε πιστωτή εάν κατά τη διάρκεια της αναστολής επιτευχθεί συμφωνία στις διαπραγματεύσεις που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο.

([1]) Οδηγία 2008/94/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, περί προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (ΕΕ L 283 της 28.10.2008, σ. 36).

Η αναστολή μπορεί να ανακληθεί από το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αιτήσεως οιουδήποτε πιστωτή εάν η συνέχιση της αναστολής είναι επιζήμια για τα δικαιώματα του πιστωτή, ιδίως εάν οι διαπραγματεύσεις διακόπηκαν ή έχει καταστεί προφανές ότι είναι απίθανο να ολοκληρωθούν ή εάν ο διαχειριστής της διαδικασίας ή ο οφειλέτης ο οποίος έχει τη διαχείριση της περιουσίας του παρέβη την απαγόρευση να διαθέσει περιουσιακά του στοιχεία ή να τα απομακρύνει από το έδαφος του κράτους μέλους όπου διαθέτει εγκατάσταση.

4. Κατ' αίτηση του διαχειριστή της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, το δικαστήριο της παραγράφου 1 μπορεί να κηρύξει την έναρξη είδους διαδικασίας αφερεγγυότητας προβλεπόμενου στο Παράρτημα Α αλλά διαφορετικού από αυτό που είχε ζητηθεί αρχικά, αρκεί να πληρούνται οι όροι για την έναρξη αυτού του άλλου είδους διαδικασίας σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και η διαδικασία αυτή να είναι η πλέον κατάλληλη όσον αφορά τα συμφέροντα των τοπικών πιστωτών καθώς και την ανάγκη συνοχής μεταξύ της κύριας και της δευτερεύουσας διαδικασίας. Εφαρμόζεται το άρθρο 34, δεύτερη περίοδος.

Άρθρο 39

Δικαστικός έλεγχος της απόφασης για την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας

Ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας μπορεί να αμφισβητήσει την απόφαση περί έναρξης δευτερεύουσας διαδικασίας ενώπιον του δικαστηρίου του κράτους μέλους στο οποίο έχει αρχίσει η δευτερεύουσα διαδικασία, με την αιτιολογία ότι το δικαστήριο δεν πληροί τους όρους και τις απαιτήσεις του άρθρου 38.

Άρθρο 40

Προκαταβολή εξόδων και δαπανών

Όταν το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο ζητείται η έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας απαιτεί να έχει ο οφειλέτης ενεργητικό επαρκές για την ολική ή μερική κάλυψη των εξόδων και δαπανών της διαδικασίας, το επιληφθέν της αιτήσεως δικαστήριο δικαιούται να επιβάλει στον αιτούντα προκαταβολή εξόδων ή την παροχή ανάλογης εγγυοδοσίας.

Άρθρο 41

Συνεργασία και επικοινωνία μεταξύ των διαχειριστών των διαδικασιών αφερεγγυότητας

1. Ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας και ο διαχειριστής ή οι διαχειριστές δευτερευουσών διαδικασιών αφερεγγυότητας που αφορούν τον ίδιο οφειλέτη συνεργάζονται μεταξύ τους στο βαθμό που η συνεργασία αυτή δεν είναι ασυμβίβαστη με τους κανόνες που διέπουν τις αντίστοιχες διαδικασίες. Η συνεργασία αυτή μπορεί να λάβει οποιαδήποτε μορφή, μεταξύ άλλων και τη μορφή σύναψης συμφωνιών ή πρωτοκόλλων.

2. Στο πλαίσιο της συνεργασίας τους σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας:

α) κοινοποιούν αμοιβαία το συντομότερο δυνατό κάθε πληροφορία η οποία είναι δυνατόν να αποβεί χρήσιμη στην άλλη διαδικασία, και ιδίως την πορεία της αναγγελίας και της εξέλεγξης των απαιτήσεων και όλα τα μέτρα που αποσκοπούν στη διάσωση ή στην αναδιάρθρωση του οφειλέτη ή στην περάτωση της διαδικασίας, εφόσον ληφθούν πρόσφορα μέτρα για την προστασία εμπιστευτικών πληροφοριών·

β) διερευνούν τη δυνατότητα αναδιάρθρωσης του οφειλέτη και, εφόσον υφίσταται ανάλογη δυνατότητα, συντονίζουν την εκπόνηση και την εφαρμογή σχεδίου αναδιάρθρωσης·

γ) συντονίζουν τη διαχείριση της ρευστοποίησης ή χρήσης των περιουσιακών στοιχείων και των υποθέσεων του οφειλέτη· ο διαχειριστής της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας παρέχει εγκαίρως στον διαχειριστή της κύριας διαδικασίας τη δυνατότητα να υποβάλει προτάσεις σχετικά με τη ρευστοποίηση ή τη χρήση των περιουσιακών στοιχείων στο πλαίσιο της δευτερεύουσας διαδικασίας.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζονται κατ' αναλογία στις περιπτώσεις που, στην κύρια ή σε δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας ή σε μία από τις τοπικές διαδικασίες αφερεγγυότητας που αφορούν τον ίδιο οφειλέτη και άρχισαν ταυτόχρονα, ο οφειλέτης διατηρεί τη διαχείριση των περιουσιακών του στοιχείων.

Άρθρο 42

Συνεργασία και επικοινωνία μεταξύ δικαστηρίων

1. Προκειμένου να διευκολυνθεί ο συντονισμός της κύριας, της τοπικής και της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας που αφορούν τον ίδιο οφειλέτη, το δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αίτηση έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας ή έχει αρχίσει η διαδικασία αυτή, συνεργάζεται με κάθε άλλο δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αίτηση έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας ή έχει αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας, στο βαθμό που η συνεργασία αυτή δεν είναι ασυμβίβαστη με τους κανόνες που διέπουν κάθε διαδικασία. Προς το σκοπό αυτό τα δικαστήρια μπορούν, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, να ορίσουν ανεξάρτητο πρόσωπο ή φορέα που ενεργεί βάσει οδηγιών τους, αν αυτό δεν αντίκειται στις εφαρμοστέες διατάξεις.

2. Κατά την πραγματοποίηση της συνεργασίας που προβλέπεται στην παράγραφο 1, τα δικαστήρια, ή τα πρόσωπα ή οι φορείς που διορίσθηκαν και ενεργούν εξ ονόματός τους κατά την παράγραφο 1, μπορούν να επικοινωνούν απευθείας μεταξύ τους ή να ζητούν απευθείας μεταξύ τους πληροφορίες ή συνδρομή, υπό την προϋπόθεση η επικοινωνία αυτή να πραγματοποιείται με σεβασμό των δικονομικών δικαιωμάτων των διαδίκων και της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών.

3. Η συνεργασία της παραγράφου 1 πραγματοποιείται με κάθε μέσο που κρίνεται κατάλληλο από το δικαστήριο. Μπορεί ιδίως να αφορά:

α) τον συντονισμό κατά το διορισμό των διαχειριστών διαδικασίας αφερεγγυότητας·

β) την κοινοποίηση πληροφοριών με κάθε μέσο που κρίνεται κατάλληλο από το δικαστήριο·

γ) τον συντονισμό κατά τη διαχείριση και την εποπτεία των περιουσιακών στοιχείων και των υποθέσεων του οφειλέτη·

δ) τον συντονισμό της διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζητήσεων·

ε) τον συντονισμό κατά την έγκριση πρωτοκόλλων, εφόσον απαιτείται.

Άρθρο 43

Συνεργασία και επικοινωνία μεταξύ διαχειριστών διαδικασίας αφερεγγυότητας και δικαστηρίων

1. Προκειμένου να διευκολυνθεί ο συντονισμός της κύριας, της τοπικής και της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας που αφορούν τον ίδιο οφειλέτη:

α) ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας συνεργάζεται και επικοινωνεί με κάθε δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αίτηση έναρξης δευτερεύουσας διαδικασίας ή ενώπιον του οποίου έχει αρχίσει τέτοια διαδικασία·

β) ο διαχειριστής της τοπικής ή δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας συνεργάζεται και επικοινωνεί με το δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αίτηση έναρξης κύριας διαδικασίας ή ενώπιον του οποίου έχει αρχίσει τέτοια διαδικασία· και

γ) ο διαχειριστής της τοπικής ή δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας συνεργάζεται και επικοινωνεί με το δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αίτηση έναρξης άλλης τοπικής ή δευτερεύουσας διαδικασίας ή ενώπιον του οποίου έχει αρχίσει τέτοια διαδικασία.

στο βαθμό που αυτή η συνεργασία και η επικοινωνία δεν είναι ασυμβίβαστες με τους κανόνες που ισχύουν για κάθε μία από τις διαδικασίες και δεν συνεπάγονται σύγκρουση συμφερόντων.

2. Η συνεργασία της παραγράφου 1 μπορεί να πραγματοποιείται με κάθε κατάλληλο μέσο, όπως αυτά που προβλέπει το άρθρο 42 παράγραφος 3.

Άρθρο 44

Έξοδα συνεργασίας και επικοινωνίας

Οι απαιτήσεις των άρθρων 42 και 43 δεν οδηγούν σε αμοιβαίο καταλογισμό δαπανών μεταξύ των δικαστηρίων για τη συνεργασία και την επικοινωνία

Άρθρο 45

Άσκηση των δικαιωμάτων των πιστωτών

1. Ο πιστωτής δικαιούται να αναγγείλει την απαίτησή του στην κύρια ή σε οιαδήποτε δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας.

2. Οι διαχειριστές της κυρίας και των δευτερευουσών διαδικασιών αφερεγγυότητας αναγγέλλουν στις άλλες διαδικασίες τις απαιτήσεις οι οποίες έχουν αναγγελθεί στη διαδικασία για την οποία διορίστηκαν αντιστοίχως διαχειριστές, εφόσον η αναγγελία είναι επωφελής για τους πιστωτές της διαδικασίας που εκπροσωπούν, και επιφυλασσομένου του δικαιώματος του κάθε πιστωτή να αντιταχθεί στην αναγγελία ή να την αποσύρει, εφόσον το εφαρμοστέο δίκαιο το επιτρέπει.

3. Οι διαχειριστές της κύριας ή δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας δικαιούνται να συμμετέχουν ως πιστωτές σε άλλη διαδικασία, μεταξύ άλλων, λαμβάνοντας μέρος στη συνέλευση των πιστωτών.

Άρθρο 46

Αναστολή της ρευστοποίησης περιουσιακών στοιχείων

1. Το δικαστήριο που κήρυξε την έναρξη της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας αναστέλλει εν όλω ή εν μέρει την ρευστοποίηση περιουσιακών στοιχείων κατόπιν αιτήσεως του διαχειριστού της κύριας διαδικασίας. Στην περίπτωση αυτή, το επιληφθέν δικαστήριο δικαιούται να ζητήσει από τον διαχειριστή της κύριας διαδικασίας τη λήψη παντός πρόσφορου μέτρου προστασίας των συμφερόντων των πιστωτών της δευτερεύουσας διαδικασίας και ορισμένων ομάδων πιστωτών. Η αίτηση του διαχειριστού της κυρίας διαδικασίας απορρίπτεται μόνον εάν προδήλως δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα των πιστωτών της κύριας διαδικασίας. Η αναστολή της ρευστοποίησης των περιουσιακών στοιχείων διατάσσεται για τρεις μήνες το πολύ, είναι δε δυνατή η παράταση ή η ανανέωσή της για ίσο χρονικό διάστημα.

2. Το δικαστήριο της παραγράφου 1 παύει την αναστολή της ρευστοποίησης περιουσιακών στοιχείων:

α) αιτήσει του διαχειριστού της κύριας διαδικασίας·

β) αυτεπαγγέλτως, εάν το ζητήσει πιστωτής ή ο διαχειριστής της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας, εφόσον την αναστολή δεν δικαιολογεί πλέον ιδίως το συμφέρον των πιστωτών της κύριας ή της δευτερεύουσας διαδικασίας.

Άρθρο 47

Αρμοδιότητα του διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας να προτείνει σχέδια αναδιάρθρωσης

1. Εάν το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο έχει αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας επιτρέπει την περάτωση της διαδικασίας χωρίς εκκαθάριση αλλά μέσω σχεδίου αναδιάρθρωσης, πτωχευτικού συμβιβασμού ή άλλου ανάλογου μέτρου, ο διαχειριστής της κύριας διαδικασίας έχει την εξουσία να προτείνει ο ίδιος σχετικό μέτρο σύμφωνα με την εφαρμοστέα διαδικασία στο εν λόγω κράτος.

2. Περιορισμοί των δικαιωμάτων των πιστωτών, όπως αναστολή πληρωμής ή άφεση χρέους, απορρέοντες από μέτρο προταθέν σύμφωνα με την παράγραφο 1 σε δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας, δεν παράγουν αποτελέσματα επί των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη που δεν αποτελούν αντικείμενο της εν λόγω διαδικασίας, εκτός εάν συγκατατεθούν όλοι οι ενδιαφερόμενοι πιστωτές.

Άρθρο 48

Συνέπειες της περάτωσης διαδικασίας αφερεγγυότητας

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 49, η περάτωση διαδικασίας αφερεγγυότητας δεν κωλύει τη συνέχιση άλλης διαδικασίας αφερεγγυότητας που αφορά τον ίδιο οφειλέτη και εκκρεμεί κατά το χρόνο της περάτωσης.

2. Εάν διαδικασία αφερεγγυότητας που αφορά νομικό πρόσωπο ή εταιρεία στο κράτος μέλος της καταστατικής τους έδρας συνεπάγεται τη λύση τους, το νομικό πρόσωπο ή η εταιρεία δεν παύει να υφίσταται έως ότου ολοκληρωθούν όλες οι άλλες διαδικασίες αφερεγγυότητας που αφορούν τον ίδιο οφειλέτη ή έως ότου ο διαχειριστής ή οι διαχειριστές αυτών των διαδικασιών δώσουν τη συγκατάθεσή τους για τη λύση του νομικού προσώπου ή της εταιρείας.

Άρθρο 49

Υπόλοιπο ενεργητικού της δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας

Εάν, με τη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων της δευτερεύουσας διαδικασίας, ικανοποιηθούν όλες οι απαιτήσεις που έγιναν δεκτές κατ' αυτήν, ο διαχειριστής της εν λόγω διαδικασίας μεταβιβάζει αμέσως το υπόλοιπο του ενεργητικού στον διαχειριστή της κύριας διαδικασίας.

Άρθρο 50

Μεταγενέστερη έναρξη της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας

Όταν αρχίζει διαδικασία αφερεγγυότητας του άρθρου 3 παράγραφος 1, ενώ έχει ήδη αρχίσει, σε άλλο κράτος μέλος, διαδικασία του άρθρου 3 παράγραφος 2, η προγενέστερη διαδικασία διέπεται από τα άρθρα 41, 45, 46 και 47 και το άρθρο 49, εφόσον η εξέλιξή της επιτρέπει την εφαρμογή αυτών των άρθρων.

Άρθρο 51

Μετατροπή δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας

1. Με αίτημα του διαχειριστή της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας, το δικαστήριο του κράτους μέλους στο οποίο έχει αρχίσει δευτερεύουσα διαδικασία μπορεί να διατάξει τη μετατροπή της δευτερεύουσας διαδικασίας σε άλλο είδος διαδικασίας αφερεγγυότητας που περιλαμβάνεται στο Παράρτημα Α, εφόσον πληρούνται οι όροι έναρξης του άλλου είδους διαδικασίας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και το άλλο είδος διαδικασίας είναι το πλέον ενδεδειγμένο όσον αφορά τα συμφέροντα των τοπικών πιστωτών και για λόγους συνοχής μεταξύ της κύριας και της δευτερεύουσας διαδικασίας.

2. Κατά την εξέταση του αιτήματος κατά την παράγραφο 1, το δικαστήριο μπορεί να ζητήσει πληροφορίες από τους διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας που συμμετέχουν και στις δύο διαδικασίες.

Άρθρο 52

Ασφαλιστικά μέτρα

Ο προσωρινός σύνδικος ο διοριζόμενος από δικαστήριο κράτους μέλους αρμόδιο βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 1, με σκοπό τη συντήρηση της περιουσίας του οφειλέτη, νομιμοποιείται να ζητήσει, για το διάστημα από την κατάθεση της αιτήσεως ενάρξεως διαδικασίας αφερεγγυότητας μέχρι την έκδοση της σχετικής απόφασης, τη λήψη οιουδήποτε μέτρου συντήρησης και προστασίας της περιουσίας του οφειλέτη που ευρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος, κατά το δίκαιο του κράτους μέλους αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΤΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΤΟΥΣ

Άρθρο 53

Δικαίωμα αναγγελίας των απαιτήσεων

Κάθε αλλοδαπός πιστωτής, δύναται να αναγγέλλει τις απαιτήσεις του στο πλαίσιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας με οποιοδήποτε μέσο επικοινωνίας, που γίνεται δεκτό από το κράτος έναρξης της διαδικασίας. Η εκπροσώπηση από δικηγόρο ή εκπρόσωπο άλλου νομικού επαγγέλματος δεν είναι υποχρεωτική όταν αφορά μόνο την αναγγελία των απαιτήσεων.

Άρθρο 54

Υποχρέωση ενημέρωσης των πιστωτών

1. Μόλις αρχίσει η διαδικασία αφερεγγυότητας σε κράτος μέλος, το έχον δικαιοδοσία δικαστήριο του κράτους αυτού ή ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας που έχει διορισθεί απ' το δικαστήριο αυτό ενημερώνει αμέσως τους γνωστούς αλλοδαπούς πιστωτές.

2. Η ενημέρωση της παραγράφου 1 γίνεται με την αποστολή, προς έκαστο πιστωτή, σημειώματος το οποίο περιέχει ιδίως τις τηρητέες προθεσμίες και τις κυρώσεις που προβλέπονται όσον αφορά τις προθεσμίες αυτές, το όργανο ή την αρχή προς την οποία διενεργείται η αναγγελία των απαιτήσεων και τα λοιπά ληπτέα μέτρα. Το σημείωμα αυτό αναφέρει επίσης κατά πόσον πρέπει να αναγγείλουν την απαίτησή τους οι προνομιούχοι ή οι έχοντες εμπράγματη ασφάλεια πιστωτές. Το σημείωμα περιλαμβάνει επίσης αντίγραφο του τυποποιημένου εντύπου για την αναγγελία απαιτήσεων που αναφέρεται στο άρθρο 55 ή πληροφορίες για τον τόπο διάθεσης αυτού του εντύπου.

3. Οι πληροφορίες των παραγράφων 1 και 2 παρέχονται με το τυποποιημένο έντυπο που καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 88. Το τυποποιημένο έντυπο δημοσιεύεται στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης και φέρει τον τίτλο «Ανακοίνωση διαδικασίας αφερεγγυότητας» σε όλες τις επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης. Αποστέλλεται στην επίσημη γλώσσα του κράτους έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας ή, εάν υπάρχουν πολλές επίσημες γλώσσες σε αυτό το κράτος μέλος, στην επίσημη γλώσσα ή μια από τις επίσημες γλώσσες του τόπου έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας, ή σε άλλη γλώσσα την οποία το εν λόγω κράτος έχει δηλώσει ότι δέχεται σύμφωνα με το άρθρο 55 παράγραφος 5, εφόσον θεωρείται ότι οι αλλοδαποί πιστωτές κατανοούν καλύτερα αυτή τη γλώσσα.

4. Σε διαδικασία αφερεγγυότητας η οποία αφορά πρόσωπο το οποίο δεν ασκεί επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα, η χρήση του τυποποιημένου εντύπου που αναφέρεται στο παρόν άρθρο δεν είναι υποχρεωτική, εάν δεν απαιτείται από τους πιστωτές να αναγγέλλουν τις απαιτήσεις τους προκειμένου οι απαιτήσεις τους να ληφθούν υπόψη στη διαδικασία.

Άρθρο 55

Διαδικασία αναγγελίας των απαιτήσεων

1. Κάθε αλλοδαπός πιστωτής μπορεί να αναγγέλλει την απαίτησή του χρησιμοποιώντας το τυποποιημένο έντυπο αναγγελίας απαιτήσεων που καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 88. Το τυποποιημένο έντυπο φέρει τον τίτλο «Αναγγελία απαιτήσεων» σε όλες τις επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης.

2. Το τυποποιημένο έντυπο αναγγελίας απαιτήσεων της παραγράφου περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) το όνομα, την ταχυδρομική διεύθυνση, την ηλεκτρονική διεύθυνση, αν υπάρχει, τον προσωπικό αριθμό αναγνώρισης, αν υπάρχει, και τα τραπεζικά στοιχεία του αλλοδαπού πιστωτή που αναφέρεται στην παράγραφο 1·

β) το ποσό της απαίτησης, με προσδιορισμό του κεφαλαίου και, κατά περίπτωση, των τόκων, και την ημερομηνία γένεσης της απαίτησης, καθώς και την ημερομηνία κατά την οποία κατέστη απαιτητή, εφόσον είναι διαφορετική·

γ) αν ζητείται τόκος, το επιτόκιο, το κατά πόσον ο τόκος οφείλεται εκ του νόμου ή έχει συμβατική φύση, το χρονικό διάστημα για το οποίο ζητείται τόκος και το κεφαλαιοποιημένο ποσό των τόκων·

δ) εάν υπάρχει απαίτηση για δαπάνες που προέκυψαν από την προβολή της αξίωσης πριν από την έναρξη της διαδικασίας, το ύψος και τις λεπτομέρειες αυτών των δαπανών·

ε) το είδος της απαίτησης·

στ) κατά πόσον η απαίτηση έχει προνομιούχο χαρακτήρα και τους σχετικούς λόγους·

ζ) κατά πόσον υφίσταται εμπράγματη ασφάλεια ή επιφύλαξη κυριότητας σε σχέση με την απαίτηση και, αν ναι, τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία συνιστούν αντικείμενο της ασφάλειας της οποίας γίνεται επίκληση, την ημερομηνία κατά την οποία συστάθηκε η ασφάλεια και, σε περίπτωση που έχει καταχωρισθεί, τον αριθμό καταχώρισης· και

η) κατά πόσον ζητείται συμψηφισμός και αν ναι, το ποσό των αμοιβαίων απαιτήσεων που υφίστανται την ημέρα έναρξης των διαδικασιών αφερεγγυότητας, την ημερομηνία της γένεσης τους και το ποσό που απαιτείται χωρίς συμψηφισμό.

Το τυποποιημένο έντυπο αναγγελίας απαιτήσεων συνοδεύεται, ενδεχομένως, από αντίγραφα των αποδεικτικών εγγράφων.

3. Το τυποποιημένο έντυπο αναγγελίας απαιτήσεων αναφέρει ότι η παροχή πληροφοριών σχετικά με τα τραπεζικά στοιχεία και τον προσωπικό αριθμό αναγνώρισης του πιστωτή που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) δεν είναι υποχρεωτική.

4. Όταν ένας πιστωτής αναγγέλλει τις απαιτήσεις του με άλλο τρόπο εκτός του τυποποιημένου εντύπου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η απαίτησή του πρέπει να περιλαμβάνει τις πληροφορίες της παραγράφου 2.

5. Οι απαιτήσεις μπορούν να αναγγέλλονται σε οποιαδήποτε επίσημη γλώσσα των θεσμικών οργάνων της Ένωσης. Το δικαστήριο, ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας ή ο οφειλέτης που διατηρεί το δικαίωμα διαχείρισης της περιουσίας του μπορεί να απαιτήσει από τον πιστωτή να προσκομίσει μετάφραση στις επίσημες γλώσσες του κράτους έναρξης της διαδικασίας ή, εάν υπάρχουν πολλές επίσημες γλώσσες σε αυτό το κράτος μέλος, στην επίσημη γλώσσα ή μια από τις επίσημες γλώσσες του τόπου έναρξης των διαδικασιών αφερεγγυότητας, ή σε άλλη γλώσσα την οποία το εν λόγω κράτος μέλος έχει δηλώσει ότι μπορεί να δεχθεί. Κάθε κράτος μέλος δηλώνει κατά πόσον αποδέχεται άλλη επίσημη γλώσσα των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκτός από τη δική του, για την αναγγελία των απαιτήσεων.

6. Η αναγγελία των απαιτήσεων πραγματοποιείται εντός της προθεσμίας την οποία προβλέπει το δίκαιο του κράτους έναρξης της διαδικασίας. Σε περίπτωση αλλοδαπού πιστωτή, η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να είναι μικρότερη από 30 ημέρες από τη δημοσίευση της έναρξης διαδικασίας αφερεγγυότητας στο μητρώο αφερεγγυότητας του κράτους έναρξης της διαδικασίας. Όταν ένα κράτος μέλος επικαλείται το άρθρο 24, παράγραφος 4, η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να είναι μικρότερη από 30 ημέρες από την ενημέρωση του πιστωτή σύμφωνα με το άρθρο 54.

7. Αν το δικαστήριο, ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας ή ο οφειλέτης που διατηρεί το δικαίωμα διαχείρισης της περιουσίας του έχει αμφιβολίες όσον αφορά απαίτηση που αναγγέλλεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, παρέχει στον πιστωτή τη δυνατότητα να υποβάλει πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το υποστατό και το ποσό της απαίτησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ ΜΕΛΩΝ ΟΜΙΛΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1

Συνεργασία και επικοινωνία

Άρθρο 56

Συνεργασία και επικοινωνία μεταξύ των διαχειριστών των διαδικασιών αφερεγγυότητας

1. Αν η διαδικασία αφερεγγυότητας αφορά δύο ή περισσότερα μέλη ομίλου εταιρειών, ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας που έχει ορισθεί για ένα μέλος του ομίλου συνεργάζεται με κάθε διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας που έχει ορισθεί για άλλο μέλος του ίδιου ομίλου, στο μέτρο που η εν λόγω συνεργασία μπορεί να διευκολύνει την αποτελεσματική διαχείριση των εν λόγω διαδικασιών, δεν είναι ασυμβίβαστη με τους κανόνες που τις διέπουν και δεν προκαλεί σύγκρουση συμφερόντων. Η συνεργασία αυτή μπορεί να λάβει οποιαδήποτε μορφή, μεταξύ των οποίων και τη μορφή σύναψης συμφωνιών ή πρωτοκόλλων.

2. Στο πλαίσιο της συνεργασίας τους σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας:

α) ανταλλάσσουν το συντομότερο δυνατόν κάθε πληροφορία που μπορεί να είναι χρήσιμη για τις υπόλοιπες διαδικασίες, υπό την προϋπόθεση της λήψης πρόσφορων μέτρων για την προστασία εμπιστευτικών πληροφοριών·

β) εξετάζουν κατά πόσον υπάρχουν δυνατότητες συνεργασίας για τη διαχείριση και την εποπτεία των υποθέσεων των μελών του ομίλου που υπόκεινται σε διαδικασία αφερεγγυότητας και, εφόσον υπάρχουν, συντονίζουν την εν λόγω διαχείριση και εποπτεία·

γ) εξετάζουν κατά πόσον υπάρχουν δυνατότητες αναδιάρθρωσης μελών του ομίλου που υπόκεινται σε διαδικασίες αφερεγγυότητας και, εφόσον υπάρχουν, συντονίζουν τις προσπάθειές τους για την υποβολή και τη διαπραγμάτευση συντονισμένου σχεδίου αναδιάρθρωσης·

Για τους σκοπούς των στοιχείων β) και γ), το σύνολο ή ορισμένοι εκ των διαχειριστών της διαδικασίας αφερεγγυότητας που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να συμφωνούν την ανάθεση πρόσθετων αρμοδιοτήτων στον διαχειριστή που έχει ορισθεί σε μία από τις διαδικασίες, όταν η σύναψη τέτοιας συμφωνίας επιτρέπεται σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν για κάθε μία από τις διαδικασίες. Μπορούν επίσης να συμφωνούν ως προς την κατανομή ορισμένων καθηκόντων μεταξύ τους, όταν η κατανομή αυτή επιτρέπεται σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν για κάθε μία από τις διαδικασίες.

Άρθρο 57

Συνεργασία και επικοινωνία μεταξύ δικαστηρίων

1. Αν η διαδικασία αφερεγγυότητας αφορά δύο ή περισσότερα μέλη ομίλου εταιρειών, το δικαστήριο ενώπιον του οποίου έχει αρχίσει μια τέτοια διαδικασία συνεργάζεται με κάθε άλλο δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αίτηση για την έναρξη διαδικασίας σχετικά με άλλο μέλος του ίδιου ομίλου ή με δικαστήριο ενώπιον του οποίου έχει αρχίσει μια τέτοια διαδικασία, στο μέτρο που η συνεργασία αυτή μπορεί να διευκολύνει την αποτελεσματική διαχείριση των διαδικασιών, δεν είναι ασυμβίβαστη με τους κανόνες που διέπουν τις διαδικασίες αυτές και δεν προκαλεί σύγκρουση συμφερόντων. Για το σκοπό αυτό, τα δικαστήρια μπορούν, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, να διορίζουν ανεξάρτητο πρόσωπο ή φορέα που ενεργεί βάσει οδηγιών τους, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό δεν αντίκειται στους κανόνες που ισχύουν για τα εν λόγω δικαστήρια.

2. Κατά την πραγματοποίηση της συνεργασίας που προβλέπεται στην παράγραφο 1, τα δικαστήρια, ή τα πρόσωπα ή οι φορείς που διορίσθηκαν και ενεργούν εξ ονόματός τους κατά την παράγραφο 1, μπορούν να επικοινωνούν απευθείας μεταξύ τους ή να ζητούν απευθείας μεταξύ τους πληροφορίες ή συνδρομή, υπό την προϋπόθεση η επικοινωνία αυτή να πραγματοποιείται με σεβασμό των δικονομικών δικαιωμάτων των διαδίκων και της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών.

3. Η συνεργασία της παραγράφου 1 μπορεί να πραγματοποιείται με κάθε μέσο που κρίνεται κατάλληλο από το δικαστήριο. Μπορεί ιδίως να αφορά:

α) συντονισμό κατά το διορισμό των διαχειριστών διαδικασίας αφερεγγυότητας·

β) κοινοποίηση πληροφοριών με κάθε μέσο που κρίνεται κατάλληλο από το δικαστήριο·

γ) συντονισμό της διαχείρισης και της εποπτείας των περιουσιακών στοιχείων και των υποθέσεων των μελών του ομίλου·

δ) συντονισμό της διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζητήσεων·

ε) συντονισμό κατά την έγκριση πρωτοκόλλων, εφόσον απαιτείται.

Άρθρο 58

Συνεργασία και επικοινωνία μεταξύ διαχειριστών διαδικασίας αφερεγγυότητας και δικαστηρίων

Ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας η οποία αφορά μέλος ομίλου εταιρειών

α) συνεργάζεται και επικοινωνεί με κάθε δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αίτηση έναρξης διαδικασίας σχετικά με άλλο μέλος του ίδιου ομίλου εταιρειών ή ενώπιον του οποίου έχει αρχίσει τέτοια διαδικασία · και

β) μπορεί να ζητεί πληροφορίες από το εν λόγω δικαστήριο για τη διαδικασία σχετικά με το άλλο μέλος του ομίλου ή συνδρομή για τη διαδικασία για την οποία έχει διοριστεί,

στο βαθμό που η εν λόγω συνεργασία και επικοινωνία είναι κατάλληλες για να διευκολύνουν την αποτελεσματική διεξαγωγή των διαδικασιών, δεν προκαλούν σύγκρουση συμφερόντων και δεν είναι ασύμβατες με τους κανόνες που ισχύουν για τις εν λόγω διαδικασίες.

Άρθρο 59

Έξοδα συνεργασίας και επικοινωνίας σε διαδικασία που αφορά μέλη ομίλου εταιρειών

Τα έξοδα συνεργασίας και επικοινωνίας βάσει των άρθρων 56 έως 60 στα οποία υποβάλλεται διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας ή δικαστήριο λογίζονται ως έξοδα και δαπάνες της οικείας διαδικασίας.

Άρθρο 60

Αρμοδιότητες του διαχειριστού διαδικασίας αφερεγγυότητας σε διαδικασία που αφορά μέλη ομίλου εταιρειών

1. Ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας που έχει οριστεί σε διαδικασία αφερεγγυότητας σχετική με μέλος ομίλου εταιριών μπορεί, στον βαθμό που αυτό μπορεί να διευκολύνει την αποτελεσματική διαχείριση της διαδικασίας, να προβεί στις εξής ενέργειες:

α) να εκφέρει γνώμη σε κάθε διαδικασία που έχει αρχίσει για άλλο μέλος του ίδιου ομίλου·

β) να ζητήσει αναστολή κάθε μέτρου που αφορά τη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων στη διαδικασία που έχει αρχίσει για άλλο μέλος του ίδιου ομίλου, υπό την προϋπόθεση ότι:

i) έχει προταθεί σχέδιο αναδιάρθρωσης για όλα ή ορισμένα από τα μέλη του ομίλου για τα οποία έχει αρχίσει διαδικασία αφερεγγυότητας βάσει του άρθρου 56 παράγραφος 2 στοιχείο γ) και παρουσιάζει εύλογες πιθανότητες επιτυχίας,

ii) η αναστολή αυτή είναι αναγκαία για την ορθή υλοποίηση του σχεδίου αναδιάρθρωσης,

iii) το σχέδιο αναδιάρθρωσης είναι προς όφελος των πιστωτών στη διαδικασία για την οποία ζητείται η αναστολή, και

iv) ούτε η διαδικασία αφερεγγυότητας για την οποία έχει οριστεί ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου ούτε η διαδικασία για την οποία υποβάλλεται το αίτημα αναστολής υπόκεινται σε συντονισμό κατά το Τμήμα 2 του παρόντος κεφαλαίου,

γ) να αιτηθεί την έναρξη διαδικασίας συντονισμού σε επίπεδο ομίλου σύμφωνα με το άρθρο 61.

2. Το δικαστήριο που έχει ανοίξει τη διαδικασία της παραγράφου 1 στοιχείο β) αναστέλλει κάθε μέτρο που αφορά την ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων στη διαδικασία, εν όλω ή εν μέρει, εφόσον έχει πεισθεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 στοιχείο β).

Πριν διατάξει την αναστολή, το δικαστήριο θα πρέπει να ακούσει τις παρατηρήσεις του διαχειριστού της διαδικασίας αφερεγγυότητας που έχει οριστεί στη διαδικασία για την οποία ζητείται η αναστολή. Η αναστολή αυτή μπορεί να διαταχθεί για οιοδήποτε χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες, το οποίο κρίνεται κατάλληλο από το δικαστήριο και είναι συμβατό με τους κανόνες που διέπουν τη διαδικασία.

Το δικαστήριο που διατάσσει την αναστολή μπορεί να ζητήσει από τον διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας της παραγράφου 1 να λάβει κάθε κατάλληλο μέτρο που προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, προκειμένου να εξασφαλίσει τα συμφέροντα των πιστωτών που συμμετέχουν στη διαδικασία.

Το δικαστήριο μπορεί να παρατείνει τη διάρκεια της αναστολής για όσο περαιτέρω χρονικό διάστημα ή διαστήματα κρίνει απαραίτητα και τα οποία είναι συμβατά με τους εφαρμοστέους κανόνες στη διαδικασία, υπό την προϋπόθεση ότι οι όροι που προβλέπονται στα σημεία (ii) έως (iv) της παραγράφου 1 στοιχείο β) εξακολουθούν να πληρούνται, και η συνολική διάρκεια της αναστολής (το αρχικό χρονικό διάστημα μαζί με τυχόν παράταση) δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες.

ΤΜΗΜΑ 2

Συντονισμός

Υποτμήμα 1

Διαδικασία

Άρθρο 61

Αίτηση έναρξης διαδικασίας συντονισμού σε επίπεδο ομίλου

1. Η διαδικασία συντονισμού σε επίπεδο ομίλου μπορεί να ζητηθεί, ενώπιον οιουδήποτε δικαστηρίου αρμόδιου για τη διαδικασία αφερεγγυότητας μέλους του ομίλου, από τον διαχειριστή που έχει ορισθεί σε διαδικασία αφερεγγυότητας η οποία έχει αρχίσει σε σχέση με μέλος του ομίλου.

2. Η αίτηση της παραγράφου 1 υποβάλλεται σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του δικαίου που διέπει τη διαδικασία αφερεγγυότητας στην οποία έχει οριστεί ο διαχειριστής.

3. Η προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 αίτηση συνοδεύεται από:

α) πρόταση σχετικά με το πρόσωπο που πρόκειται να οριστεί ως συντονιστής του ομίλου («συντονιστής»), στοιχεία σχετικά με την επιλεξιμότητά του σύμφωνα με το άρθρο 71, στοιχεία σχετικά με τα επαγγελματικά του προσόντα καθώς και τη γραπτή συμφωνία του να ενεργήσει ως συντονιστής,

β) περιγραφή του προτεινόμενου συντονισμού σε επίπεδο ομίλου και ειδικότερα των λόγων για τους οποίους πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρο 63 παράγραφος 1,

γ) κατάλογο των διαχειριστών της διαδικασίας αφερεγγυότητας που έχουν οριστεί σε σχέση με τα μέλη του ομίλου και, κατά περίπτωση, των δικαστηρίων και των αρμόδιων αρχών που συμμετέχουν στη διαδικασία αφερεγγυότητας των μελών του ομίλου,

δ) περίγραμμα των προβλεπόμενων εξόδων για τον προτεινόμενο συντονισμό σε επίπεδο ομίλου και εκτίμηση του μεριδίου των εν λόγω εξόδων που πρέπει να καταβάλει κάθε μέλος του ομίλου.

Άρθρο 62

Κανόνας προτεραιότητας

Με την επιφύλαξη του άρθρου 66, όταν ζητείται ενώπιον δικαστηρίων διαφόρων κρατών μελών η έναρξη διαδικασίας συντονισμού σε επίπεδο ομίλου, κάθε δικαστήριο εκτός του πρώτου επιληφθέντος οφείλει να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του υπέρ του πρώτου δικαστηρίου.

Άρθρο 63

Κοινοποίηση από το επιληφθέν δικαστήριο

1. Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου έχει ασκηθεί αίτηση έναρξης διαδικασίας συντονισμού σε επίπεδο ομίλου κοινοποιεί το συντομότερο δυνατό την ανωτέρω αίτηση και τον προτεινόμενο συντονιστή στους διαχειριστές για τη διαδικασία αφερεγγυότητας που έχουν οριστεί σε σχέση με τα μέλη του ομίλου, όπως προβλέπονται στην αίτηση σύμφωνα με το άρθρο 61 παράγραφος 3) στοιχείο γ), εφόσον κρίνει ότι

α) η έναρξη της εν λόγω διαδικασίας μπορεί να διευκολύνει την αποτελεσματική διαχείριση των διαδικασιών αφερεγγυότητας που αφορούν τα διάφορα μέλη του ομίλου·

β) κανένας πιστωτής οιουδήποτε μέλους του ομίλου, το οποίο αναμένεται να συμμετάσχει στη διαδικασία, δεν κινδυνεύει να περιέλθει σε μειονεκτική οικονομική θέση λόγω της υπαγωγής αυτού του μέλους στη διαδικασία συντονισμού· και

γ) ο προτεινόμενος συντονιστής πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 71.

2. Η κοινοποίηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου περιλαμβάνει τα στοιχεία που καθορίζονται στο άρθρο 61 παράγραφος 3 στοιχεία α) έως δ).

3. Η κοινοποίηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 αποστέλλεται με συστημένη επιστολή η οποία πιστοποιείται με απόδειξη παραλαβής.

4. Το επιληφθέν δικαστήριο παρέχει στους συμμετέχοντες διαχειριστές της διαδικασίας αφερεγγυότητας την ευκαιρία να προβάλουν τους ισχυρισμούς τους.

Άρθρο 64

Αντιρρήσεις από τους διαχειριστές της διαδικασίας αφερεγγυότητας

1. Ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας που ορίζεται για οιοδήποτε μέλος του ομίλου μπορεί να φέρει αντίρρηση όσον αφορά:

α) τη συμπερίληψη της διαδικασίας αφερεγγυότητας για την οποία έχει οριστεί σε διαδικασία συντονισμού ομίλου· ή

β) το πρόσωπο που προτείνεται ως συντονιστής.

2. Οι αντιρρήσεις κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου υποβάλλονται στο δικαστήριο που αναφέρεται στο άρθρο 63 εντός 30 ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης της αίτησης για την έναρξη διαδικασίας συντονισμού σε επίπεδο ομίλου από τον διαχειριστή της διαδικασίας αφερεγγυότητας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Η αντίρρηση μπορεί να υποβληθεί μέσω του τυποποιημένου εντύπου που θεσπίζεται σύμφωνα με το άρθρο 88.

3. Πριν αποφασίσει να συμμετάσχει ή να μην συμμετάσχει στη διαδικασία συντονισμού σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α) ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας λαμβάνει κάθε έγκριση που ενδεχομένως απαιτείται από το δίκαιο του κράτους μέλους έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας για την οποία έχει οριστεί.

Άρθρο 65

Συνέπειες της προβολής αντίρρησης ως προς τη συμπερίληψη διαδικασίας σε συντονισμό ομίλου

1. Σε περίπτωση αντίρρησης του διαχειριστού διαδικασίας αφερεγγυότητας ως προς τη συμπερίληψη της διαδικασίας για την οποία έχει οριστεί σε διαδικασία συντονισμού ομίλου, η εν λόγω διαδικασία δεν συμπεριλαμβάνεται στη διαδικασία συντονισμού ομίλου.

2. Οι εξουσίες του δικαστηρίου κατά το άρθρο 68 ή του συντονιστή που απορρέουν από την εν λόγω διαδικασία δεν ισχύουν για το εν λόγω μέλος και δεν συνεπάγονται δαπάνες για το εν λόγω μέλος.

Άρθρο 66

Επιλογή δικαστηρίου για τη διαδικασία συντονισμού ομίλου

1. Εάν τουλάχιστον τα δύο τρίτα του συνόλου των διαχειριστών που έχουν οριστεί σε διαδικασίες αφερεγγυότητας μελών του ομίλου συμφωνήσουν ότι πλέον κατάλληλο για την έναρξη της διαδικασίας συντονισμού ομίλου είναι αρμόδιο δικαστήριο άλλου κράτους μέλους, τότε αυτό το δικαστήριο έχει αποκλειστική δικαιοδοσία.

2. Η επιλογή δικαστηρίου πραγματοποιείται κατόπιν αμοιβαίας συμφωνίας η οποία συντάσσεται ή αποδεικνύεται εγγράφως. Μπορεί να πραγματοποιηθεί έως ότου η διαδικασία συντονισμού ομίλου αρχίσει σύμφωνα με το άρθρο 68.

3. Κάθε δικαστήριο εκτός του επιληφθέντος δικαστηρίου δυνάμει της παραγράφου 1 αποποιείται τη δικαιοδοσία του υπέρ του εν λόγω δικαστηρίου.

4. Η αίτηση έναρξης διαδικασίας συντονισμού ομίλου υποβάλλεται στο δικαστήριο που συμφωνείται δυνάμει του άρθρου 61.

Άρθρο 67

Συνέπειες της προβολής αντίρρησης κατά του προτεινόμενου συντονιστή

Σε περίπτωση αντίρρησης κατά του προτεινόμενου συντονιστή από διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας ο οποίος δεν έχει εκφράσει επίσης αντίρρηση σχετικά με την υπαγωγή του μέλους για το οποίο έχει οριστεί στη διαδικασία συντονισμού ομίλου, το δικαστήριο έχει τη δυνατότητα να μην ορίσει το εν λόγω πρόσωπο και να καλέσει τον διαχειριστή διαδικασίας που πρόβαλε τη σχετική αντίρρηση να υποβάλει νέα αίτηση σύμφωνα με το άρθρο 61 παράγραφος 3.

Άρθρο 68

Απόφαση έναρξης διαδικασίας συντονισμού ομίλου

1. Μετά την παρέλευση της περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 64 παράγραφος 2, το δικαστήριο μπορεί να κηρύξει την έναρξη διαδικασίας συντονισμού ομίλου, όταν κρίνει ότι πληρούνται οι όροι του άρθρου 63 παράγραφος 1. Σε αυτή την περίπτωση, το δικαστήριο:

α) ορίζει συντονιστή·

β) αποφασίζει επί του γενικού σχεδίου του συντονισμού· και

γ) αποφασίζει επί της εκτίμησης των εξόδων και επί του μεριδίου που καταβάλλεται από τα μέλη του ομίλου.

2. Η απόφαση για την έναρξη διαδικασίας συντονισμού ομίλου πρέπει να κοινοποιείται στους συμμετέχοντες διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας και στον συντονιστή.

Άρθρο 69

Μεταγενέστερη προαιρετική συμμετοχή των διαχειριστών διαδικασίας αφερεγγυότητας

1. Σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, οιοσδήποτε διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας μπορεί να αιτηθεί, κατόπιν της δικαστικής απόφασης που αναφέρεται στο άρθρο 68, τη συμπερίληψη της διαδικασίας για την οποία έχει οριστεί, όταν:

α) έχει προβληθεί αντίρρηση κατά της συμπερίληψης της διαδικασίας αφερεγγυότητας στη διαδικασία συντονισμού ομίλου· ή

β) η διαδικασία αφερεγγυότητας για μέλος του ομίλου άρχισε μετά την απόφαση του δικαστηρίου για την έναρξη διαδικασίας συντονισμού ομίλου.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 4, ο συντονιστής μπορεί να αποδεχθεί το αίτημα αφού διαβουλευθεί με τους συμμετέχοντες διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας, όταν:

α) διαπιστώσει ότι, λαμβανομένης υπόψη της φάσης στην οποία βρίσκεται η διαδικασία συντονισμού ομίλου τη χρονική στιγμή του αιτήματος, πληρούνται τα κριτήρια του άρθρου 63 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) · ή

β) όλοι οι συμμετέχοντες διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας συμφωνούν υπό τους όρους που προβλέπονται στο εθνικό τους δίκαιο.

3. Ο συντονιστής ενημερώνει το δικαστήριο και τους συμμετέχοντες διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας σχετικά με την απόφασή του σύμφωνα με την παράγραφο 2 και σχετικά με τους λόγους στους οποίους βασίζεται.

4. Κάθε συμμετέχων διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας ή κάθε διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας του οποίου η αίτηση να συμπεριληφθεί στη διαδικασία συντονισμού ομίλου έχει απορριφθεί δύναται να προσβάλει την απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 2, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο έχει αρχίσει διαδικασία συντονισμού σε επίπεδο ομίλου.

Άρθρο 70

Συστάσεις και σχέδιο συντονισμού σε επίπεδο ομίλου

1. Κατά τη διεξαγωγή των διαδικασιών αφερεγγυότητας, οι οικείοι διαχειριστές λαμβάνουν υπόψη τις συστάσεις του συντονιστή και το περιεχόμενο του σχεδίου συντονισμού ομίλου που αναφέρεται στο άρθρο 72 παράγραφος 1.

2. Ο διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας δεν είναι υποχρεωμένος να ακολουθεί καθ' ολοκληρία ή εν μέρει τις συστάσεις του συντονιστή ή το σχέδιο συντονισμού ομίλου.

Αν δεν ακολουθεί τις συστάσεις του συντονιστή ή το σχέδιο συντονισμού ομίλου, εκθέτει τους λόγους στα πρόσωπα ή τους φορείς στους οποίους υποβάλλει έκθεση δυνάμει του εθνικού του δικαίου, και στον συντονιστή.

Υποτμήμα 2

Γενικές Διατάξεις

Άρθρο 71

Συντονιστής

1. Ο συντονιστής είναι πρόσωπο επιλέξιμο σύμφωνα με το δίκαιο κράτους μέλους να ενεργεί ως διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας.

2. Ο συντονιστής δεν πρέπει να είναι ένας από τους διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας που ορίζονται να ενεργήσουν για οιοδήποτε μέλος του ομίλου και δεν παρουσιάζει καμία σύγκρουση συμφερόντων σε σχέση με τα μέλη του ομίλου, τους πιστωτές τους και τους διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας που ορίζονται για οιοδήποτε μέλος του ομίλου.

Άρθρο 72

Καθήκοντα και δικαιώματα του συντονιστή

1. Ο συντονιστής:

α) προσδιορίζει και περιγράφει συστάσεις για τη συντονισμένη διεξαγωγή της διαδικασίας αφερεγγυότητας·

β) υποβάλλει σχέδιο συντονισμού ομίλου, το οποίο προσδιορίζει, περιγράφει και προτείνει πλήρη δέσμη μέτρων για την ολοκληρωμένη προσέγγιση της εξυγίανσης των μελών του ομίλου. Συγκεκριμένα, το σχέδιο μπορεί να περιέχει προτάσεις για:

i) μέτρα αποκατάστασης των οικονομικών επιδόσεων και της χρηματοοικονομικής ευρωστίας του ομίλου ή οιουδήποτε τμήματός του·

ii) τη διευθέτηση διαφορών που ανακύπτουν εντός του ομίλου, όσον αφορά συναλλαγές εντός του ομίλου και ανακλητικές αξιώσεις·

iii) συμφωνίες μεταξύ των διαχειριστών της διαδικασίας αφερεγγυότητας των αφερέγγυων μελών του ομίλου.

2. Ο συντονιστής μπορεί επίσης:

α) να εκφέρει γνώμη και να συμμετέχει, ιδίως λαμβάνοντας μέρος στις συνελεύσεις των πιστωτών, σε κάθε διαδικασία που αφορά οποιοδήποτε μέλος του ομίλου·

β) να μεσολαβεί σε διαφορές μεταξύ δύο ή περισσότερων διαχειριστών διαδικασίας αφερεγγυότητας που έχουν οριστεί για μέλη του ομίλου·

γ) να παρουσιάζει και να επεξηγεί το σχέδιο συντονισμού ομίλου στα πρόσωπα ή τους φορείς στα οποία υποβάλλει έκθεση βάσει της εθνική του νομοθεσίας·

δ) να ζητεί πληροφορίες από οιονδήποτε διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας όσον αφορά οιοδήποτε μέλος του ομίλου, οι οποίες είναι ή ενδέχεται να είναι χρήσιμες κατά τον καθορισμό και την περιγραφή στρατηγικών και μέτρων για τον συντονισμό των διαδικασιών ·και

ε) να ζητεί αναστολή για διάστημα έως έξι μηνών της διαδικασίας που έχει αρχίσει για οιοδήποτε μέλος του ομίλου, υπό τον όρο ότι η αναστολή αυτή είναι αναγκαία για την ορθή υλοποίηση του σχεδίου και προς όφελος των πιστωτών στη διαδικασία για την οποία ζητείται η αναστολή, ή να ζητεί την άρση κάθε υφιστάμενης αναστολής. Το σχετικό αίτημα υποβάλλεται στο δικαστήριο που κήρυξε την έναρξη της διαδικασίας για την οποία ζητείται η αναστολή.

3. Το σχέδιο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) δεν πρέπει να περιλαμβάνει συστάσεις περί ενοποίησης διαδικασιών ή των πτωχευτικών περιουσιών.

4. Τα καθήκοντα και τα δικαιώματα του συντονιστή, ως ορίζονται στο παρόν άρθρο, δεν επεκτείνονται σε κανένα άλλο μέλος του ομίλου που δεν συμμετέχει στη διαδικασία συντονισμού ομίλου.

5. Ο συντονιστής εκτελεί τα καθήκοντά του με αμεροληψία και με τη δέουσα επιμέλεια.

6. Όταν ο συντονιστής κρίνει ότι η εκπλήρωση των καθηκόντων του επιβάλλει σημαντική αύξηση των εξόδων σε σύγκριση με την εκτίμηση εξόδων που αναφέρεται στο άρθρο 61 παράγραφος 3 στοιχείο δ), και, σε κάθε περίπτωση, όταν τα έξοδα υπερβαίνουν το 10 % των εκτιμώμενων εξόδων, ο συντονιστής:

α) ενημερώνει πάραυτα τους συμμετέχοντες διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας και

β) ζητεί την πρότερη έγκριση του δικαστηρίου που κηρύσσει την έναρξη της διαδικασίας συντονισμού ομίλου.

Άρθρο 73

Γλώσσες

1. Ο συντονιστής επικοινωνεί με τον διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας συμμετέχοντος μέλους του ομίλου στη γλώσσα που συμφωνείται με τον διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας ή, ελλείψει συμφωνίας, στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης και του δικαστηρίου που κήρυξε την έναρξη της διαδικασίας για το συγκεκριμένο μέλος του ομίλου.

2. Ο συντονιστής επικοινωνεί με το δικαστήριο στην επίσημη γλώσσα του εν λόγω δικαστηρίου.

Άρθρο 74

Συνεργασία μεταξύ των διαχειριστών διαδικασίας αφερεγγυότητας και του συντονιστή

1. Οι διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας που ορίζονται για μέλη του ομίλου και ο συντονιστής συνεργάζονται κατά τρόπο ώστε η συνεργασία αυτή να μην είναι ασύμβατη με τους κανόνες που εφαρμόζονται στην αντίστοιχη διαδικασία.

2. Ειδικότερα, οι διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας κοινοποιούν κάθε πληροφορία που ο συντονιστής χρειάζεται για την εκτέλεση των καθηκόντων του.

Άρθρο 75

Ανάκληση του διορισμού του συντονιστή

Το δικαστήριο ανακαλεί τον διορισμό του συντονιστή αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αιτήματος του διαχειριστού διαδικασίας αφερεγγυότητας ενός συμμετέχοντος μέλους του ομίλου εάν:

α) ο συντονιστής ενεργεί εις βάρος των πιστωτών ενός συμμετέχοντος μέλους του ομίλου· ή

β) ο συντονιστής αδυνατεί να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου.

Άρθρο 76

Οφειλέτης με δικαίωμα διαχείρισης

Οι διατάξεις που ισχύουν στο παρόν κεφάλαιο για τον διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας ισχύουν επίσης, κατά το δέον, και για τον οφειλέτη με δικαίωμα διαχείρισης.

Άρθρο 77

Έξοδα και κατανομή

1. Η αμοιβή του συντονιστή πρέπει να είναι επαρκής, ανάλογη προς τα εκτελούμενα καθήκοντα και απηχούσα εύλογες δαπάνες.

2. Κατά την ολοκλήρωση των καθηκόντων του, ο συντονιστής καταρτίζει την τελική κατάσταση εξόδων και το μερίδιο που πρέπει να καταβληθεί από κάθε μέλος και υποβάλλει τη δήλωση αυτή σε κάθε συμμετέχοντα διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας και στο δικαστήριο που κηρύσσει την έναρξη της διαδικασίας συντονισμού.

3. Ελλείψει αντιρρήσεων από τους διαχειριστές διαδικασίας αφερεγγυότητας εντός 30 ημερών από την παραλαβή της κατάστασης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, τα έξοδα και το μερίδιο που πρέπει να καταβάλει κάθε μέλος θα θεωρούνται συμφωνηθέντα. Η κατάσταση υποβάλλεται στο δικαστήριο που κηρύσσει την έναρξη της διαδικασίας συντονισμού προς επικύρωση.

4. Σε περίπτωση αντίρρησης, το δικαστήριο που έχει κηρύξει την έναρξη της διαδικασίας συντονισμού ομίλου αποφασίζει, κατόπιν αίτησης του συντονιστή ή οιουδήποτε διαχειριστού διαδικασίας αφερεγγυότητας, σχετικά με τα έξοδα και το μερίδιο που καταβάλλεται από κάθε μέλος σύμφωνα με τα κριτήρια της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, λαμβάνοντας υπόψη την εκτίμηση των εξόδων που αναφέρεται στο άρθρο 68 παράγραφος 1 και, κατά περίπτωση, στο άρθρο 72 παράγραφος 6.

5. Κάθε συμμετέχων διαχειριστής διαδικασίας αφερεγγυότητας δύναται να προσβάλει την απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 4 σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο έχει αρχίσει η διαδικασία συντονισμού ομίλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Άρθρο 78

Προστασία δεδομένων

1. Οι εθνικές διατάξεις για την εφαρμογή της οδηγίας 95/46/ΕΚ εφαρμόζονται για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, εφόσον δεν θίγονται οι διαδικασίες επεξεργασίας που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 της οδηγίας 95/46/ΕΚ.

2. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 εφαρμόζεται στην επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται από την Επιτροπή σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 79

Αρμοδιότητες των κρατών μελών σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στα εθνικά μητρώα αφερεγγυότητας

1. Κάθε κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή το όνομα του φυσικού η νομικού προσώπου, της δημόσιας αρχής, υπηρεσίας ή οποιουδήποτε άλλου φορέα ορίζεται από το εθνικό δίκαιο για την άσκηση των λειτουργιών του διαχειριστού επεξεργασίας σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 95/46/ΕΚ, με σκοπό τη δημοσίευσή του στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να υλοποιηθούν τα τεχνικά μέτρα για την κατοχύρωση της ασφάλειας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στα εθνικά τους μητρώα αφερεγγυότητας που αναφέρονται στο άρθρο 24.

3. Τα κράτη μέλη έχουν την ευθύνη να ελέγξουν ότι ο διαχειριστής επεξεργασίας που ορίζεται από το εθνικό δίκαιο σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 95/46/ΕΚ διασφαλίζει τη συμμόρφωση προς τις αρχές που πρέπει να τηρούνται ως προς την ποιότητα των δεδομένων, ιδίως σε ό,τι αφορά την ακρίβεια και την ενημέρωση των δεδομένων που αποθηκεύονται στα εθνικά μητρώα αφερεγγυότητας.

4. Τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα, σύμφωνα με την οδηγία 95/46/ΕΚ, για τη συλλογή και την αποθήκευση δεδομένων σε εθνικές βάσεις δεδομένων και για τις αποφάσεις που λαμβάνονται ώστε να καταστούν τα δεδομένα αυτά διαθέσιμα στο διασυνδεδεμένο μητρώο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης.

5. Στο πλαίσιο της πληροφόρησης που πρέπει να παρέχεται στα πρόσωπα στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα ώστε να μπορούν να ασκήσουν τα δικαιώματά τους, και ιδίως το δικαίωμα διαγραφής των δεδομένων, τα κράτη μέλη ενημερώνουν τα πρόσωπα στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα σχετικά με την περίοδο προσβασιμότητας που ισχύει για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αποθηκεύονται στα μητρώα αφερεγγυότητας.

Άρθρο 80

Αρμοδιότητες της Επιτροπής σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

1. Η Επιτροπή ασκεί τις αρμοδιότητες του υπεύθυνου επεξεργασίας σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 σύμφωνα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.

2. Η Επιτροπή καθορίζει τις αναγκαίες πολιτικές και εφαρμόζει τις αναγκαίες τεχνικές λύσεις για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της εντός του πεδίου λειτουργιών του υπεύθυνου επεξεργασίας.

3. Η Επιτροπή υλοποιεί τα τεχνικά μέτρα που απαιτούνται για την κατοχύρωση της ασφάλειας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά τη διαβίβαση, ιδίως την εμπιστευτικότητα και την ακεραιότητα οποιασδήποτε διαβίβασης προς και από τη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης.

4. Οι υποχρεώσεις της Επιτροπής δεν θίγουν τις αρμοδιότητες των κρατών μελών και άλλων φορέων για το περιεχόμενο και τη λειτουργία των διασυνδεδεμένων εθνικών βάσεων δεδομένων που τελούν υπό τη διαχείρισή τους.

Άρθρο 81

Υποχρεώσεις πληροφόρησης

Με την επιφύλαξη των πληροφοριών που παρέχονται στα πρόσωπα στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα σύμφωνα με τα άρθρα 11 και 12 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001, η Επιτροπή ενημερώνει τα εν λόγω πρόσωπα, μέσω δημοσίευσης στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, σχετικά με τον ρόλο της στην επεξεργασία των δεδομένων και σχετικά με τους σκοπούς της επεξεργασίας.

Άρθρο 82

Αποθήκευση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

Σε ό,τι αφορά την πληροφόρηση από διασυνδεδεμένες εθνικές βάσεις δεδομένων, δεν αποθηκεύεται στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης κανένα δεδομένο προσωπικού χαρακτήρα σχετικά με τα πρόσωπα στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα. Όλα τα δεδομένα αυτά αποθηκεύονται σε εθνικές βάσεις δεδομένων που τελούν υπό τη διαχείριση των κρατών μελών ή άλλων φορέων.

Άρθρο 83

Πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης (E-justice)

Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αποθηκεύονται στα εθνικά μητρώα αφερεγγυότητας του άρθρου 24 είναι προσβάσιμα μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης (E-justice) για όσο διάστημα παραμένουν διαθέσιμα σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο εθνικό δίκαιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 84

Χρονική ισχύς

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο στις διαδικασίες αφερεγγυότητας που άρχισαν μετά … (*). Οι πράξεις που διενεργήθηκαν από τον οφειλέτη πριν από την ημερομηνία αυτή, εξακολουθούν να διέπονται από το εφαρμοστέο τη στιγμή που διενεργήθηκαν δίκαιο.

2. Παρά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 91 του παρόντος κανονισμού, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ.1346/2000 εξακολουθεί να εφαρμόζεται στις διαδικασίες αφερεγγυότητας που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού και έχουν αρχίσει πριν από την … (*).

Άρθρο 85

Σχέσεις με Συμβάσεις

1. Ο παρών κανονισμός αντικαθιστά, ως προς το ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής του, και στις σχέσεις μεταξύ κρατών μελών, τις Συμβάσεις που έχουν συναφθεί μεταξύ δύο ή περισσοτέρων από τα κράτη αυτά, και ιδίως:

α) τη Σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Γαλλίας περί της δικαστικής αρμοδιότητας, της ισχύος και της εκτελέσεως δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπεγράφη στο Παρίσι, στις 8 Ιουλίου 1899·

β) τη Σύμβαση μεταξύ Βελγίου και Αυστρίας περί πτωχεύσεως, πτωχευτικού συμβιβασμού και αναστολής πληρωμών (με το πρόσθετο πρωτόκολλο της 13ης Ιουνίου 1973), που υπεγράφη στις Βρυξέλλες, στις 16 Ιουλίου 1969·

γ) τη Σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και των Κάτω Χωρών περί της δικαστικής αρμοδιότητας, της πτωχεύσεως και της ισχύος και εκτελέσεως δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπεγράφη στις Βρυξέλλες, στις 28 Μαρτίου 1925·

δ) τη Συνθήκη μεταξύ Γερμανίας και Αυστρίας περί πτωχεύσεως και πτωχευτικού συμβιβασμού, που υπεγράφη στη Βιέννη, στις 25 Μαΐου 1979·

ε) τη Σύμβαση μεταξύ Γαλλίας και Αυστρίας για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων στον τομέα της πτώχευσης, που υπεγράφη στη Βιέννη, στις 27 Φεβρουαρίου 1979·

στ) τη Σύμβαση μεταξύ της Γαλλίας και της Ιταλίας περί εκτελέσεως αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, που υπεγράφη στη Ρώμη, στις 3 Ιουνίου 1930·

ζ) τη Σύμβαση μεταξύ Ιταλίας και Αυστρίας περί πτωχεύσεως και πτωχευτικού συμβιβασμού, που υπεγράφη στη Ρώμη, στις 12 Ιουλίου 1977·

η) τη Σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου των Κάτω Χωρών και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας περί της αμοιβαίας αναγνωρίσεως και εκτελέσεως των αποφάσεων και άλλων εκτελεστών τίτλων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, που υπεγράφη στη Χάγη, στις 30 Αυγούστου 1962·

θ) τη Σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και του Βασιλείου του Βελγίου περί αμοιβαίας εκτελέσεως αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, και το πρωτόκολλό της, που υπεγράφη στις Βρυξέλλες, στις 2 Μαΐου 1934·

ι) την περί πτωχεύσεως Σύμβαση μεταξύ Δανίας, Φινλανδίας, Νορβηγίας, Σουηδίας και Ισλανδίας, που υπεγράφη στην Κοπεγχάγη, στις 7 Νοεμβρίου 1933·

ια) την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για ορισμένες διεθνείς πτυχές της πτωχεύσεως, που υπεγράφη στην Κωνσταντινούπολη, στις 5 Ιουνίου 1990·

ιβ) τη Συμφωνία μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και του Βασιλείου της Ελλάδος περί της αμοιβαίας αναγνωρίσεως και εκτελέσεως των δικαστικών αποφάσεων, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 18 Ιουνίου 1959·

(*) Ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού

ιγ) τη Συμφωνία μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας περί της αμοιβαίας αναγνωρίσεως και εκτελέσεως διαιτητικών αποφάσεων και διαιτητικών συμβιβασμών για εμπορικά θέματα, η οποία υπογράφηκε στο Βελιγράδι στις 18 Μαρτίου 1960·

ιδ) τη Σύμβαση μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Ιταλίας για την αμοιβαία δικαστική συνεργασία σε αστικές και διοικητικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 3 Δεκεμβρίου 1960·

ιε) τη Συμφωνία μεταξύ της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και του Βασιλείου του Βελγίου για τη δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βελιγράδι στις 24 Σεπτεμβρίου 1971·

ιστ) τη Σύμβαση μεταξύ των κυβερνήσεων Γιουγκοσλαβίας και Γαλλίας περί της αναγνωρίσεως και εκτελέσεως αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι στις 18 Μαΐου 1971·

ιζ) τη Συμφωνία μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί δικαστικής αρωγής επί αστικών και ποινικών θεμάτων, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 22 Οκτωβρίου 1980, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας και Ελλάδος·

ιη) τη Συμφωνία μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Κυπριακής Δημοκρατίας περί Νομικής Αρωγής επί Αστικών και Ποινικών Υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 23 Απριλίου 1982, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας και Κύπρου·

ιθ) τη Συνθήκη μεταξύ των κυβερνήσεων της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας περί δικαστικής αρωγής, αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων επί αστικών, οικογενειακών και εμπορικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι στις 10 Μαΐου 1984, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας και Γαλλίας·

κ) τη Συνθήκη μεταξύ Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και Ιταλικής Δημοκρατίας περί δικαστικής αρωγής επί αστικών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στην Πράγα στις 6 Δεκεμβρίου 1985, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας και Ιταλίας·

κα) τη Συμφωνία μεταξύ Δημοκρατίας της Λετονίας, Δημοκρατίας της Εσθονίας και Δημοκρατίας της Λιθουανίας περί δικαστικής αρωγής και νομικών σχέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Ταλίν στις 11 Νοεμβρίου 1992·

κβ) τη Συμφωνία μεταξύ Εσθονίας και Πολωνίας για την παροχή δικαστικής αρωγής και για νομικές σχέσεις σε αστικές, εργατικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Ταλίν στις 27 Νοεμβρίου 1998·

κγ) τη Συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Λιθουανίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής αρωγής και νομικών σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές, εργατικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία, στις 26 Ιανουαρίου 1993·

κδ) τη Σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί Νομικής Συνδρομής επί Αστικών και Ποινικών Υποθέσεων και το Πρωτόκολλό της, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 19 Οκτωβρίου 1972·

κε) τη Σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας περί Νομικής Συνδρομής επί Αστικών και Ποινικών Υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι στις 5 Νοεμβρίου 1974·

κστ) τη Συμφωνία μεταξύ Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί νομικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 10 Απριλίου 1976·

κζ) τη Συμφωνία μεταξύ Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και Κυπριακής Δημοκρατίας περί νομικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 29 Απριλίου 1983·

κη) τη Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας περί νομικής συνδρομής σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 18 Ιανουαρίου 1989·

κθ) τη Συνθήκη μεταξύ της Ρουμανίας και της Τσεχικής Δημοκρατίας περί νομικής συνδρομής σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 11 Ιουλίου 1994·

λ) τη Συνθήκη μεταξύ της Ρουμανίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας περί νομικής συνδρομής και νομικών σχέσεων σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 15 Μαΐου 1999.

2. Οι Συμβάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 συνεχίζουν να παράγουν αποτελέσματα, όσον αφορά διαδικασίες που άρχισαν πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1346/2000·

3. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται:

α) σε κάθε κράτος μέλος, κατά το μέτρο που είναι ασυμβίβαστος με υποχρεώσεις σε πτωχευτικές υποθέσεις που προκύπτουν από σύμβαση η οποία έχει συναφθεί από το κράτος μέλος αυτό με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες, πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1346/2000·

β) στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας, κατά το μέτρο που είναι ασυμβίβαστος με υποχρεώσεις σε πτωχευτικές υποθέσεις και σε υποθέσεις εκκαθάρισης αφερέγγυων εταιρειών που προκύπτουν από συμφωνίες με την Κοινοπολιτεία, οι οποίες ίσχυαν κατά το χρόνο ενάρξεως ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1346/2000.

Άρθρο 86

Πληροφορίες σχετικά με το εθνικό και το ενωσιακό δίκαιο αφερεγγυότητας

1. Τα κράτη μέλη παρέχουν, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις που δημιουργήθηκε με την απόφαση 2001/470/ΕΚ του Συμβουλίου ([1]), σύντομη περιγραφή της εθνικής τους νομοθεσίας και των διαδικασιών σχετικά με την αφερεγγυότητα, ιδίως όσον αφορά τα θέματα που απαριθμούνται στο άρθρο 7 παράγραφος 2, προκειμένου να διατεθούν οι πληροφορίες αυτές στο κοινό.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν τακτικά τις πληροφορίες της παραγράφου 1.

3. Η Επιτροπή θα διαθέσει στο κοινό πληροφορίες σχετικά με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 87

Διασύνδεση των μητρώων

Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τη διασύνδεση των μητρώων αφερεγγυότητας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 25. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 89 παράγραφος 3.

Άρθρο 88

Κατάρτιση και μεταγενέστερες τροποποιήσεις των τυποποιημένων εντύπων

Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για την κατάρτιση και, όπου απαιτείται, την τροποποίηση των εντύπων που προβλέπονται στο άρθρο 27 παράγραφος 4, στα άρθρα 54 και 55 και στο άρθρο 64 παράγραφος 2. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 89 παράγραφος 2.

Άρθρο 89

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζεται το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

3. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 90

Ρήτρα αναθεώρησης

1. Το αργότερο … (*), και στη συνέχεια ανά πέντε έτη, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση συνοδεύεται, όπου απαιτείται, από πρόταση προσαρμογής του παρόντος κανονισμού.

2. Το αργότερο … (**), η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της διαδικασίας συντονισμού σε επίπεδο ομίλου. Η έκθεση συνοδεύεται, όπου απαιτείται, από πρόταση προσαρμογής του παρόντος κανονισμού.

3. Το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2016, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή μελέτη σχετικά με διασυνοριακά ζητήματα που προκύπτουν στο πεδίο της ευθύνης και της παύσης των διευθυντών.

4. Το αργότερο … (***), η Επιτροπή θα υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή μελέτη σχετικά με την καταχρηστική άγρα δικαστηρίου.

([1]) Απόφαση 2001/470/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαΐου 2001 σχετικά με τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 174 της 27.6.2001, σ. 25).

(*) Δέκα έτη μετά την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

(**) Πέντε έτη μετά την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

(***) Τρία έτη μετά την έναρξη εφαρμογής.

Άρθρο 91

Κατάργηση

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 καταργείται.

Οι αναφορές στον καταργούμενο κανονισμό νοούνται ως αναφορές στον παρόντα κανονισμό και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του Παραρτήματος Δ του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 92

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από … (*) με την εξαίρεση των εξής διατάξεων:

α) του άρθρου 86, το οποίο εφαρμόζεται από … (**)·

β) του άρθρου 24 παράγραφος 1, το οποίο εφαρμόζεται από … (***)· και

γ) του άρθρου 25, το οποίο εφαρμόζεται από … (****).

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα τις Συνθήκες.

…,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Ο Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*
…	…

(*) 24 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.
(**) 12 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.
(***) 36 μήνες μετά την έναρξη της ισχύος του παρόντος κανονισμού.
(****) 48 μήνες μετά την έναρξη της ισχύος του παρόντος κανονισμού

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

Διαδικασίες αφερεγγυότητας του άρθρου 2 σημείο 4

BELGIQUE/BELGIË

— Het faillissement/La faillite,

— De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,

— De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/ La réorganisation judiciaire par accord amiable,

— De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,

— De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,

— De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites,

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs,

— Reorganizace,

— Oddlužení,

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren,

— Das gerichtliche Vergleichsverfahren,

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren,

— Das Insolvenzverfahren,

EESTI

— Pankrotimenetlus,

— Võlgade ümberkujundamise menetlus,

ÉIRE/IRELAND

— Compulsory winding-up by the court,

— Bankruptcy,

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,

— Winding-up in bankruptcy of partnerships,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,

— Examinership,

— Debt Relief Notice,

— Debt Settlement Arrangement,

— Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση,

— Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,

— Σχέδιο αναδιοργάνωσης,

— Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,

— Διαδικασία Εξυγίανσης,

ESPAÑA

— Concurso,

— Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,

— Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,

— Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,

FRANCE

— Sauvegarde,

— Sauvegarde accélérée,

— Sauvegarde financière accélérée,

— Redressement judiciaire,

— Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

— Stečajni postupak,

ITALIA

— Fallimento,

— Concordato preventivo,

— Liquidazione coatta amministrativa,

— Amministrazione straordinaria,

— Accordi di ristrutturazione,

— Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano),

— Liquidazione dei beni,

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,

— Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,

— Διάταγμα Παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

— Tiesiskās aizsardzības process,

— Juridiskās personas maksātnespējas process,

— Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

— Įmonės restruktūrizavimo byla,

— Įmonės bankroto byla,

— Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,

— Fizinio asmens bankroto procesas,

LUXEMBOURG

— Faillite,

— Gestion contrôlée,

— Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),

— Régime spécial de liquidation du notariat,

— Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Csődeljárás,

— Felszámolási eljárás,

MALTA

— Xoljiment,

— Amministrazzjoni,

— Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,

— Stralċ mill-Qorti,

— Falliment f'każ ta' kummerċjant,

— Proċedura biex kumpanija tirkupra',

NEDERLAND

— Het faillissement,

— De surséance van betaling,

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Schuldenregulierungsverfahren,

— Das Abschöpfungsverfahren,

— Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

— Postępowanie naprawcze,

— Upadłość obejmująca likwidację,

— Upadłość z możliwością zawarcia układu,

PORTUGAL

— Processo de insolvência,

— Processo especial de revitalização,

ROMÂNIA

— Procedura insolvenței,

— Reorganizarea judiciară,

— Procedura falimentului,

— Concordatul preventiv,

SLOVENIJA

— Postopek preventivnega prestrukturiranja,

— Postopek prisilne poravnave,

— Postopek poenostavljene prisilne poravnave,

— Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja and postopek stečaja zapuščine,

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie,

— Reštrukturalizačné konanie,

— Oddlženie,

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs,

— Yrityssaneeraus/företagssanering,

— Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner,

SVERIGE

— Konkurs,

— Företagsrekonstruktion,

— Skuldsanering,

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),

— Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,

— Voluntary arrangements under insolvency legislation,

— Bankruptcy or sequestration.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

Διαχειριστές της διαδικασίας αφερεγγυότητας του άρθρου 2 σημείο 5

BELGIQUE/BELGIË

— De curator/Le curateur,

— De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué,

— De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,

— De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,

— De vereffenaar/Le liquidateur,

— De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

— Назначен предварително временен синдик,

— Временен синдик,

— (Постоянен) синдик,

— Служебен синдик,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Insolvenční správce,

— Předběžný insolvenční správce,

— Oddělený insolvenční správce,

— Zvláštní insolvenční správce,

— Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter,

— Vergleichsverwalter,

— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),

— Verwalter,

— Insolvenzverwalter,

— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),

— Treuhänder,

— Vorläufiger Insolvenzverwalter,

— Vorläufiger Sachwalter,

EESTI

— Pankrotihaldur,

— Ajutine pankrotihaldur,

— Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND

— Liquidator,

— Official Assignee,

— Trustee in bankruptcy,

— Provisional Liquidator,

— Examiner,

— Personal Insolvency Practitioner,

— Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

— Ο σύνδικος,

— Ο εισηγητής,

— Η επιτροπή των πιστωτών,

— Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

— Administrador concursal,

— Mediador concursal,

FRANCE

— Mandataire judiciaire,

— Liquidateur,

— Administrateur judiciaire,

— Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

— Stečajni upravitelj,

— Privremeni stečajni upravitelj,

— Stečajni povjerenik,

— Povjerenik,

ITALIA

— Curatore,

— Commissario giudiziale,

— Commissario straordinario,

— Commissario liquidatore,

— Liquidatore giudiziale,

— Professionista nominato dal Tribunale,

— Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,

— Liquidatore,

ΚΥΠΡΟΣ

— Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,

— Επίσημος Παραλήπτης,

— Διαχειριστής της Πτώχευσης,

LATVIJA

— Maksātnespējas procesa administrators,

LIETUVA

— Bankroto administratorius,

— Restruktūrizavimo administratorius,

LUXEMBOURG

— Le curateur,

— Le commissaire,

— Le liquidateur,

— Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,

— Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Vagyonfelügyelő,

— Felszámoló,

MALTA

— Amministratur Proviżorju,

— Riċevitur Uffiċjali,

— Stralċjarju,

— Manager Speċjali,

— Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,

— Kontrolur Speċjali,

NEDERLAND

— De curator in het faillissement,

— De bewindvoerder in de surséance van betaling,

— De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

— Masseverwalter,

— Sanierungsverwalter,

— Ausgleichsverwalter,

— Besonderer Verwalter,

— Einstweiliger Verwalter,

— Sachwalter,

— Treuhänder,

— Insolvenzgericht,

— Konkursgericht,

POLSKA

— Syndyk,

— Nadzorca sądowy,

— Zarządca,

PORTUGAL

— Administrador da insolvência,

— Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

— Practician în insolvență,

— Administrator concordatar,

— Administrator judiciar,

— Lichidator judiciar,

SLOVENIJA

— Upravitelj,

SLOVENSKO

— Predbežný správca,

— Správca,

SUOMI/FINLAND

— Pesänhoitaja/boförvaltare,

— Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

— Förvaltare,

— Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM

— Liquidator,

— Supervisor of a voluntary arrangement,

— Administrator,

— Official Receiver,

— Trustee,

— Provisional Liquidator,

— Interim Receiver,

— Judicial factor.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

Καταργούμενος κανονισμός με κατάλογο των διαδοχικών τροποποιήσεων

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 160 της 30.6.2000, σ. 1)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 603/2005 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 100 της 20.4.2005, σ. 1)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 694/2006 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 121 της 6.5.2006, σ. 1)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1791/2006 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 1)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 681/2007 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 159 της 20.6.2007, σ. 1)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 788/2008 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 213 της 8.8.2008, σ. 1)

Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 210/2010 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 65 της 13.3.2010, σ. 1)

Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 583/2011 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 52)

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 517/2013 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 158 της 10.6.2013, σ. 1)

Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 663/2014 του Συμβουλίου
(ΕΕ L 179 της 19.6.2014, σ. 4)

Πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση
(ΕΕ L 236 της 23.9.2003, σ. 33)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ

Πίνακας αντιστοιχίας

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000	Ο παρών κανονισμός
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2 εισαγωγική φράση	Άρθρο 2 εισαγωγική φράση
Άρθρο 2, στοιχείο α)	Άρθρο 2, στοιχείο 4)
Άρθρο 2, στοιχείο β)	Άρθρο 2, στοιχείο 5)
Άρθρο 2, στοιχείο γ)	—
Άρθρο 2 στοιχείο δ)	Άρθρο 2, στοιχείο 6)
Άρθρο 2, στοιχείο ε)	Άρθρο 2, στοιχείο 7)
Άρθρο 2 στοιχείο στ)	Άρθρο 2, στοιχείο 8)
Άρθρο 2 στοιχείο ζ), εισαγωγική φράση	Άρθρο 2 στοιχείο 9) εισαγωγική φράση
Άρθρο 2 στοιχείο ζ) πρώτη περίπτωση	Άρθρο 2, στοιχείο 9) σημείο vii)
Άρθρο 2 στοιχείο ζ) δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 2, στοιχείο 9) σημείο iv)
Άρθρο 2 στοιχείο ζ) τρίτη περίπτωση	Άρθρο 2, στοιχείο 9) σημείο viii)
Άρθρο 2, στοιχείο η)	Άρθρο 2, στοιχείο 10)
—	Άρθρο 2, στοιχεία 1) έως 3) και 11) έως 13)
—	άρθρο 2, στοιχείο 9) σημεία i) έως iii) και σημεία v) και vi)
Άρθρο 3	Άρθρο 3
—	Άρθρο 4
—	Άρθρο 5
—	Άρθρο 6
Άρθρο 4	Άρθρο 7
Άρθρο 5	Άρθρο 8
Άρθρο 6	Άρθρο 9
Άρθρο 7	Άρθρο 10
Άρθρο 8	Άρθρο 11 παράγραφος 1
—	Άρθρο 11 παράγραφος 2
Άρθρο 9	Άρθρο 12
Άρθρο 10	Άρθρο 13 παράγραφος 1
—	Άρθρο 13 παράγραφος 2

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000	Ο παρών κανονισμός
Άρθρο 11	Άρθρο 14
Άρθρο 12	Άρθρο 15
Άρθρο 13 πρώτη περίπτωση	Άρθρο 16 στοιχείο α
Άρθρο 13 δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 16 στοιχείο β
Άρθρο 14 πρώτη περίπτωση	Άρθρο 17 στοιχείο α
Άρθρο 14 δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 17 στοιχείο β
Άρθρο 14 τρίτη περίπτωση	Άρθρο 17 στοιχείο γ
Άρθρο 15	Άρθρο 18
Άρθρο 16	Άρθρο 19
Άρθρο 17	Άρθρο 20
Άρθρο 18	Άρθρο 21
Άρθρο 19	Άρθρο 22
Άρθρο 20	Άρθρο 23
—	Άρθρο 24
—	Άρθρο 25
—	Άρθρο 26
—	Άρθρο 27
Άρθρο 21 παρ. 1	Άρθρο 28 παράγραφος 2
Άρθρο 21 παρ. 2	Άρθρο 28 παράγραφος 1
Άρθρο 22	Άρθρο 29
Άρθρο 23	Άρθρο 30
Άρθρο 24	Άρθρο 31
Άρθρο 25	Άρθρο 32
Άρθρο 26	Άρθρο 33
Άρθρο 27	Άρθρο 34
Άρθρο 28	Άρθρο 35
—	Άρθρο 36
Άρθρο 29	Άρθρο 37 παράγραφος 1
—	Άρθρο 37 παράγραφος 2
—	Άρθρο 38
—	Άρθρο 39

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000	Ο παρών κανονισμός
Άρθρο 30	Άρθρο 40
Άρθρο 31	Άρθρο 41
—	Άρθρο 42
—	Άρθρο 43
—	Άρθρο 44
Άρθρο 32	Άρθρο 45
Άρθρο 33	Άρθρο 46
Άρθρο 34 παρ. 1	Άρθρο 47 παράγραφος 1
Άρθρο 34 παρ. 2	Άρθρο 47 παράγραφος 2
Άρθρο 34 παρ. 3	—
—	Άρθρο 48
Άρθρο 35	Άρθρο 49
Άρθρο 36	Άρθρο 50
Άρθρο 37	Άρθρο 51
Άρθρο 38	Άρθρο 52
Άρθρο 39	Άρθρο 53
Άρθρο 40	Άρθρο 54
Άρθρο 41	Άρθρο 55
Άρθρο 42	—
—	Άρθρο 56
—	Άρθρο 57
—	Άρθρο 58
—	Άρθρο 59
—	Άρθρο 60
—	Άρθρο 61
—	Άρθρο 62
—	Άρθρο 63
—	Άρθρο 64
—	Άρθρο 65
—	Άρθρο 66
—	Άρθρο 67

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000	Ο παρών κανονισμός
—	Άρθρο 68
—	Άρθρο 69
—	Άρθρο 70
—	Άρθρο 71
—	Άρθρο 72
—	Άρθρο 73
—	Άρθρο 74
—	Άρθρο 75
—	Άρθρο 76
—	Άρθρο 77
—	Άρθρο 78
—	Άρθρο 79
—	Άρθρο 80
—	Άρθρο 81
—	Άρθρο 82
—	Άρθρο 83
Άρθρο 43	Άρθρο 84 παράγραφος 1
—	Άρθρο 84 παράγραφος 2
Άρθρο 44	Άρθρο 85
—	Άρθρο 86
Άρθρο 45	—
—	Άρθρο 87
—	Άρθρο 88
—	Άρθρο 89
Άρθρο 46	Άρθρο 90 παράγραφος 1
—	Άρθρο 90 παράγραφοι 2 έως 4
—	Άρθρο 91
Άρθρο 47	Άρθρο 92
Παράρτημα Α	Παράρτημα Α
Παράρτημα Β	—
Παράρτημα Γ	Παράρτημα Β
—	Παράρτημα Γ
—	Παράρτημα Δ

Σκεπτικό του Συμβουλίου: Θέση (ΕΕ) αριθ. 7/2015 του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση ενόψει της έκδοσης του κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (αναδιατύπωση)

(2015/C 141/02)

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Σε επιστολή της με ημερομηνία 13 Δεκεμβρίου 2012, η Επιτροπή διαβίβασε στο Συμβούλιο πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου ([1]) περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας («προτεινόμενος κανονισμός περί αφερεγγυότητας»). Ο προτεινόμενος κανονισμός περί αφερεγγυότητας αποσκοπεί στην τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας («ισχύων κανονισμός περί αφερεγγυότητας»).

2. Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή εξέδωσε τη γνώμη της σχετικά με τον προτεινόμενο κανονισμό περί αφερεγγυότητας στις 22 Μαΐου 2013.

3. Στις 5 Φεβρουαρίου 2014, κατά τη διάρκεια της συνόδου ολομέλειας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε τη θέση του σε πρώτη ανάγνωση για τον προτεινόμενο κανονισμό και το συνοδευτικό νομοθετικό ψήφισμα ([2]).

4. Στις 5 και 6 Ιουνίου 2014, το Συμβούλιο (Δικαιοσύνη και Εσωτερικές Υποθέσεις) κατέληξε σε συμφωνία («γενικός προσανατολισμός») ([3]) επί του κανονιστικού σκέλους του προτεινόμενου κανονισμού περί αφερεγγυότητας και απηύθυνε έκκληση για ολοκλήρωση της τεχνικής επεξεργασίας των εναπομενουσών αιτιολογικών σκέψεων και των εναπομενόντων παραρτημάτων το συντομότερο δυνατό.

5. Στις 9 και 10 Οκτωβρίου 2014, το Συμβούλιο οριστικοποίησε τον γενικό προσανατολισμό, καταλήγοντας σε συμφωνία σχετικά με τις αιτιολογικές σκέψεις και τα παραρτήματα ([4]).

6. Στις 10 Νοεμβρίου 2014, επιτεύχθηκε συμφωνία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επί συμβιβαστικής δέσμης. Συμφωνήθηκε επίσης ότι ο προτεινόμενος κανονισμός περί αφερεγγυότητας θα πρέπει να εκδοθεί ως αναδιατύπωση του ισχύοντος κανονισμού περί αφερεγγυότητας.

7. Στις 2 Δεκεμβρίου 2014, η συμβιβαστική δέσμη εγκρίθηκε από το την Επιτροπή Νομικών Θεμάτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Την ίδια ημέρα, ο πρόεδρος της εν λόγω επιτροπής απεύθυνε επιστολή προς τον Πρόεδρο της ΕΜΑ ΙΙ προκειμένου να τον ενημερώσει ότι, σε περίπτωση που το Συμβούλιο διαβιβάσει επίσημα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τη θέση του στη μορφή που περιέχεται στο παράρτημα της εν λόγω επιστολής, θα εισηγηθεί στην ολομέλεια να γίνει αποδεκτή η θέση του Συμβουλίου χωρίς τροπολογίες κατά τη δεύτερη ανάγνωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με την επιφύλαξη του νομικού και γλωσσικού ελέγχου.

8. Στις 4 και 5 Δεκεμβρίου 2014, το Συμβούλιο (Δικαιοσύνη και Εσωτερικές Υποθέσεις) κατέληξε σε πολιτική συμφωνία για τη συμβιβαστική δέσμη ([5]) και ζήτησε από τους εμπειρογνώμονες γλωσσομαθείς νομικούς του Συμβουλίου να προχωρήσουν στην επανεξέταση του κειμένου.

9. Λαμβάνοντας υπόψη την συμφωνία που αναφέρεται ανωτέρω και μετά την επανεξέταση από τους γλωσσομαθείς νομικούς, το Συμβούλιο καθόρισε τη θέση του σε πρώτη ανάγνωση στις 12 και 13 Μαρτίου 2015, σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 294 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

II. ΣΤΟΧΟΣ

10. Σκοπός του προτεινόμενου κανονισμού περί αφερεγγυότητας είναι η βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διασυνοριακών διαδικασιών αφερεγγυότητας, με απώτερο στόχο τη διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς και της ανθεκτικότητάς της έναντι οικονομικών κρίσεων. Ο στόχος αυτός συνάδει με τις τρέχουσες πολιτικές προτεραιότητες της ΕΕ, ήτοι την προώθηση της οικονομικής ανάκαμψης και της βιώσιμης ανάπτυξης, την αύξηση του ποσοστού των επενδύσεων και τη διατήρηση της απασχόλησης, όπως ορίζεται στη στρατηγική «Ευρώπη 2020», καθώς και τη διαφύλαξη της ανάπτυξης και της επιβίωσης των επιχειρήσεων, όπως αναφέρεται στην πρωτοβουλία «Small Business Act».

11. Ο προτεινόμενος κανονισμός περί αφερεγγυότητας ευθυγραμμίζει επίσης τον ισχύοντα κανονισμό περί αφερεγγυότητας με τις εξελίξεις στις εθνικές νομοθεσίες περί αφερεγγυότητας, οι οποίες προέκυψαν μετά την έναρξη ισχύος του το 2002.

12. Ως μέρος του γενικού προγράμματος «Δικαιοσύνη για την Ανάπτυξη», ο προτεινόμενος κανονισμός περί αφερεγγυότητας είναι σημαντικό στοιχείο της ευρύτερης ανταπόκρισης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις σοβαρές οικονομικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν πολλές επιχειρήσεις και πολίτες σε ολόκληρη την Ένωση.

([1]) ΕΕ L 160 της 30.6.2000, σ. 1.
([2]) Βλ. έγγρ. 5910/14 CODEC 2041 JUSTCIV 19 PE 50.
([3]) Βλ. έγγρ. 10284/14 JUSTCIV 134 EJUSTICE 54 CODEC 1366 + ADD 1 + COR 1.
([4]) Βλ. έγγρ. 13276/14 JUSTCIV 224 EJUSTICE 80 CODEC 1835 + COR 1.
([5]) Βλ. έγγρ. 15414/14 JUSTCIV 285 EJUSTICE 109 CODEC 2225 + ADD1+ COR1.

III. **ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΘΕΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΣΕ ΠΡΩΤΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ**

Α. ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

13. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο διεξήγαγαν διαπραγματεύσεις με σκοπό τη σύναψη συμφωνίας στο στάδιο της θέσης του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση («συμφωνία σε πρώιμη δεύτερη ανάγνωση»). Το κείμενο της θέσης του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση αποτυπώνει τη συμβιβαστική δέσμη που συμφωνήθηκε μεταξύ των δύο συννομοθετών, με την υποστήριξη της Επιτροπής.

Β. ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΒΑΣΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

1. **Πεδίο εφαρμογής του προτεινόμενου κανονισμού**

14. Ένας από τους βασικούς στόχους του προτεινόμενου κανονισμού περί αφερεγγυότητας είναι να μην ακολουθηθεί, σε περιπτώσεις διασυνοριακών διαδικασιών αφερεγγυότητας, η παραδοσιακή προσέγγιση που στηρίζεται στην εκκαθάριση, αλλά μία προσέγγιση «δεύτερης ευκαιρίας» για επιχειρήσεις και επιχειρηματίες που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες.

15. Το οριζόμενο στο άρθρο 1, παράγραφος 1 πεδίο εφαρμογής του προτεινόμενου κανονισμού περί αφερεγγυότητας είναι συνεπώς ευρύτερο από το πεδίο εφαρμογής του ισχύοντος κανονισμού περί αφερεγγυότητας και καλύπτει τις υβριδικές και τις προ-πτωχευτικές διαδικασίες, καθώς και τις διαδικασίες που προβλέπουν απαλλαγή από το χρέος ή προσαρμογή του χρέους για καταναλωτές και αυτοαπασχολούμενους.

2. **Δικαιοδοσία για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας**

16. Ο προτεινόμενος κανονισμός περί αφερεγγυότητας βελτιώνει το διαδικαστικό πλαίσιο για τον καθορισμό της δικαιοδοσίας σχετικά με την έναρξη διαδικασιών αφερεγγυότητας. Οι έννοιες του κέντρου των κύριων συμφερόντων («ΚΚΣ») και της «εγκατάστασης» διευκρινίζονται περαιτέρω, προκειμένου να παρασχεθεί χρήσιμη καθοδήγηση σε όλους τους ενδιαφερόμενους και να αυξηθεί η ασφάλεια δικαίου.

17. Πριν από το άνοιγμα διαδικασίας αφερεγγυότητας, τα δικαστήρια πρέπει εξετάζουν ενεργά αν το ΚΚΣ του οφειλέτη βρίσκεται πράγματι εντός της δικαιοδοσίας τους. Όσον αφορά τον προσδιορισμό του ΚΚΣ, πρέπει να λαμβάνονται ιδιαίτερα υπόψη οι πιστωτές και η αντίληψή τους όσον αφορά τον τόπο όπου ο οφειλέτης ασκεί τη διοίκηση της επιχείρησής του. Σε περίπτωση μεταβολής του ΚΚΣ, μπορεί να απαιτηθεί σε εύθετο χρόνο να ενημερωθούν οι πιστωτές για τον νέο τόπο στον οποίο ο οφειλέτης ασκεί τις δραστηριότητές του.

18. Περαιτέρω, οι νέοι κανόνες περιλαμβάνουν δέσμη διασφαλίσεων που αποσκοπούν στην πρόληψη της καταχρηστικής άγρας δικαστηρίου (forum shopping). Τα τεκμήρια ως προς το ΚΚΣ είναι μαχητά και δεν ισχύουν εάν η καταστατική έδρα/κύριος τόπος επιχειρηματικής δραστηριότητας/συνήθης διαμονή μεταφέρθηκε κατά τη σχετική περίοδο πριν από την υποβολή της αίτησης για το άνοιγμα διαδικασίας αφερεγγυότητας.

19. Σε κάθε περίπτωση, εάν από τα πραγματικά περιστατικά γεννώνται αμφιβολίες σχετικά με τη δικαιοδοσία του δικαστηρίου, το δικαστήριο θα πρέπει να ζητεί από τον οφειλέτη να παράσχει πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία για την τεκμηρίωση των ισχυρισμών του σχετικά με τον τόπο του ΚΚΣ και, εφόσον επιτρέπεται από το εφαρμοστέο στη διαδικασία δίκαιο, το δικαστήριο θα πρέπει να δίνει στους πιστωτές τη δυνατότητα να διατυπώσουν τις απόψεις τους για το ζήτημα της δικαιοδοσίας.

3. **Δευτερεύουσες διαδικασίες**

20. Προκειμένου να μην παρεμποδίζεται η αποτελεσματική διαχείριση της πτωχευτικής περιουσίας, ο προτεινόμενος κανονισμός περί αφερεγγυότητας προβλέπει δύο συγκεκριμένες καταστάσεις στις οποίες το δικαστήριο που επιλαμβάνεται αιτήσεως για την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας θα πρέπει να είναι σε θέση, κατ' αίτηση του υπεύθυνου της κύριας διαδικασίας, να απορρίψει ή να αναστείλει την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας.

21. Πρώτον, ο προτεινόμενος κανονισμός παρέχει στον υπεύθυνο στην κύρια διαδικασία τη δυνατότητα να δεσμεύεται έναντι των τοπικών πιστωτών ότι στην κύρια διαδικασία θα έχουν τη μεταχείριση που θα είχαν αν είχε κινηθεί δευτερεύουσα διαδικασία. Όταν έχει αναληφθεί η εν λόγω δέσμευση, το δικαστήριο που έχει επιληφθεί αίτησης για την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας θα πρέπει να είναι σε θέση να απορρίψει την έναρξή της, εφόσον κρίνει ότι η δέσμευση αυτή προστατεύει επαρκώς το γενικό συμφέρον των τοπικών πιστωτών.

22. Δεύτερον, ο προτεινόμενος κανονισμός περί αφερεγγυότητας προβλέπει τη δυνατότητα να αναστέλλει το δικαστήριο προσωρινά την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας, όταν έχει διαταχθεί προσωρινή αναστολή των ατομικών διαδικασιών εκτέλεσης στο κράτος μέλος όπου έχει αρχίσει η κύρια διαδικασία.

23. Επιπλέον, έχουν προστεθεί ορισμένοι κανόνες σχετικά με τη συνεργασία και την επικοινωνία μεταξύ των φορέων που συμμετέχουν στην κύρια και τις δευτερεύουσες διαδικασίες.

4. **Μητρώα αφερεγγυότητας**

24. Προκειμένου να βελτιωθεί η έγκαιρη παροχή κρίσιμων πληροφοριών στους πιστωτές και τα δικαστήρια και να αποτραπεί η έναρξη παράλληλων διαδικασιών αφερεγγυότητας, ο προτεινόμενος κανονισμός περί αφερεγγυότητας επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να καταρτίσουν μητρώα αφερεγγυότητας που περιέχουν, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στον κανονισμό, ορισμένες πληροφορίες για τον οφειλέτη και τον υπεύθυνο της διαδικασίας αφερεγγυότητας, καθώς και πληροφορίες όσον αφορά τη διαδικασία αφερεγγυότητας.

25. Αυτά τα εθνικά μητρώα αφερεγγυότητας θα συνδέονται μεταξύ τους και θα είναι προσιτά μέσω της Ευρωπαϊκής Πύλης για τη Δικαιοσύνη, ενώ θα συμμορφώνονται πλήρως προς την ευρωπαϊκή νομοθεσία περί προστασίας δεδομένων.

5. **Όμιλος εταιρειών**

26. Ο προτεινόμενος κανονισμός περί αφερεγγυότητας περιλαμβάνει ειδικές διατάξεις περί συνεργασίας και επικοινωνίας μεταξύ των δικαστηρίων και των υπεύθυνων διαδικασίας αφερεγγυότητας που συμμετέχουν σε διαδικασία αφερεγγυότητας που αφορά μέλη ομίλων εταιρειών.

27. Οι ανωτέρω αναφερόμενες διατάξεις σχετικά με τη συνεργασία και την επικοινωνία συμπληρώνονται με σύστημα για τον συντονισμό της διαδικασίας αφερεγγυότητας μελών ομίλου εταιριών.

IV. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

28. Η θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση απηχεί τη συμβιβαστική δέσμη επί της οποίας έχει επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ του Συμβουλίου και Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με την υποστήριξη της Επιτροπής.

29. Όπως αναφέρεται στην παράγραφο 7 ανωτέρω, αυτή η συμβιβαστική δέσμη, επιβεβαιώθηκε με επιστολή του Προέδρου της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου προς τον Πρόεδρο της ΕΜΑ ΙΙ στις 2 Δεκεμβρίου 2014. Κατόπιν, εγκρίθηκε από το Συμβούλιο (Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων) στις 4 και 5 Δεκεμβρίου 2014, μέσω της έγκρισης της πολιτικής συμφωνίας.

30. Το Συμβούλιο πιστεύει ότι η θέση του σε πρώτη ανάγνωση αποτελεί ισορροπημένη δέσμη και ότι, μόλις εκδοθεί, ο νέος κανονισμός θα συμβάλει σημαντικά στο να καταστήσει τις διασυνοριακές διαδικασίες αφερεγγυότητας αποτελεσματικότερες, προς όφελος των οφειλετών και των πιστωτών, τόσο των εταιρειών όσο και των φυσικών προσώπων, σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, διευκολύνοντας την επιβίωση των επιχειρήσεων και παρέχοντας μία δεύτερη ευκαιρία στους επιχειρηματίες.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL